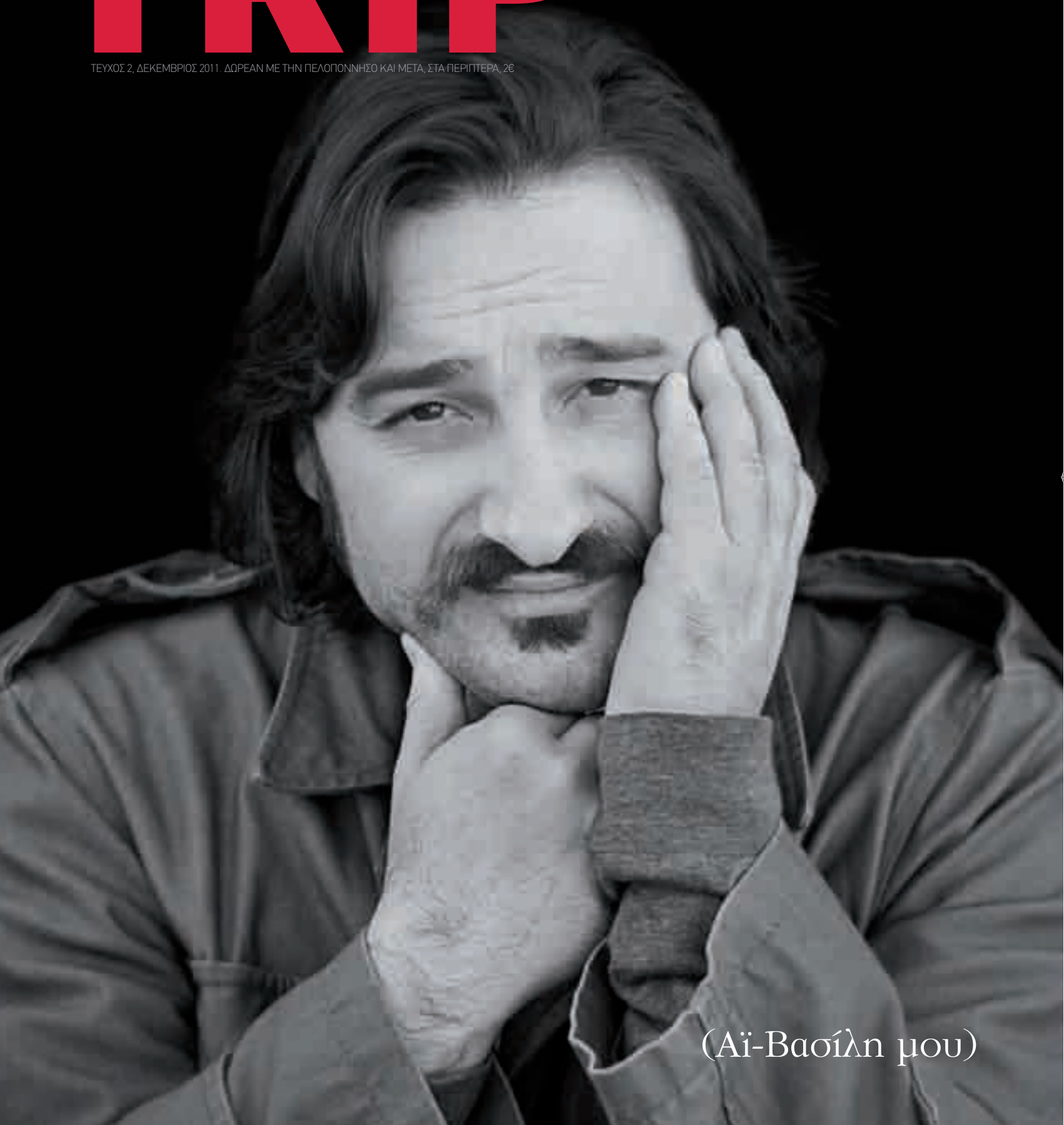

TRIP

ΤΕΥΧΟΣ 2, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011 ΔΩΡΕΑΝ ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟ ΚΑΙ ΜΕΤΑ, ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ, 2€

(Αϊ-Βασίλη μου)

ΜΙΧΑΛΑΚΟΥ

ΓΑΜΟΣ / ΒΑΠΤΙΣΗ

A woman with dark hair in a ponytail, wearing a strapless white wedding dress with a full skirt and a long train, is walking on a path in a lush green garden. She is smiling and looking to her left. The background is filled with green foliage and trees.

PRONOVIAS

BARCELONA

Cartier

MENTHIS

Ρ. Φεραίου 84 - 26221 Πάτρα - 2610 274872

Ballon Bleu de Cartier

ΓΑΜΟΣ - ΒΑΠΤΙΣΗ

*Καλώς ήλθατε στο Prevedos Center
Μέσα σε ένα ονειρικό χώρο 40 στρεμμάτων, σε απόσταση
μόλις 15 λεπτών από την πόλη της Πάτρας, σε ένα τόπο
όπου η πέτρα και το νερό συναντούν τα δέντρα και
το πράσινο δημιουργήσατε τον ιδανικό χώρο για
την διοργάνωση των εκδηλώσεων και των δεξιώσεων σας.*

Νέα κλειστή αίθουσα 450 ατόμων.

www.prevedoscenter.gr - 26940 621 76

Το χρώμα στη ζωή σας

Group of Companies
MATHAIOS ANTONOPOULOS

Βιομηχανία Χρωμάτων - Διαλυτικών
ΒΙ.ΠΕ. Πατρών, Τηλ.: +30 2610 647 347, www.machro.gr

TRIP

ΕΝΘΕΤΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ»

ΕΚΔΟΤΗΣ:	Θεόδωρος Η. Λουλούδης
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ/EDITOR:	Σπύρος Ματθαίουπουλος
ART DIRECTOR:	Μαρία Μανωλοπούλου
ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ:	Ανδρομάχη Μπακοπούλου
ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ ΕΠΙ ΤΙΜΗ:	Κωνσταντίνος Μάγνης Δημήτρης Αβραμίδης
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:	Ευτυχία Μεσίσκλη Λάμπρος Αραπάκος Γιώργος Μαρκουλάκης Μαρίνα Ριζογιάννη
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:	Πέτρος Ψωμάς Θεόφιλος Χρυσικός Λίνα Ιντζεγιάννη Νίκος Χατζηγιάννης Bibi Turner
FASHION EDITOR:	Κατερίνα Παπαδημητρίου
ΣΚΙΤΣΑ:	Μιμίκια Σπυρίδωνος
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ:	Βασίλης Σπύρου
ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ:	Νίκος Ψαθογιαννάκης
ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΑΤΕΛΙΕ:	Παναγιώτης Κωστάκης
ΑΤΕΛΙΕ:	Κωνσταντίνος Γαλανόπουλος
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ:	Χρήστος Μάνθος
ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΤΜΗΜΑ:	Χρήστος Τζουραμάνης Αιμιλία Μάρκου Θάλεια Περλέγκα, Ειρήνη Ψαλτάκη
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:	Ευάγγελος Πολίτης
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ:	Αθανάσιος Κούστας

ΔΕΝΔΡΟ- ΦΥΤΕΥΣΗ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΔΑΣΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Η δύναμη του περιβαλλοντικού μας προγράμματος είστε εσείς!

Τρία χρόνια τώρα, μαζί, προστατεύουμε ότι πολυτιμότερο έχουμε, τα ελληνικά δάση. Σε συνεργασία με τον ΑΡΚΤΟΥΡΟ, φυτέψαμε και μεγαλώνουμε **22.140 δέντρα** σε πέντε περιοχές, ενώ καθαρίσαμε επτά περιαστικά δάση, συλλέγοντας **8,1 τόνους απορριμμάτων** και **9,5 τόνους οργανικής ύλης**. Ακόμη, διοργανώσαμε ένα **εκπαιδευτικό περιβαλλοντικό πρόγραμμα** σε **50.000 μαθητές** και **σεμινάρια πυροπροστασίας του δάσους** για ενήλικες.

Και συνεχίζουμε... με στόχο την αναγέννηση, τη φροντίδα των δασών, αλλά και την ευαισθητοποίηση όλων μας.

Κάποια Δάση έχουν τη δική τους Αύρα

Μάθετε περισσότερα για τις περιβαλλοντικές μας δράσεις στο www.avragreen.gr

ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- 17 Editorial
- 20 Εικόνες
- 30 Βαρόμετρο
- 32 Απόψεις
- 42 Διαδρομές
- 50 Άκουσον²
- 52 Ευτυχώς
- 54 Τάσεις
- 58 Μόδα
- 60 Πρόσωπα > Γιώργος Μελισσαρόπουλος
- 62 > Διονύσης Παπαχρήστου
- 64 > Χρήστος Κωνσταντόπουλος
- 66 > Πηνελόπη Παναγιωτοπούλου
- 68 Δημήτρης Γεωργαλάς [Στο Δρόμο]
- 70 Μέρα-Νύχτα > Χρήστος Καρακάσης
- 71 > Κυριάκος Μπαζάρογλου
- 72 Γεγονότα > Θάνος Μικρούτσικος
- 76 > Tonino Carotone
- 78 > Παλαίμαχοι
- 80 > Όπερα

72

64

78

76

Χρόνια πορτοκάλι
για μια
τυχερή γυναίκα

KAMISIS

Κεντρικό: Κορίνθου 287, Υποκατάστημα: Μακίωνος 107
Τηλ.: 2610 225526, Τηλ.: 2610 241188

84 Στολίζοντας την Πάτρα

90 Αρέσκου τα μάλα!

96 Λαχαναγορά

102 Τζούλια Αλεξανδράτου

108 Σαν παλιό Σινεμά

116 Μαρία Κουρμπανά

120 Βασίλης Χαραλαμπόπουλος

126 Δια χειρός κι απεναντίας

132 Τοξαβίδης - Μουστάκης

138 Μόδα

144 Θανάσης Αργυρόπουλος

148 Γιώργος Δαράβαλης

152 Ασθενείς των Χριστουγέννων

154 Γορτινό Τραπέζι

156 Promo-TRIP

158 Κοινωνικότητες

176 Ζώδια

178 Τελευταία σελίδα

Αγγιγμα
εσώρουχο
www.aggigma.gr

FINE ART CAFE BAR KITCHEN

Best wishes xxx

editorial

ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΥΡΟ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟ

«Αϊ-Βασίλη μου...»

Σάββατο 17/12, 13:25. Και το τεύχος φεύγει. Όπως το πλοίο. Όπως κι η χρονιά εξάλλου. Μία χρονιά αλλοπρόσαλλη. «Θεόκουλη», αν μου επιτρέψετε τον καλιαρντό νεολογισμό, που σημειολογικά και εννοιολογικά ωστόσο, είναι εξαιρετικά εύστοχος. Και τι δεν είχε αυτή η χρονιά... Θέλετε να κάνουμε επανάληψη; Δεν πιστεύω ότι το αντέχει κανείς μας... Αφήστε που, από τώρα και μέχρι την εκπνοή του χρόνου, θα μας πήξουν στα αφιερώματα και τις ανασκοπήσεις. Θα πρότεινα ανεπιφύλακτα ωστόσο, τον προσωπικό απολογισμό του καθενός μας, με βάση τα παρακάτω. Αντιγράψω:

«ΚΑΤΑΝΟΩ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΜΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΟΡΙΣΩ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΟΥ

Όταν παίρνουμε στρατηγικές αποφάσεις εστιάζουμε συνήθως στο μέλλον. Τα όνειρά μας αφορούν το μέλλον, και ελπίζουμε να εκπληρωθούν. Γιατί όμως; Ίσως, επειδή πιστεύουμε ότι μπορούμε να το διαμορφώσουμε. Εύκολα όμως, ξεχνάμε ότι κάθε μέλλον έχει και ένα παρελθόν. Και ότι αυτό το παρελθόν είναι η βάση πάνω στην οποία μπορεί να δημιουργηθεί το μέλλον.

Επομένως το σημαντικό ερώτημα, δεν είναι “πώς φαντάζομαι το μέλλον μου” αλλά, “πώς θα καταφέρω να δημιουργήσω μία γέφυρα ανάμεσα στο παρελθόν (π.χ. ενός έργου) και στο μέλλον του”. Το μοντέλο, το οποίο είναι εμπνευσμένο από μία παρουσίαση που ανέπτυξε το γραφείο συμβούλων “Grove” στο Σαν Φρανσίσκο, μας βοηθάει να ανακαλύψουμε ποια στοιχεία από το παρελθόν μας είναι σχετικά, τι μπορούμε ξεχάσουμε και τι θέλουμε να πάρουμε μαζί μας στο μέλλον.

Λειτουργεί ως εξής: Ορίστε ένα χρονικό πλαίσιο (π.χ. το περασμένο έτος, τα σχολικά μου χρόνια, ο γάμος μου, από την ίδρυση μιας εταιρίας μέχρι σήμερα) και αφήστε το χρόνο να περάσει μπροστά σας, είτε μόνοι σας, είτε σε ομάδα. Μετά καταχωρίστε στο χρονικό πλαίσιο:

- Τους συμμετέχοντες.
- Τους (τότε) στόχους.
- Τις επιτυχίες.
- Τα εμπόδια (που ξεπεράσατε).
- Τι μάθατε.

Όταν το μοντέλο συμπληρωθεί θα αναδείξει τη σημασία που δίνουμε στο παρελθόν μας.

“Η ανάμνηση είναι ο μοναδικός παράδεισος, από τον οποίο δεν μπορεί να μας διώξει κανείς.” (Jean Paul)»

ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΑΠΟ ΤΟ
«50 ΜΟΝΤΕΛΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ, ΜΙΚΡΟ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ» [KROGERUS-TSCHAPPELER, 2008, ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΣΩΤΗΡΙΟΥ 2011] »

“Η ανάμνηση είναι ο μοναδικός παράδεισος, από τον οποίο δεν μπορεί να μας διώξει κανείς.”

Είναι μία διαδικασία αρκετά διδακτική και απ' ό,τι κατάλαβα εφαρμόζοντάς την, και πολύ παραγωγική: Προσωπικά, ορίζοντας ως πλαίσιο το '11, θα ήθελα μαζί μου όλους τους «συμμετέχοντες» μηδενός εξαιρουμένου. Θα αναθεωρούσα τους σημερινούς στόχους σε σχέση με τους περσινούς, ως προς το ρεαλιστικότερον και χωρίς καμμία νεραϊδόσκονη (ξέρετε, συνηθίζεται στα άτομα με ζωηρή φαντασία, αν και λειτουργεί ως κίνητρο). Επιτυχίες 3-4 επαγγελματικές. Ίσως και λιγότερες. Κυρίως, ότι μπόρεσα να φτιάξω έστω και με τα ψέμματα, το καινούργιο γραφείο μου. Το TRIP δεν το θεωρώ επιτυχία, γιατί πρώτον, δεν ήταν προσωπικό επίτευγμα, αλλά ομαδικό, και δεύτερον και κυριότερο, θα δείξει στα επόμενα τεύχη αν το σηκώνει η αγορά. Τότε μόνο θα καταχωριστεί ως επιτυχία. Κι αν δεν, πάλι εδώ είμαστε... Τα εμπόδια που ξεπέρασα; Να μειώσω το νοίκι σε σπίτι και γραφείο. Να μειώσω τα έξοδά μου γενικότερα. Να πορέσω να ζήσω αξιοπρεπώς χωρίς να έχω καρφώσει το σύμπαν. Όχι ότι δεν χρωστάω κι εγώ αριστερά-δεξιά, αλλά σε λογικά πλαίσια θεωρώ. Τι έμαθα; Έλα ντε; Για να προσπαθήσω λίγο... Έμαθα καταρχήν, πως ο,τιδήποτε βάζεις στο μυαλό σου και πεισμώνεις, το καταφέρνεις όπως ακριβώς το ήθελες. Η διαφορά είναι, ότι όταν σου έχει βγει η πίστη, φτάνοντας εκεί μάλλον, ήδη κοιτάς παραπέρα. Είναι αυτό που λέει, πρόσεχε τι εύχεσαι, γιατί μπορεί και να πραγματοποιηθεί... Έμαθα επίσης, ότι οι ομάδες είναι πανίσχυρες και πως, το σύνολο υπερβαίνει το άθροισμα των μονάδων (αλλά αυτά τα είπαμε και στο προηγούμενο τεύχος). Κάτι που έμαθα ακόμη, και μάλλον, δε μου είχε περάσει από το μυαλό μέχρι σήμερα, είναι ότι η ανθρώπινη αντοχή έχει σαφή όρια. Δουλεύοντας στα κόκκινα επί πολλά χρόνια, είχα μάθει να λειτουργώ με τις αντοχές του 30άρη και όχι, ενός 43άρη και βάλει... Οπότε, μιας και την υπερκόπωση φέτος, στο τσακ τη γλυτώσαμε, λεώ να την αποφύγω και το '12...

Θα μπορούσα να φλυαρώ αρκετά για το τι έμαθα από τη χρονιά που φεύγει, αλλά το νόημα δεν ήταν να εκτεθώ, εγώ, όσο, το να σας βάλω στη διαδικασία, γιατί θεωρώ ότι αξίζει τον κόπο. Θα συντομεύω, γιατί αρκετοί μας είπατε και δικαίως, ότι το «editorial» του τεύχους #1, ήταν τεράστιο. Δεν ξέρω πόσοι από σας θυμάστε τα αντίστοιχα κείμενα του Άρη Τερζόπουλου στη «Γυναίκα», εκεί γύρω στο '80. Μιλάμε για κείμενα των 3.000 λέξεων και βάλει. Προφανώς, σήμερα, όλοι είμαστε μπουχτισμένοι, όλα έχουν ειπωθεί πια και θέλουμε την πληροφορία, στακάρια και γρήγορα. Αυτό είναι καλό τώρα; Θα δείξει.

Για το πρώτο τεύχος, μιας και το έφερε η κουβέντα, άκουσα τα πιο αντιφατικά πράγματα. Από το ότι ήταν ένα περιοδικό πολύ προχωρημένο για να συνοδεύει την «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟ» έως, και ότι για τα 90's καλό θα ήταν, και σιγά τα ωά... Πολύ προχωρημένο, όχι. Σας το λέω υπεύθυνα. 90's πάλι, επίσης όχι. Αν δείτε περιοδικό των 90's σήμερα, θα σας φύγει το κεφάλι απ' τη ζαλάδα. Όχι ότι ήταν άοχημη εποχή, απεναντίας. Είχαν βγει φοβερές μουσικές και αποκτήσαμε και μία πρώτη αντίληψη περί «ενότητας»... Mas είπατε επίσης, ότι τα γράμματα ήταν μικρά. Τα μεγαλώσαμε λίγο. Ότι είχαμε πολλά λάθη στις λεζάντες. Τριπλοτοεκάραμε. Πολλά ορθογραφικά. Τα περιορίσαμε λίγο κι αυτά. Εκτός από 'κείνο το «παιρταίρω» (sic) στην τελευταία σελίδα που μου 'κατσε στο στομάχι βαρύ. Αφού το ξέρουμε. Περαιτέρω. Ίδια ρίζα με το πέρασ... Τέλος δηλαδή...

Τέλος λοιπόν, Αϊ-Βασίλη μου, δε θέλουμε να μας φέρεις τίποτα. Να πάρεις θέλουμε. Το 2011. Κι αν στο τσουβάλι έχεις κι άλλο τέτοιο, άστο δε θα πάρουμε, τα λέμε του χρόνου πάλι. Την αγάπη μου σε όλους από καρδιάς, με τις καλύτερες ευχές για υγεία και ευτυχία τη νέα χρονιά που έρχεται. Κλινε; Διαβάστε το κείμενο της Νινέτας Σερέτη στη σελίδα 153 και τα ξαναλέμε. Καλή χρονιά λοιπόν.

Black (Μαύρο Δάσος) Forest

Σενάριο - Σκηνοθεσία
Emiliano

Πρωταγωνιστούν
Αγριοκέρασο

Συμμετέχουν
Παντεσπάνι
Κρέμα Σεράνο
Σιρόπι Αμαρένα
Σαντυγι

Guest star
Λεπτές κρούστες σοκολάτας

► **ΑΘΗΝΑ, ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ, ΠΕΜΠΤΗ 20/10/2011, 18:10**

Η περίφημη «DSC.7438». Τραβηγμένη από τα 5 μέτρα, με ταχύτητα 1/80sec. Ανακαλύφθηκε «κατά λάθος», κι έκανε το γύρο του δικτύου με ταχύτητα φωτός. Το TRIP, πρώτο έντυπο στην Ελλάδα που την τυπώνει με την προσωπική άδεια του δημιουργού της. Ο φωτορεπόρτερ Ευθύμιος Ρ. Γουργουρής (32), μεταξύ πολλών άλλων, μας λέει, «η καταγραφή είναι η δική μου μορφή δράσης για να προκαλώ σκέψη». Συμπληρώνουμε: Σε ένα κάδρο που δε φαίνεται κανένα πρόσωπο, αντανακλάται μία χώρα. Θυμηθείτε τον.

<http://www.flickr.com/photos/efthymios-gourgouris>
ΤΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΘΕΡΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

ENOIKIAZETAI

ENOIKIAZETAI

► **ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΛΛΩΝ, ΤΡΙΤΗ 29/11/2011**

«Τζενεράλε» για ένα «λοχαγό» και έναν «εξάδελφο», στο «Χορό του θανάτου» του Στρίντμπεργκ.

Σκηνοθεσία Γιάννης Βόγλης, μετάφραση Μίνως Βολανάκης.

Συμπρωταγωνιστούν, οι Δημήτρης Γεωργαλάς και Όλγα Πολίτου. Η παράσταση άψογη και «αποκαλυπτική». Ο καπνός δε, προφανώς, βγαίνει για τις ανάγκες του ρόλου. [Όχι του θεσμικού, του έργου.]

ΜΟΝΑΣΤΙΚΟ

handmade with love

χειροποίητα είδη
γάμος - βάπτιση
διακόσμηση βιτρίνας - events

e-shop: www.handmadewithlove.gr
e-mail: info@handmadewithlove.gr
κολοκοιτώνη 39, πάτρα, τηλ.: 2610 223612

► ΣΚΑΛΕΣ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΣΑΒΒΑΤΟ 26/11/2011

Οι «ΣΚΑΛΕΣ», μία πόρτα που οδηγεί σε συντρίμια και μπάζα σωρευμένων δεκαετιών. Σπαράγματα, ούτε καν για δείγμα... Κόκκινα βελούδα, Νέο Κύμα και κιθαρωδοί, άπαντες απόντες. Σήμερα, η σκυτάλη στα «STEPS» με «Blend Mishkin». (Και πάλι καλά δηλαδή...)

ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΙΣ - ΑΠΕΝΤΟΜΩΣΕΙΣ - ΜΥΟΚΤΟΝΙΕΣ - FUMIGATION ΠΛΟΙΩΝ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΕΥΛΟΦΑΓΩΝ ΕΝΤΟΜΩΝ - ΑΠΩΘΗΣΗ ΠΤΗΝΩΝ - ΕΜΠΟΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ PEST CONTROL
ΘΕΡΜΙΚΗ ΑΠΕΝΤΟΜΩΣΗ

πανελλαδικό νούμερο
18 220
επιπλέον χρονοχρέωση

ΓΙΑ ΚΑΘΑΡΟΥΣ & ΥΓΙΕΙΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ...

...χωρίς κατσαρίδες, παντίκια, κουνούπια, μύγες, μυρμήγκια, κοριοί, τσιμπούρια κ.λ.π. έντομα που είναι ενοχλητικά αλλά και βλαβερά για την υγεία σας, αρκεί μόνο να μας αναθέσετε οποιαδήποτε εφαρμογή, για ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΗ, ΑΠΕΝΤΟΜΩΣΗ, ΜΥΟΚΤΟΝΙΑ.

Οι τρόποι αντιμετώπισης είναι απόλυτα εναρμονισμένοι με τα συστήματα διασφάλισης ποιότητας **HACCP** και **ISO**.

116443/12-03-08

35/

ΧΩΡΟΙ ΠΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΜΕ

Βιομηχανίες Τροφίμων // Δήμους - Κοινότητες // Ξενοδοχεία
Εστιατόρια // Σχολεία // Τράπεζες // Νοσοκομεία // Σιλό
Αποθήκες // Καπνά // Μονοκατοικίες - Πολυκατοικίες

► ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «BYZANTINO», ΤΡΙΤΗ 6/12/2011

Η Βικτώρια Χίσλοπι, συγγραφέας του «Νησιού», στην παρουσίαση του νέου της βιβλίου «Το νήμα» [εκδόσεις Διόπτρα], στην Πάτρα. Η (πολύ καλή) συγγραφέας, που κυριολεκτικά έκλαψε για να μάθει τα ελληνικά, εδώ, εν όψει αντιτύπων προς υπογραφή. Σε μία παύση, επεξεργάζεται τα παιγνιώδη λεγόμενα του Πέτρου Ψωμά που παρουσίαζε.

Αυτός ο τόπος αξίζει
το ποτήρι πάντα γεμάτο.

www.nounoy.gr

Νέες εγκαταστάσεις παραγωγής γάλακτος ΝΟΥΝΟΥ στην Ελλάδα.

FrieslandCampina

ΝΟΥΝΟΥ

Αυτός ο τόπος αξίζει πάντα το καλύτερο. Αξίζει να τον υποστηρίξουμε με έργα. Γι' αυτό, εγκαινιάζουμε τις νέες εγκαταστάσεις παραγωγής γάλακτος ΝΟΥΝΟΥ στην Πάτρα, στηρίζοντας την ελληνική οικονομία. Επενδύουμε στην ελληνική φύση τη γνώση μας για το γάλα, κτίζουμε σχέσεις εμπιστοσύνης με τους Έλληνες κτηνοτρόφους και μοιραζόμαστε μαζί τους την εμπειρία μας. Δεσμευόμαστε να προσφέρουμε πάντα γάλα υψηλής ποιότητας. Γιατί αυτός ο τόπος αξίζει το ποτήρι πάντα γεμάτο.

► **ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, ΤΕΤΑΡΤΗ 30/11/2011**

Κοιτάξτε προσεκτικά «πίσω» από τον «Gummy-Bear». Ο κόσμος γεμίζει τις εκκλησίες Όλο και πιο πολύ. Και όταν η απόγνωση αναζητά στασίδι, ο Πολιούχος είναι πάντα εκεί, «αφιλόχαρης» συμπαραστάτης και βοηθός. Αδιάφορος για απουσίες πολιτικών, για «κολλώδεις αρκούδες» που αποκρύπτουν, για τα αλογάκια επί μισθώσει, για τα μπαλόνια, τους λουκουμάδες, τους πλανόδιους φωτογράφους και τις γιαλαντζί-μαυροφορούσες, πωλήτριες εικόνων και κομποσχοινίων... Και όπως έλεγε η «καλόγρια», όταν την προσπερνούσαν, αδιάφοροι για το εμπόρευμα: «Φεύγεις, Ο Άγιος, σε βλέπει...». Ακριβώς, λέμε κι εμείς.

"Ανεβείτε" στο μπάνιο

Όμιλος

VERSACE
HOME

 GARDENIA
ORCHIDEA

 iris
Ceramica

 DEL CONCA
Ceramic Surfaces

Καστανίδη

ΠΛΑΚΑΚΙΑ ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΑΚΤΗ ΔΥΜΑΙΩΝ 115 ΠΑΤΡΑ, ΤΗΛ.: 2610 523442, www.kastanidis.gr

ΒΑΡΟΜΕΤΡΟ

Ο ΝΕΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΕΡΧΕΤΑΙ, ΕΜΠΡΟΣ ΒΗΜΑ ΤΑΧΥ, ΝΑ ΤΟΝ ΠΡΟΫΠΑΝΤΗΣΟΥΜΕ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ.
ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ Σ. ΧΟΛΙΑΣΤΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Ν. ΨΑΘΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

(1) ΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

«Τι δώρο θα μου κάνεις αγάπη μου φέτος;».
«Ένα κοίταγμα βιτρίνας στην Αγίου Νικολάου.
Κι αν δεν σου ταιριάζει, το αλλάζεις με δύο
κοιτάγματα, στην Ερμού και τη Μαιζώνος.»
«Κι εσύ γλυκιά μου τι θα μου πάρεις;»
«Ξέχασες; Την αριστερή παντόφλα που δεν
πήραμε πέρυσι, για να συμπληρώσουμε
ζευγάρι».

(4) ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

«Έφερες λεφτά; Πρέπει
να πάω να πληρώσω τη
γαλοπούλα»
«Αγαπούλα, πούλα».

(5) Η ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ

Ο Παπανδρέου
αναγνώρισε δημόσια ότι
μπορεί να έκανε ορισμένα
λάθη. Μην τα παραλές
αδελφέ... Άνθρωποι
είμαστε. Στον καθένα
μπορεί να συμβεί να
διαλύσει ένα κράτος.

(3) Ο ΣΤΟΛΙΣΜΟΣ

Αχ έλατοοοο, άχ έλατοοοοο,
καλά είσαι και στο δάσος,

(2) Η «ΠΙΟ» ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Οι τρεις Μάγοι (ο Σαρκοζί,
ο Μερκελί και ο Παπαδί)
φτάνουν στη Βηθλεέμ.
Και λένε του Ιωσήφ:
«Αν δεν πληρώσεις
τέλος για το σπήλαιο,
θα σου διακόψουμε τη
χλωτοδότηση των ζώων
προς το βρέφος».

(6) Η ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΗ

«Με έκαναν αρχηγό, διότι με είχαν για ικανό, ενώ εγώ, ήμουν μόνο για κανό».

(8) ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

«Παιδιά; Γιατί κουνάτε τα χέρια σας στον αέρα;»
«Δεν είχαμε λεφτά να πάρουμε τρίγωνα».

(9) Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ

«Μπαμπά, είναι τόσο άσχημη η κατάσταση στην οικονομία, όσο λένε;»
«Μην κουνιέσαι παιδί μου. Δεν βλέπεις ότι προσπαθώ να σου πάρω το νεφρό;».

(10) Η ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ

«Παρακαλείται, όποιος βρει το φλουρί, να κρατήσει το φλουρί και να επιστρέψει την πίτα».

(11) Η ΕΥΧΗ

Έτος είναι, θα περάσει.

(7) ΠΕΣ ΤΟ ΝΤΕ

«Εμείς τώρα, Αντώνη, τι είμαστε; Κυβέρνηση ή Αντιπολίτευση;»
«Αξιωματική συμπολίτευση».

ΑΠΟΨΕΙΣ

Προβλέψεις ανάμεσα από
... σύννεφα.

[«ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΤΟ ΧΑΡΕΜΙ»,
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΑΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΦΙΛΟΣ ΦΙΛΜ 1970]

7 προβλέψεις για το 2012

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΜΑΓΝΗ

Δύσκολα μας βάζουν οι περιοδικές εκδόσεις... Στο προηγούμενο τεύχος γράφαμε χωρίς να ξέρουμε εάν την ημέρα της έκδοσης θα υπήρχε Ελλάδα και βέβαια, αν θα είχαμε κυβέρνηση. Γράφοντας γι' αυτό το τεύχος, δεν ξέραμε εάν τη μέρα που θα το διαβάζετε θα υπάρχει Ευρώπη. Παράξενη έγινε η ζωή: Ξέρεις ότι σε δεκαπέντε μέρες θα εκδοθεί TRIP, και δεν ξέρεις αν θα υφίσταται μια ήπειρος. Όχι όποια κι όποια. Η δική σου ήπειρος, αγαπιτέ μου. Στο μεταξύ, υποδεχόμαστε το 2012. Με την ακλόνητη πεποίθηση ότι τα πράγματα θα γίνουν ακόμα χειρότερα. Πόσο άλλο, ρωτιάνε μερικοί. Θα το διαπιστώσουν στην πράξη μαζί μας. Από πλευράς του, όμως, ο Πρωθυπουργός συνέστησε στους υπουργούς να είναι αισιόδοξοι. Εννοεί ότι, άμα παλευτεί το πράγμα, θα βγουν οι αριθμοί. Καλά νέα για τους δανεισιτές. Κακά νέα για τους πολίτες. Αλλά, πάλι, αν δεν έβγαιναν οι αριθμοί, τα κακά αυτά νέα θα ήταν ακόμα χειρότερα. Πόσο χειρότε-

ρα; Φωτογραφίες από την Κατοχή έχετε δει; Μπαίνοντας το 2012, μπορούμε να διατυπώσουμε προβλέψεις:

- Πολλοί από μας, σε περισσότερο ή λιγότερο καιρό, θα βρεθούμε να κάνουμε άλλη δουλειά από αυτή που (προσποιούμαστε πως) κάνουμε σήμερα.
- Μακάρι να βρεθεί η δουλειά αυτή.
- Οι εκλογές δε θα γίνουν νωρίτερα από το Πάσχα, εκτός εάν ο Παπαδήμος έχει σουβλιστεί πριν τη Σαρρακοστή.
- Η νέα Κυβέρνηση (αυτή η πρόβλεψη είναι για πολλά λεφτιά) δε θα ακυρώσει το τέλος ακίνητης περιουσίας ως προς το γύρο του 2012. Θα το καταστήσει σε περισσότερες δόσεις και θα το απλώσει στο χρόνο.
- Η στροφή των πολιτών σε φθηνότερα οινόπνευματώδη θα πολλαπλασιάσει τους παραγωγούς τσίπουρου και ούζου. Τους οποίους θα παρακαλούσαμε να μη μας ξεχνούν στα τεστ δοκιμής νέων

προϊόντων.

- Όλο και περισσότεροι Έλληνες θα ξαναανακαλύψουν τις αρετές του παγκακιού, αν και υπάρχει η πρακτική δυσκολία ότι θα πρέπει να περιμένεις να ξυπνήσει ο μετανάστης.
- Τα εγκαταλειμμένα καταστήματα στο κέντρο θα αρχίσουν να μετατρέπονται σε πάρκινγκ των τριών και τεσσάρων θέσεων.

Αν είμαστε καλά και τα ξαναπούμε σε δώδεκα μήνες, θα τοεκάρουμε πού πέραμε μέσα και πού, όχι. Ούτως ή άλλως, καλή τύχη. **Τ**

[ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΓΡΑΦΤΗΚΕ ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ 2/12/2011]

Με λίγη σκουριά από τα όπλα του ΠΑΣΟΚ

ΑΠΟ ΤΟ Δ. Σ. ΑΒΡΑΜΙΔΗ

Να προτείνουμε ένα κάπως απλοϊκό ερμηνευτικό σχήμα μήπως και καταλάβουμε που βρισκόμαστε και τις μας γίνεται.

Αρχής γενομένης από την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία το σωτήριον έτος 1981, εφαρμόστηκαν λογής-λογής πολιτικές που ενθάρρυναν, παρήγαγαν και διόγκωσαν ένα μεσαίο κοινωνικό στρώμα που είδε τα εισοδήματά του, εισοδήματα εξαρτώμενα ευθέως ή έμμεσα από το δημόσιο τομέα, να αυξάνονται. Μαζί βέβαια αυξάνονταν και τα χρέη του δημοσίου τομέα.

Αυτά ακριβώς τα στρώματα αποτέλεσαν την εκλογική ραχοκοκαλιά του ΠΑΣΟΚ αλλά όχι μόνο. Ουσιαστικά συγκρότησαν το πρόσωπο της σύγχρονης Ελλάδας κι όποιος ήθελε να προκόψει έπρεπε σε αυτούς να απευθυνθεί και αυτούς να προσελκύσει. Αυτό έκανε κι ο Κώστας ο Καραμανλής με τον περίφημο μεσαίο χώρο για τις ανάγκες του οποίου όφειλε να πολιτευτεί.

Και ξάφνου μας προέκυψε η τραγωδία. Το ΠΑΣΟΚ του Γιώργου Παπανδρέου εκλήθη τον Οκτώβριο του 2009 στην εξουσία προκειμένου τα εν λόγω μεσαία στρώματα να συνεχίσουν τη ζωή τους όπως και πριν, κι αν είναι δυνατόν, και λίγο καλύτερα. Αυτή ήταν η συμφωνία Παπανδρέου-εκλογικού σώματος.

Όμως, κάτω τα διεθνή, κάτω τα ευρωπαϊκά, κάτω τα δικά μας, η φούσκα του δημόσιου χρέους έσκαψε. Και η συνταγή που μας επεβλήθη ήταν μία και μοναδική. Προκειμένου να θεραπευτεί ο ασθενής έπρεπε να συμβεί ετούτο, εκείνο και τ' άλλο, και τελικά να καταστραφεί αυτή η κρατικοδίαιτη μεσαία τάξη. Η πουτάνα η ιστορία έστησε εδώ το πιο παρανοϊκό της παιχνίδι. Ανέθεσε σε αυτούς που συγκρότησαν το εν λόγω κοινωνικό στρώμα, την εργολαβία της καταστροφής του. Η εργολαβία μπήκε μπροστά, η δουλειά προχωράει κανονικά και η συλλογική ηγεσία του ΠΑΣΟΚ βρίσκεται σε μόνιμη νευρική κρίση. Με κάθε δόση, με κάθε μέτρο,

κάθε ημέρα που περνάει κόβουν κι από κάτω. Από το έργο τους κι από τον εαυτό τους. Ένα πόδι, ένα χέρι, ένα αυτί. Πρόκειται για την πιο θεαματική και ομαδική πολιτική αυτοχειρία που έχει γίνει ποτέ. Τους βλέπουμε να διαλύουν ότι έφτιαξαν για χρόνια, να αποσυνθέτουν την επιρροή τους, να τοαλακώνουν τα προφίλ τους, να τους βρίζουν όλοι κι από πάνω να πρέπει να βρούνε καινούργιο αρχηγό και να πάνε και σε βουλευτικές εκλογές. Υ.Γ. Η Ιστορία λέει ότι στον Τρωϊκό πόλεμο ο Τηλέφος τραυματίστηκε από τον Αχιλλέα. Γιατριά δεν έβρισκε, πολύ υπέφερε, του δόθηκε όμως ο χρυσός. «Ο τρώας και ιάσεται», είπε ο μάντης. Κι έτσι, μετά από πολλά, το δόρυ που τον πλήγωσε, τον θεράπευσε κιόλας. Οι πληγές έκλεισαν όταν έβαλαν επάνω τους λίγη σκουριά από τα όπλα του Αχιλλέα. Λέτε να είναι αυτή η θεραπεία και για εμάς; **Τ**

ΞΕΡΩ ΝΑ ΑΦΟΠΛΙΖΩ ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΒΟΜΒΑ...

ΕΣΥ;

ΟΤΕ TV

**ΤΩΡΑ, Η ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ
ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ.**

- > Περισσότερα από 40 θεματικά κανάλια
- > 8 High Definition χωρίς επιπλέον χρέωση
- > Υπηρεσίες Video On Demand
- > Μέσω Δορυφόρου ή Μέσω Cable-x

ΜΟΝΟ ΜΕ 19,90€/ΜΗΝΑ,
ΕΙΔΙΚΗ ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΕΛΑΤΕΣ ΟΤΕ

www.otetv.gr

ΟΤΕ

εκφράσου με κάθε τρόπο

Το δωδεκάρι το καλό

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΕΤΡΟ ΨΩΜΑ

Υπάρχουν πολλά δωδεκάρια. Προτάσσουμε τα διαχρονικά, διεθνή και αναμφισβήτητα: Οι Απόστολοι, τα νούμερα στα κλασικά ρολόγια, οι μήνες του χρόνου, τα ζώδια στο ωροσκόπιο, οι συνολικές βούλες στην καλύτερη ζαριά με δύο ζάρια, η απόδειξη πως το ούισκι είναι σπέσιαλ...

Τα άκρως ελληνικά δωδεκάρια, τώρα: Οι θεοί του Ολύμπου, οι άθλοι του Ηρακλή, τα Δωδεκάνησα. Οι βαθμοί που μας δίνει η Κύπρος στη Eurovision, τα μαθητικά τα χρόνια, αλλά και «τ' αγόρια του σχολειού» στο «Χριστινάκι» του Βασίλη Ρώτα. Θέλετε κι άλλα; Το όριο προσμονής της Άννας Βίση για να χτυπήσει το τηλέφωνο, οι επιτυχίες... χαρμολύπης στο ΠΡΟΠΟ και η τελευταία παγκόσμια πρωτοτυπία μας: οι μέρες από την ψήφο εμπιστοσύνης σε μια Κυβέρνηση, μέχρι την ψήφο εμπιστοσύνης στην επόμενη! Ρεκór για βιβλίο Γκίνες, αναντίρρηση.

Σε λίγες μέρες μπαίνει το έτος '12. Θα είναι το δεύτερο έτος '12 που θα ζήσει

αυτή η χώρα απ' την επίσημη ανακήρυξη της σε σύγχρονο κράτος. Βλέπετε, το 1812 η Ελλάς βρισκόταν ακόμα στην ωραία ανηπουχία προ της επανάστασης. Εποχή προεργασίας. Το 1912 έμπαινε στους Βαλκανικούς Πολέμους. Με πάθος, με ενότητα και με ελπίδα. Θα έβγαине -ένα χρόνο μετά- πληγωμένη, μα μεγαλύτερη. Και με το όνειρο της Μεγάλης Ελλάδας ακόμα ζωντανό.

Από το νέο έτος '12 τι να ζητήσουμε άραγε, πέρα απ' τα αυτονόητα που θα φέρει, όπως τον 12ο πρωθυπουργό της μεταπολίτευσης (ο νυν, ο ορκισθείς την 11-11-11 είναι ο 11ος!) αλλά και την αποφράδα(;) ημερομηνία 12-12-12, στο τέλος της χρονιάς; Πρόκειται για μία μέρα-ορόσημο που μπορεί και να μη συμβεί τίποτα απολύτως, μα μόνο ως γραφή διαθέτει συμμετρία, μυστήριο και συμβολισμό. Αν μη τι άλλο, ίδιας λογικής ημερομηνία δεν θα ξανάρθει στον αιώνα μας.

Ας βιώσουμε, λοιπόν, το 2012! Ολόκληρο, έντονα, ενθουσιωδώς. Καρτερικά, αισιόδο-

ξα, ανοιχτοί. Υγιείς, ευτυχείς, ισορροπημένοι! Διαφορετικά. Μετρημένα. Μοναδικά! Δώδεκα οι λέξεις που προηγήθηκαν, αρκούν!

Είναι μια ιδιαίτερη χρονιά αυτή που έρχεται. Χρονιά-γρίφος. Χρονιά-ερωτηματικό. Αλλά και μια χρονιά σαν τις άλλες: Με δώδεκα μισθούς, έστω μειωμένους. Με μια ντουζίνα χαρές για τον καθένα μας, as είναι και μικρο-χαρές. Με δώδεκα τα Ευαγγέλια της Μεγάλης Πέμπτης. Με όλους εμάς για... δωδέκατο παίχτη της Εθνικής στο τρίτο κατά σειρά Euro της, τον Ιούνιο. Με δώδεκα μήνες, τον καθένα στο ρόλο του. Με δώδεκα -ναι!- επίσημες αργίες! Καλή χρονιά να 'χουμε. Δώδεκα ευχές! **Τ**

Στην κουζίνα σας... από το 1924!

ΚΕΤΣΟΛΙΑΝ
μπαχάρι βότανο

ΑΘ. ΔΙΑΚΟΥ 27Α, ΨΗΛΑ ΑΛΩΝΙΑ
ΤΗΛ. 2610 325928, 2610 333713

"A Christmas Carol"

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΟΦΙΛΟ ΧΡΥΣΙΚΟ

Καλά Χριστούγεννα! Η έννοια των διακοπών αποκτά πλέον ξεχωριστό νόημα. Σωστά μαντέψατε: Φέτος τα Χριστούγεννα μπορούμε να κάνουμε... διακοπές ρεύματος! Και δεν χρειάζεται να πακετάρεις πράγματα και να μετακινείς το αυτοκίνητο – τέτοιες διακοπές μπορείς να τις απολαύσεις από την άνεση του καναπέ σου. Ας μην προτρέχω, δόθηκε παράταση άλλων 40 ημερών. Που σημαίνει ότι μπορούμε να έχουμε διακοπές και εκπτώσεις μαζί, κατά το Φλεβάρη! Εκτός αυτού, μπορούμε να καινοτομήσουμε και αισθητικά φέτος. Για παράδειγμα, στον καθιερωμένο στολισμό του χριστουγεννιάτικου δέντρου, αντί για τις κλασικές μπάλες, που οι γυάλινες σπάνε και οι πλαστικές φθείρονται, να χρησιμοποιήσουμε τα διάφορα χαρτιά, περαιώσεις, εκκαθαριστικά, σμειώματα, εισφορές τακτικές, έκτακτες και άτακτες, και λοιπούς λογαριασμούς. Στην κορυφή ας επιλέξει η κάθε οικογένεια τον αγαπημένο της φόρο, ωσάν άστρο φωτεινό!

Περί ου ο λόγος, ποιο άστρο φωτεινό να καθοδηγεί τους 3 μάγους! Οι οποίοι φέτος, κουρασμένοι εκ της αναζήτησής (της δόσεως), αποφάσισαν να συμπράξουν για την σωτηρία όλων μας. Αλληλούια! Στο μεταξύ, απαξιάπαντες αναζητούν την δόση τους, άλλοι την βν, άλλοι τη δόση των τελών ακινήτων, άλλοι των δανείων. Μία ολόκληρη κοινωνία σε κατάσταση εθισμού και υπερβολικής δόσης! Θα πει κανείς πως δεν σπκώνουν όλες οι περιστάσεις χιούμορ. Θα ανταπαντήσουμε πως το χιούμορ λυτρώνει, και έχει ευεργετική επίδραση, ίσως, όχι τόσο, όσο τα μεγαλόπνοα, βαθυστοχασία «σχέδια διάσωσης» που μας έρχονται σαν αδέσποτα κεραμίδια στο κεφάλι μας κάθε τμήννο (κάτι σαν την περιοδική δήλωση ΦΠΑ), αλλά τι να κάνουμε, με ό,τι διαθέτει κανείς πορεύεται.

Ποιέ δεν είναι μάταιο να σκορπίζεις το χαμόγελο, έστω και πρόσκαιρα. Να διατηρείς τον εαυτό σου σε μία στοιχειώδη ευεξία, καθώς βαδίζουμε σε τεντωμένο

οκοινί, με την αίσθηση ενός ρολογιού να μετράει αντίστροφα τα δευτερόλεπτα. Το χιούμορ είναι μία μικρή πηγή καθαρού οξυγόνου. Γιατί ο αέρας μοιάζει μολυσμένος, χημικός από τα δακρυγόνα, άρρωστος, κουβαλάει τη βοή του πλήθους από την πλατεία Ταχρίρ και τους πυροβολισμούς από την Συρία. Την αγωνία των ανθρώπων που αγωνίζονται για την επιβίωση, όπου γης.

Οι βιτρίνες θα στολιστούν, τα φώτα θα ανάψουν, οι μουσικές θα ακουστούν. Δεν μπορεί να γίνει αλλιώς. Και οι οικογένειες θα καθίσουν στο τραπέζι, τρώγοντας, κλείνοντας το παράθυρο για να μην μπει μέσα ο αέρας, μολυσμένος από τα ψέματα, την απληστία, τις αδικίες και την κακουλία. «Και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία» **Τ**

γλυκό
παγωτό
καφές
catering

the point
SACHER

Νοτιστά 44, Πάτρα, 2610 427979
www.sacher.gr, info@sacher.gr

the
point

«Κορίτσια-Βιτρίνα»

ΑΠΟ ΤΟ ΝΙΚΟ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ

Έχω συνηθίσει τη μη-συνήθεια να περιδιαβαίνω στους συνήθεις δρόμους. Ακολουθώ κάθε φορά διαφορετικά μονοπάτια. Έτσι, ανακατεύω τα ιοπία, αναμένοντας πάντα, την έκπληξη που ελλοχεύει σε κάθε γωνιά της πόλης. Αγαπημένες μου πρωινές διαδρομές, αυτές των κεντρικών οδικών αρτηριών. Αυτές τις ώρες, συναντάς τα «κορίτσια-βιτρίνα». Αυτά τα κορίτσια, έχουν κάτι μυστηριακό, και ταυτόχρονα κάτι φωτεινό και μύχια θλιμμένο. Είναι οι «προπομποί», που ετοιμάζουν τον πρόλογο και το κυρίως θέμα των εμπορικών καταστημάτων. Δε μου αρέσει καθόλου ο όρος «πωλήτριες», έχει κάτι χυδαίο που δεν ταιριάζει στην ευανάγνωστη κομψότητά τους. Κάποιοι οξυδερκείς μαγαζάτορες, έπαψαν να οικτίζουν το δημόσιο φορέα με ιαχές τύπου «πού είναι το κράτος οεο», και υιοθέτησαν την «καθαρή» συνήθεια, να πλένουν κάθε πρωί τα πεζοδρόμια που ορίζουν την υποδοχή της πραγματείας τους. Η συνήθεια αυτή έγινε επιδημία και

βρήκε μιμητές, διότι, υπό μια έννοια, οργάνωσε και ένα συγκριτικό πλεονέκτημα παοτρικής ανταγωνιστικότητας. Τα «κορίτσια-βιτρίνα» -όχι της βιτρίνας- επωμίσθηκαν το πρωινό επιπρόσθετο άχθος, σαν να ήταν η φυσική συνέπεια του άγριου καθήκοντός τους. Λίγο πριν ξεκινήσει λοιπόν, η ιεροτελεσσία που προηγείται των θυρανοξίμων, τα βλέπεις να καταφθάνουν. Έχοντας τη γεύση του τελευταίου πιαχτιού φιλιού των συνοδών τους. Ή, τρέχοντας, με μια κούπα καφέ στο χέρι. Κάποια από αυτά, τα βλέπεις στα εγγύς καφέ, να πίνουν αγαπημένο ρόφημα και να βυθίζονται. Σε κουβέντες, που άλλοτε έχουν βαθυστόχαστες αναλύσεις από τηλεοπτικές ανάλαφρες έγνοιες, και άλλοτε, εσώψυχες εκμυστηρεύσεις με ανεξίτηλα αρώματα από την, οψίμως, απολεσθείσα νύχτα. Όταν πια ξεκινούν το έργο τους, το όλον εγχείρημα έχει τη χάρη που χρειάζεται κάτι εύθραυστο. Σαν την βιτρίνα. Μόλις ολοκληρώσουν το στρατιάζισμα

του πεζοδρομίου, με ακροστασίες υπηπετείς, καθαρίζουν και την τελευταία υψηλά ιοτάμενη θαμπάδα, από τη μεγάλη ιζαμαρία. Όλες αυτές οι χορευτικές κινήσεις, στις οποίες επιδίδονται κατά τη διευθέτηση του προθαλάμου, έχουν τη ράθυμη σαγήνη του αγουροξυπνημένου σώματος. Τόσο νωχελικές, αλλά και τόσο ανυποψίαστα γοντευτικές.

Στη λάμψη της Μεγάλης Γιορτής που, οσοονούπω ανατέλλει, τα πιο αληθινά σιολίδια του εορταστικού διάκοσμου θα είναι τα ανιγματικά χαμόγελα των κοριτσιών. Στο ζόφο της συλλογικής κατήφειας, θα μοιάζουν με φωτιστέφανα αγίων. **■**

Υ.Γ. Παρακαλώ, όταν διαβαίνετε υγρά πεζοδρόμια, να σκουπίζετε βρώμικες σκέψεις. Για να μη στεγνώσει ο σεβασμός στον πρωινό κάματο.

Τι τρέχει;

ΑΠΟ ΤΗ ΛΙΝΑ ΙΝΤΖΕΓΙΑΝΝΗ

Νομίζω ότι το αγώνισμα του Μαραθώνιου είναι βαθιά ριζωμένο στο DNA των ανθρώπων που ζουν (ζούμε) σε αυτή τη χώρα. Αρκεί να μπεις στη διαδικασία να φτιάξεις μια λίστα με πιθανές απαντήσεις στην καθημερινή και τυπική ερώτηση “Τι κάνεις;” Θα δεις τότε, πως οκτώ στους δέκα γνωστούς απαντάνε “Άοε... τρέχω...” Πριν από κάποια χρόνια θα μπορούσε να ήταν ακριβής περιγραφή της κατάστασης (αν και πολύ αμφιβάλλω) αλλά πραγματικά, σήμερα, με τόση ανεργία, αεργία και κατά περίπτωση, απεργία, πώς μπορεί να τρέχει κανείς και κυρίως, προς τα πού; Γιατί φυσικά ο χαρειοσμός δε γίνεται σε ένα γήπεδο στίβου ή εν πάσει περιπτώσει σε ένα οποιοδήποτε αγωνιστικό κούλουάρ (couloir), αλλά σε έναν πεζόδρομο, σε κάποιο τραπέζι καφέ ή στην μπάρα

κάποιου μπαρ. Αν μου εξηγήσει κάποιος, πώς είναι δυνατόν να τρέχεις πίνοντας καφέ ή ακόμα καλύτερα βότκα με πάγο θα μπορέσω να δώσω credit σε πολλούς φίλους και γνωστούς που με τόσο τρέξιμο είναι έτοιμοι για συμμετοχή τουλάχιστον σε Πανευρωπαϊκή Διοργάνωση. Δεν μου αρέσει η γκρίνια ούτε η γραφική περιγραφή της καθημερινότητας. Δεν αποποιούμαι ταυτότητα, εθνικότητα ή κουλτούρα. Είμαστε αυτοί που είμαστε, έχουμε τις συνήθειες που επιλέγουμε -ή και κληρονομήσαμε ή και τα δύο-, ζούμε με τον τρόπο που μας ταιριάζει καλύτερα κάτω από τις συγκεκριμένες συνθήκες. Ωστόσο, πάντα αντιμετωπίζω με αμηχανία την απάντηση “Άοε... Τρέχω...” στην ερώτηση “Τι κάνεις; Καλά;”. Να μην μιλήσω για τις επίσης αθλητικές παραλλαγές: “Στον αγώνα...” ή “Την παλεύω...” Εγώ πάλι δεν

την παλεύω καθόλου με τις τυποποιημένες απαντήσεις της κρίσης... Γιατί στην πραγματικότητα μπορείς να πεις “Καλά...” ακόμα κι αν δεν το πιστεύεις παρά να πεις “Τρέχω...” και να το πιστεύεις, ενώ στην πραγματικότητα κάθεσαι και απολαμβάνεις έναν καφέ.

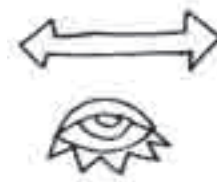
Και για την αδικία του σχολείου, υπάρχουν άνθρωποι που πραγματικά τρέχουν... Αν τους δεις το καταλαβαίνεις, γιατί έχουν το μυαλό τους στο βήμα τους. Δεν απαντούν γιατί δεν προλαβαίνουν κι αν τελικά σταματήσουν και σου πουν ότι τρέχουν, το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι να τρέξεις μαζί τους. Αυτοί κάπου μπορεί να πηγαίνουν... **■**

 ROZOS
ceramics

κεραμικά
κόσμητρα
μπομπονιέρα
είδη δώρου
σεμινάρια κεραμικής

www.rozos-art.gr Κυρηναίου 68, έναντι Ι.Ν. Αγ. Αιμιλianoύ, Πάτρα, Τηλ: 2611 113103

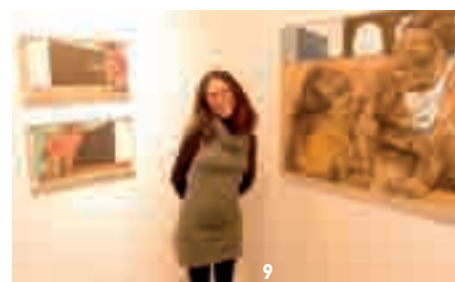

Σκατά στο lifestyle!

06.52. Βγαίνοντας απ' το μεγάλο club της πόλης, μετά από πολλά ποτά, πόζα και φλερτ, πέφτω πάνω του... λες; Πάω να κοιταχτώ σε καθρέφτη...

1. Μπουρλοτιέρης ο Αλεξ. Πάμε για «Ταpas» 2. Η δικαιοσύνη (Ρίτα) είναι τυφλή, αλλά στα χέρια του Δημήτρη. 3. Η αστυνόμευση είναι πλέον υποδειγματική!

COCOS, Η ΝΥΧΤΑ ΣΑΝ «ΑΛΛΟΤΕ», 3/11

4. Θάλεια, η ανάπαυση του χορευτή 5. Ο Τάκης καταπίνει τη βέρα του 6. Αγγελική... μορφή.

7, 8. Ο Χρήστος Κεχαγιόγλου στην έκθεσή του, στην Οικία Κατακουζηνού. 9. Η Ελευθερία Τσίκο στην έκθεσή της, στο ΧΩΡΟ ΤΕΧΝΗΣ 24.

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΤΕΤΣΗ, 10/11

10. Ο Παναγιώτης Τέτσης με την ανηψιά του. 11. Εκεί και ο Άγγελος Δεληβοριάς (Μουσείο Μπενάκη). 12. Ο Κώστας Τσόκλης με την κα. Γουλανδρή. 13. Η Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα της Εθνικής Πινακοθήκης.

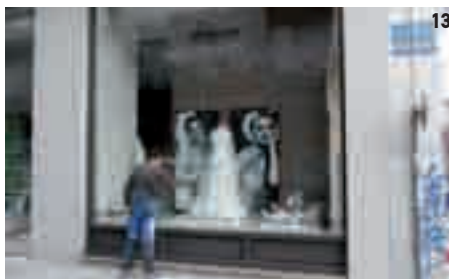

1, 2 «Δίπορτο», το πιο ιστορικό κουτούκι στην Πλ. Θεάτρου, downtown Αθήνα

ATHENS BIENNALE 3. «ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ»

3. «ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΚΗ ΠΑΥΣΗ», έργο του Νίκου Χα-
ραλαμπίδη. Τι μου θυμίζει; 4. Εγκατάσταση «Under
Construction»

5. Η Saya σε εγκαίνα μπουτίκ δοκιμάζει κοθόρνους 6.
Tattoo υπο το βλέμμα του Γιώργου. 7. NO SIGNAL

8. Tonino Carotone by Manifest, 4/11, συνέντευξη, (ευ-
χαριστω Μαριάννα) 9. Εκεί, ο Διονύσης, η Κατερίνα και
η Φωτεινή 10, 11. Λαϊκή στη Ξενοκράτους (Αθήνα) και
κάπου εκεί, κόβει βόλτες ο Κωνσταντίνος Τζούμας 12.
Σαββατιάτικο μεσημεριανό ξεφάντωμα Ελένης, Αντώνη
και Άρη στο Μαϊζον 13. Κρατώντας τις νύφες καθαρές
14. Από την έκθεση της πάντα δροσερής Μαρίας Φιλο-
πούλου, στη γκαλερί Ζουμπουλάκη.

Οινοποιία
«Αφεί Γιαννόπουλοι Ο.Ε.»
«Αφεί Γιαννόπουλοι Ο.Ε.»

Εταιρεία: ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ Ο.Ε. | Διεύθυνση: Α.Ε.Λ.Α.Σ. | Πάτρα (Διαδρομή: ΚΑΛΑΜΟΔΕΛ | Τηλέφωνο: 261026227) | Καταγωγή: ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ-ΠΕΤΡΟΥΣΙΑ

Κατόστημα: ΛΙΑΝΙΚΗΣ | Πόλη: ΠΑΤΡΑ | Διεύθυνση: ΜΠΟΥΚΛΟΥΡΗ 63 | Τηλέφωνο: 261026227

1

3

4

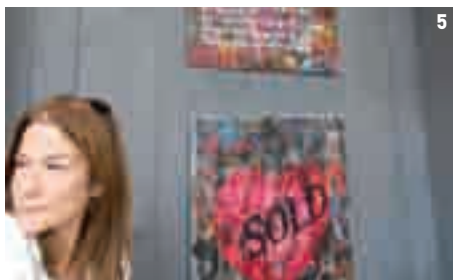

2

WAX TAYLOR BY MANIFEST 13/11

1. Ηλίας στο ζέσταμα 2. Ρένια και Δώρα 3. Σπινθηροβόλα Δανάη.

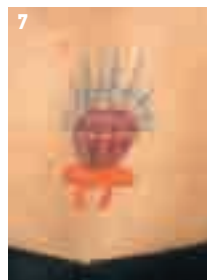
4. «Twenty Past», φώτο του Πάνου Κοκκινιά, γκαλερί ΧΙΡΡΑΣ 5. Η Αγγέλα Μαυροειδή μπροστά στα έργα της, στο DISTINTO 6. Damien Hirst 7. Η εκτυφλωτική πλάτη της Χριστίνας at Cocos. 8. Λεωνίδας, Γιάννης και Σταύρος «παλιοροκάρουν» στους Godfathers.

5

6

7

8

9

11

12

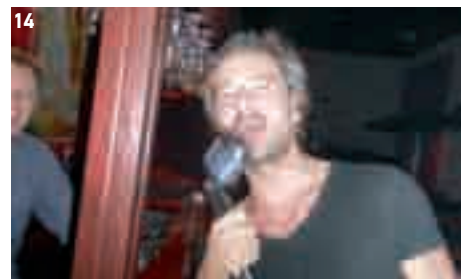
10

13

15

14

9. Αχώριστοι Νικόλες 10. Ο Μισέλ με την τρελό... κοράκλα του 11. Dino Valls στο Μουσείο Φρυσιρά έως 26/2/2012 12. Ο Μιχάλης Δ. στο Pas-Mal σκεπτικός 13. Εκεί και οι Βασιλεία, Νάνσυ, Αθηνά, Νεφέλη 14. Αντώνης σε νέα καριέρα 15. Χριστόφορος και Πάνος στο BBQ.

BOSS

Paul Smith

POLO RALPH LAUREN

HACKETT
LONDON

Barbour

SLAM

BO'SHOP

ΕΡΜΟΥ 22, ΚΑΤΑ, Τ: 2610273666 bo'shop.gr

1. Σπύρος και Άρτεμις στο πάρτυ γάμου τους, στο Μαρμελάδα, με τη φίλη τους Μαργαρίτα 2. Νάντια, Παναγιώτα και Έφη!!! 3. από την έκθεση του Νίκου Χουλιάρα στο Μ. Μπενάκη, έως 15/1/2012 4. Καραϊσκάκη & Παντανάσσης, Ιδιαίτερη «φυλόγλυπτη» χριστουγεννιάτικη βιτρίνα 5. Πάνος, Σπίνοντας... ευχές

Χριστουγέννων.

6 ...free thinking zone 7. ...ώσε με! 8. Protagonistes Nychta φωτό Σπύρου Στάβερη από την αναδρομική του στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

9. Μπορούμε! Κάντε αυτές τις γιορτές «έγχρωμες». Φωτό: DIANE ARBUS Galerie du Jeu de Paume, Paris. 10. ΑΠΛΑ ΖΗΣΕΕΕ!!

Κτήμα 1892
Παπασταματοπούλου
ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ - ΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
Λουσικά, Αχαΐα, 25200
Τηλέφωνο: 26930 61389
Fax: 26930 72200
E-mail: ktima.alexi@yahoo.gr

Τη "χρονιά της μπουραρίας" διάλεξε ο Θ. Μικρούτσικος για να παρουσιάσει το βιβλίο του

Βγάλε τη ρόμπα

• Πόσο «καλή χρονιά, χαρούμενη χρυσή Πρωτοχρονιά» άραγε περιμένουμε; Στην εθνική όπερα της απώλειας -αυτή κι αν είναι υπερπαραγωγή- κορυφαία μελοδραματική σοπράνο αναδεικνύεται η σιέρηση του δικαιώματος της προσμονής για κάτι καλύτερο. Αφεση αμαρτιών και πολύ μας πάει για το 2012!

• Κι έρχονται τα «μικρά», τα καθημερινά της πόλης για να θαμπώσουν τα «μεγάλα». Ας βγούμε έξω λοιπόν.

Οι μπουραρίες της νεολαίας αντιστέκονται πλέον ευθαρσώς στο καθεστώς της παλικής μπάρas και τα εβδομαδιαία events σε κλαμπάκια «ξυπνούν» το μεσοβδόμαδο. Ο ταπεινός καφές και το γρήγορο ποτό με το κλείσιμο των εμπορικών καταστημάτων πήραν «πολύ τα πάνω τους». Και πολλά παιδιά βγαίνουν και τραγουδούν караόκε!

• Τα νέα βιβλία έκαναν αίσθηση: Μικρούτσικος, Γαλανάκη, ακόμα και η Βικτόρια Χίσλοπ παρέλασαν ο ένας μετά τον άλλο στα μέρη μας. Και οι sexbombs των

ημερών στην «ουρά»: Τζούλια, Σάσα, Πάο-λα και Φουρέιρα σε μεγάλες «εξάψεις». Με τη Ρήγα Φεραίου να «μακραίνει» αλλά να μην ανασαίνει εισπρακτικά.

• Αλλιώς, «πειτάγεσαι» για weekend στην πρωτεύουσα: Στο Κολωνάκι το Rock&Roll ξαναζεί με την διασκοσμική σφραγίδα του Γιάννη Τατσιώνη. Και σαββατόβραδο στον «Βοτανικό» με Μαρινέλλα-Θεοδωρίδου, σε σκηνικό διάλογο «παλιάς» και «νέας» λαϊκής αυθεντίας, «πέφτεις» πάνω σε συμπαιριώτες: Δημήτρης Μάζης, Νταίζη Μανιατοπούλου και Γιώργος Ντάβλας να διακόπει το πρόγραμμα για να τραγουδήσει «ένα ρολόι σταματημένο, ένα καράβι ναυαγισμένο».

• Πόσο πια να σχολιάσεις το μπράτσο -οδοντογλυφίδα της Μπαλατινού και την Balmain φόρμα της Βανδή ως καταναγκαστική τηλεθέατρια; Πόση Ρόζι Χάνιγκτον να σου πασάρουν ενώ προυμάς αουζντιού την Μπιάνκα Μπάλλι; Βγάλε τη ρόμπα και ψάξε για το φόρεμα του ρεβεγιόν στις «προεκπιώσεις». Προλαβαίνεις! **Τ**

ΜΥΛΟΙ ΑΧΑΪΑΣ

ΔΑΦΝΟΥΛΑ ΑΧΑΪΑΣ
ΤΗΛ & FAX: 26940 71498
miloiachaias@gmail.com

Μαύρος Γάτος...

- Κύριος με φωνή βαριά και τρομακτική, κυκλοφορεί παντού και πουλάει κολώνιες. Έξω από τα café, τα σουπερ-μάρκετ, το σπίτι σου! Επιμένει σαν τρελός. Αυτός, ο πλανόδιος «αυταρχισμός», έχει αρχίσει και μου τη δίνει στα νεύρα. Προτιμώ τον άλλον, μέσα στα μαγαζιά. Και as μη ψωνίσω. Θα έχω τουλάχιστον, «ψωνιστεί», για τα Χριστούγεννα.
- Άκουσα πρώτη φορά, για φέτος, το «Last Christmas» των Wham και πιστέψτε με δεν ήταν ωραίο. Αυτό το κομμάτι, κάθε χρονιά υπόσχεται ότι είναι η τελευταία και κάθε χρονιά μας εξαπατά. Μακράν, το πιο άδικο τραγούδι όλων των εποχών. Δηλαδή τα «Χριστούγεννα» της Βανδή, με μεγαλύτερη χαρά τα ακούω. Ο χορός, αποκλείεται και στις δύο περιπτώσεις.
- Αν ψάχνετε το φάντασμα των Χριστουγέννων, θα το βρείτε φέτος στο ράφι με τις βαφές μαλλιών. Οι λιγότερο τυχεροί, μπορεί να το δουν και με κίνηση στην τηλεόραση. Έχει μάτια γουρλωμένα, λευκά μαλλιά και στριφογυρίζει το κεφάλι σαν τον Εξορκιστή. Υπόσχεται γρήγορα αποτελέσματα, για το θάνατό σου. Ιδίως αν είσαι μελαχρινή.
- Μέσα στη στολισμένη Ποικίλη Στοά, και ο Βλάσσης, να έχει κολλήσει πάνω στο κινητό του. Τι περιμένει; Τον Αν-Βασίλη, τηλεφώνω από τη Τζούλια (α ρε καταφεριζικό...!) Ή, το δώρο των Χριστουγέννων; Μπα... τίποτα από τα τρία. Το 1,5 € που στοιχημάτισε στο app περιμένει. Και τελικά, αδίκως.

Άσπρη Γάτα...

- Ένας Τζαμακαϊνός, ο Θεόφιλος, μου «χάρισε» ένα βραχιολάκι για καλή τύχη. «Μην το βλέπεις σαν αγοραπωλησία», μου είπε, «δες το σαν ανταλλαγή! Εγώ σου δίνω αυτό από τα βάθη της καρδιάς μου, και 'ου μου δίνεις ό,τι θέλεις από τα βάθη της καρδιάς σου...». Και ένα νέο οικονομικό σύστημα γεννήθηκε. Εκεί, στην καρδιά της Αγ. Νικολάου.
- Ένας Αμερικανός να μιλά με έναν «hommy» στην Καραϊ-οκάκη και ένα ζευγάρι «Αβορίγινων», με τατού και piercing παντού, να κατεβαίνει τη Γεροκωστοπούλου. Η Πάτρα τίγκαρε από φυλές και αγνώστους. Σε αυτό που πολλοί λένε «χωριό», εγώ νιαουρίζω ελεύθερα. Και σε πολλές γλώσσες άμα τύχει.
- Για κουρτίνα αλλιούτικη και μοιραία επισκεφτείτε την Ταμάρα, στη λαϊκή του Σαββάτου. Δεν πρόκειται για «άλλη μία» Ρωσίδα. Σκληρή στις διαπραγματεύσεις, φαρμακοποιός στο επάγγελμα. Και εκεί θυμήθηκα μια παλιά γνωστή, που μου έλεγε «Μιμμ... δεν πάω ποτέ στη λαϊκή!». Δίκιο είχε. Έπρεπε να κάνει μια επίσκεψη στο Πανεπιστήμιο πρώτα.
- Το «Μαύρα Χριστούγεννα», πάει και έρχεται. Βαρέθηκα. Είναι η πόλη στολισμένη; Έχουμε φάνη; Θέματα για το TRIP; Γκι (είναι εύκολο, το φτιάχνεις με αναπήρα...); Ο ένας τον άλλον; Τέλος. Μπορεί να λείπει η γαλοπούλα αλλά η ψυχή περισσεύει. Με ένα total black σύνολο τελειοποιείς το ρεβεγιόν σου. Ίσως και λίγο Tim Burton... Ρε 2012, έλα αν είσαι μάγκας! **Τ**

φυσικά...

ΕΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ - ΚΟΛΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 60 - ΠΑΤΡΑ - ΤΗΛ: 2610 341 593 - 340 276 - Κιν: 6947 80 80 07

ΤΑΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΡΧΕΙΟ

ΣΚΙΤΣΟ ΑΚΡΘΑΚΗ

DIANE ARBUS [Museum Jeu de Paume, PARIS, έως 5/2/2012]

Γεννήθηκε το 1923 στη Νέα Υόρκη και αυτοκτόνησε το 1971. Ο Νόρμαν Μέιλερ είχε πει γι' αυτήν... «Το να δώσεις μια φωτογραφική μηχανή στην Arbus, είναι σαν να κάνεις δώρο σε ένα παιδί μια χειροβομβίδα!». Χαρακτηριστικό της στυλ, οι τετράγωνες φωτό με πλαίσιο, πάντα ασπρόμαυρες με ροπή στο αλλόκοτο, τους freaks. Τη ζωή της, πραγματεύτηκε η ταινία «Fur», με τη Νικόλ Κίντμαν.

GERHARD RICHTER [Tate Modern, London, έως 8/1/2012]

Ο σημαντικότερος εν ζωή ζωγράφος. Γερμανός, γεννημένος στη Δρέσδη το 1932 με έντονη πολιτική χροιά στα έργα του (βομβαρδισμός της Δρέσδης, Baader Meinhof, 11η Σεπτεμβρίου...), με τεράστιο εύρος και διαφορετικά στυλ, έχει καθορίσει τις τάσεις στην τέχνη. Παράδειγμα, το photo-painting.

2D-LEGO

Το σχεδιαστικό δίδυμο 2D (Αντώνης Βασιλείου, γραφίστας και Γιάννης Βαγγελάκης, φωτογράφος) έχοντας ως μέτρο τους το... «ξαναβάλτε το παιχνίδι στη ζωή σας», έκανε χαρούμενους τους AFOLS (Adult Fans of Lego), δημιουργώντας πολύχρωμα κοσμήματα και αξεσουάρ από τα αγαπημένα μας παιχνίδια, Lego...

PIPER-HEIDSIECK & JEAN PAUL GAULTIER

Ο Jean Paul Gaultier και η γαλλική σαμπάνια Piper Heidsieck, δημιούργησαν μια συλλεκτική έκδοση με kinky... φουσαλίδες! Καλές μας γιορτές! CAVA ROMANOS

“ΑΚΤΩΡ”- ARGONAUT

Μια μικρή ξύλινη θήκη για laptop. Οι Έλληνες σχεδιαστές Χριστίνα Σκουλούδη και Θανάσης Μπάμπαλης, δημιούργησαν, με καθαρές και έντονες γραμμές, μια συλλογή αντικειμένων που κατασκευάστηκαν στην Ελλάδα και έκλεψαν τις εντυπώσεις στην πρόσφατη έκθεση «100% Design London 2011». Μας κάνουν υπερήφανους...

LAVAZZA CALENDAR 2011, "LAVAZZERS"

Η Lavazza γιορτάζει τα 20α γενέθλια του ημερολογίου της, συγκεντρώνοντας 12 κορυφαίους, ήδη γνωστούς της φωτογράφους. Για κάθε μήνα του χρόνου, ένας από αυτούς, δημιουργεί μια μοναδική ευφάνταστη προσωπογραφία... Από την Annie Leibovitz στον David LaChapelle.

JESSICA CHASTAIN

Μάλλον βρήκαμε την επόμενη Μέριλ Στρίπ... Η 30άχρονη κοκκινομάλλα ηθοποιός, «ανακάλυψη» του Αλ Πασινίνο, μετρώντας επτά ταινίες μόνο για το 2011, είναι μάλλον ο λόγος για να βλέπουμε «τυφλά», κάθε προσπάθειά της... Την είδαμε στα «Tree of life», «The Help», «The Dept» και «Wilde Salome»...

ALESSI-LED

Η Alessi και ο σχεδιαστής Frederic Gooris, δημιούργησαν ένα λαμπτήρα LED, διαλέγοντας το σύμβολο του ρομπότ και με μια ματιά pop, ένωσαν τα παιδικά μας παιχνίδια με το Star Wars...

CASSETTE, TAPE

Οι νέοι, μάλλον δε θα μάθουν ποτέ τι ήταν η κασέτα. Ίσως σε κάποιο μουσείο. Το περιφημο λεξικό «Concise Oxford English Dictionary», αποφάσισε την παράλειψη της λέξης από τις επόμενες εκδόσεις του. Ό,τι απέμεινε από το κυρίαρχο μουσικό προϊόν 70s & 80s, «μυσοχοποιείται» πλέον, στο ebay...

SAUL BASS, a life in film & design

Ένα βιβλίο για έναν από τους σημαντικότερους Αμερικανούς graphic designers του 20ου αι. (1920-1996). Γνωστός για τα logo της AT&T, Kleenex, Minolta, United Airlines κ.α. Αλλά γι' αυτό που τον λατρεύω, είναι οι σεκάνς τίτλων που δημιούργησε σε ταινίες του Άλφρεντ Χίτσκοκ, Μάρτιν Σκορσέζε, Ότο Πρέμινγκερ, Στάνλεϊ Κιούμπερν και Μπίλι Γουάιλντερ... Αριστουργήματα! ΕΚΔ. LAURENCE KING PUBLISHERS

MINAS

Ο Έλληνας οραματιστής της αισθητικής αρμονίας... Στο παρελθόν, συνεργάστηκε με τις περίφημες εταιρίες George Jensen και Royal Copenhagen και κοσμήματά του, φοράει ο φίλος του Keith Richard. Ετοίμασε λοιπόν και μας παρουσιάζει το γούρι το 2012 και ένα νοντατίφ-αλφάδι!

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΣΙΓΚΙΝΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ SOCIAL DESIGN ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ DESIGN

Τρία μικρά βιβλία κομψοτεχνήματα. Το πρώτο βιβλίο με τα ελληνικά τσιγκινα παιχνίδια, μας ταξιδεύει στα χρόνια κυρίως της δεκαετίας του '50 και μας κάνει πάλι παιδιά... Τα άλλα δύο, μας «συστήνουν» και μας φέρνουν πιο κοντά, στο σπουδαιότερο Έλληνα designer, εκδ. Gramma.

ΤΖΟΝ ΙΡΒΙΝΓΚ
«Χήρα για ένα χρόνο»,
εκδ. ΜΕΛΑΝΙ

Ο συγγραφέας που έχει κερδίσει κοινό και κριτικούς (Όσκαρ σεναρίου & μέλος της Αμερικανικής Ακαδημίας Τεχνών & Γραμμάτων), Τζον Ίρβινγκ, δημιουργεί σε αυτό το ψυχογράφημα, μια εμβληματική ηρωίδα, τη Ρούθ Κόουλ. Συγγραφέας... μεγάλος!

ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΝΣΕΛΙΝΟΣ
«Σκοτεινές Επιγραφές»,
εκδ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ένα μυθιστόρημα για τον έρωτα και την απώλεια. Η τοιογραφία της Αθήνας των τελευταίων δεκαετιών. Ο συγγραφέας, μπλέκει τη δική του γενιά, των 65άρηδων, με τους σημερινούς εφήβους. Και οι δύο, αναρωτιούνται για το νόημα της ζωής...

ΤΖΟΥΛΙΑΝ ΜΠΑΡΝΣ
«Ένα κάποιο τέλος»,
εκδ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ένας από τους σημαντικότερους σύγχρονους Βρετανούς συγγραφείς. Επιτέλους, με αυτό το κομμοίτεχνημα, κεντημένο λέξη-λέξη, κέρδισε το βραβείο BOOKER. Ένα βιβλίο, που θα αποτελέσει «έργο αναφοράς για την αγγλική λογοτεχνία», όπως δήλωσε η Επιτροπή.

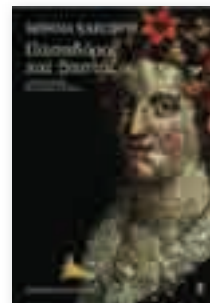
ΝΤΕΙΒΙΝΤ ΦΟΣΤΕΡ
ΓΟΥΑΛΑΣ «Αμερικάνικη
Λήθη», εκδ. ΚΕΔΡΟΣ

Ο πιο χαρισματικός συγγραφέας των τελευταίων 20 χρόνων. Το 2008, αυτοκτόνησε μόλις στα 46 του χρόνια. Επίγονος του Τόμας Πίνστον και με βαριά κατάθλιψη, «γεννούσε» με εμπύρετη δημιουργικότητα. Αυτήν, που μας χάρισε έργα όπως τη συγκεκριμένη συλλογή διηγημάτων. Γνωρίστε τον.

«Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΖΩΗ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΜΟΥΣΟΥΡΓΩΝ», εκδ. ΑΙΩΡΑ

Η ζωή των μεγάλων μουσουργών, δεν ήταν μόνο οι θεσπέσιες συνθέσεις που γνωρίζουμε. Διαβάζοντας αυτό το βιβλίο, διαπιστώνουμε ότι ήταν πολύ πιο «ροκ» από πολλούς εκκεντρικούς σταρ. Απολαύστε μικρές και μεγάλες «ιδιαιτερότητες», από τον Βιβάλντι έως τον Φίλιπ Γκλάς.

ΑΘΗΝΑ ΚΑΚΟΥΡΗ
«Πασαδόροι και
Βαστάζοι», εκδ. ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Η μεγάλη Κυρία της Πάτρας, μαζεύει τα διηγήματά της και στήνει τις δικές της «Χίλιες και μία Νύχτες»...

► Charles Lloyd / Maria Farantouri "Athens Concert", ECM ...

ΕΝΡΙΚΕ ΒΙΛΑ-ΜΑΤΑΣ
«Δουβλινάδα»
εκδ. ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Σ' ένα ακόμα μυθιστόρημα του, ο μεγάλος Καταλάνος συγγραφέας συγχέει τη πραγματική ζωή με τη λογοτεχνία μέσα από ένα ταξίδι στο Δουβλίνο, όπου διαδραματίζεται ο «Οδυσσέας» του Τζέιμς Τζόυς.

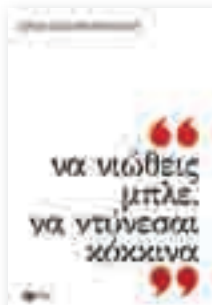
ΜΠΡΕΤ ΙΣΤΟΝ ΕΛΙΣ
«Αυτοκρατορικές
Απολαύσεις», εκδ. ΚΕΔΡΟΣ

Το sequel του «Λιγότερο από το μηδέν», του βιβλίου-πορτραίτο της γενιάς του lifestyle της δεκαετίας του '80. Βρίσκουμε το νεαρό, τότε, ήρωα Κλέι, 25 χρόνια μετά. Σε αυτοκρατορικές απολαύσεις. «Αλλά η Αμερική, έχει περάσει σε μετα-Αυτοκρατορική εποχή».

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΡΚΑΡΗΣ
«Περάϊωση»,
εκδ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Δεύτερος τόμος της «τριλογίας της κρίσης», από τον Πέτρο Μάρκαρη. Η Ιταλία τον βράβευσε μαζί με τον Καμλέρι και η εφημερίδα Observer τον τοποθετεί στους 10 κορυφαίους αστυνομικούς λογοτέχνες της Ευρώπης. Εδώ, ο Μάρκαρης συνεχίζει να κολυμπάει στην καθημερινότητα, παίζοντας με τις λέξεις «κρίση» και «περάϊωση», δίνοντάς τους διττή σημασία. Το χιούμορ του, κάνει τις «μαύρες» μέρες μας, ανεκτές...

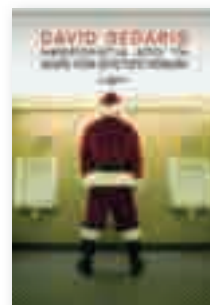
ΕΡΣΗ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
«Να νιώθεις μπλε,
να ντύνεσαι κόκκινα»,
εκδ. ΠΑΤΑΚΗ

Η ανήσυχη Πατρινή συγγραφέας ξαναγυρνά στη φόρμα που της πηγαίνει. Σε 7 διηγήματα, ένα γεγονός λειτουργεί ως μοχλός. Γύρω από τις «κανονικές» ζωές των ηρώων, όλα εκτροχιάζονται... «Λευκά, είναι τα χειρότερα προαισθήματα».

ΝΙΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
«Τα παιδιά του Καίν»,
εκδ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ένα μυθιστόρημα για μια παρέα εφήβων το 1979 και την πορεία τους στο τώρα. Από την ειρήνη στην κρίση. Ένας οδικός χάρτης της Ελλάδας των τελευταίων 30 χρόνων. Αναφορά, στην ταινία «Big Chill», του Λώρενς Κάσταν.

DAVID SEDARIS
«Ημερολόγια από την
χώρα των Χριστουγέννων»
εκδ. ΜΕΛΑΝΙ

Αν είστε απ' τους ανθρώπους που δεν αντέχετε τους τόνους από λαμπάκια στο μπαλκόνι του γείτονα, να ακούσετε άλλη μια φορά το «Last Christmas» κ' να να φορέσετε το επιβεβλημένο ψεύτικο κοστούμι της γιορτινής ευτυχίας, τότε θα λατρέψετε αυτή τη σουρεαλιστική ματιάς νουβέλα του φημισμένου πλέον Ελληνοαμερικανού συγγραφέα.

ΑΧΑΪΑ DATA

ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Εφαρμογών Υψηλής Τεχνολογίας - Τηλεπικοινωνιακών Υπηρεσιών & Δικτύων

Καραϊσκάκη 36Γ
26221 Πάτρα
Τηλ.: 2610 623600
Fax: 2610 225323
www.achaiadata.gr
info@achaiadata.gr

Microsoft

LG

TOSHIBA
Leading Innovation

EPSON

CISCO

Διόγμαι & Άνδη

Θα σε κάνω βασίλισσα

Οι... «κρεμαστοί κήποι» στα μπουύστα και τα μπολερό των αέρινων φορεμάτων Gucci, οι οξέσι διαφάνειες με τα πουά στα στενά φορέματα της Stella Mc Cartney, τα έναστρα εμπριμέ των Dolce e Gabbana, οι χοντρές φουτουριστικές παγιέτες σε Prada και Louis Vuitton, ηγούνται αουζητητή στην trendsetter κούρσα της γιορτινής ένδυσης. Δεν μπορεί, θα έχετε σίγουρα «πιτύχει» στην αγορά τα πιο οικονομικά «αδελφάκια» τους... Μαζί τους τα stylish μακριά μανίκια σε δημιουργίες ενός στομφώδους μινιμαλισμού seventies και forties, τα ρετρό γιακά-δάκια και τα έξαλλα φτερά. Αλλιώς, επενδύστε σας «all time classic» γραμμές μιας τουαλέτας διαχρονικού τύπου. Ό,τι κι αν φορέσετε πάντως, τελικά στο ρεβεγιόν μην πάρετε μαζί σας το μίζερό σας εαυτό. Είναι σίγουρα το πιο παράταιρο αξεσουάρ, που θα καταπονήσει οαρκαουσικά η όποια «fashion police»... Ανυποταχείτε! **T**

Prints

Χρυσάρα

Περά

Νέυζν

ΠΡΟΣΩΠΑ

Γιώργος Μελισσαρόπουλος

30, ΚΟΜΙΣΤΑΣ/ANIMATOR/ΕΚΔΟΤΗΣ

«Κατανάλωση... Teza»!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΕΣΙΣΚΛΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Είμαι ο «εγκέφαλος» πίσω από την «Animatic Vision», το πρώτο comic-shop στην Πάτρα. Με σπουδές εικονογράφησης στο Λονδίνο και αργότερα, στην Αθήνα, μετράει πλήθος συνεργασιών με ελληνικά και ξένα περιοδικά, ενώ οι εκδόσεις του με την «Jemma Press» («Πριν το Τέζα», «Μετά το Teza», «Super hero teza», «Samurai teza», «Κρίση και Τέζα» & «Teza Love»), τον καθιστούν ευρέως αναγνωρίσιμο στο χώρο του σχεδιασμού. Διατηρώντας ένα βραβείο από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αχαΐας, για το πιο πρωτότυπο δημιουργικό γραφείο, εξέδωσε την ανθολογία Ελλήνων ανερχόμενων σχεδιαστών κόμικς «Happy Revolver».

Παράλληλα με τη δημιουργία παιχνιδιών για το διαδίκτυο, συνεχίζει να γεννά ήρωες, που με το δηκτικό τους χιούμορ, σπάνε κόκκαλα...

Ο Γιώργος Μελισσαρόπουλος, μιλά στο TRIP, για τη μάζα, την κατάρρευση και τις «κατοαρίδες», χλευάζοντας έντεχνα τις «αντι-ανθρωπιστικές» πολιτικές...

Ποια είναι η ταυτόσή σου, με τους ήρωες που σχεδιάζεις; Τι «δεν» κάνεις εσύ, που κάνουν αυτοί; Οι ήρωες που σχεδιάζω, έχουν σαν βασικό τους στοιχείο την υπερβολή... Κάτι, που εγώ δεν ακολουθώ στη ζωή μου, πέρα από την κατανάλωση μεγάλων ποσοτήτων σοκολατο-ειδών!

Η «βιομηχανία» των κόμικς, είναι μια πολύχρονη και άκρως κερδοφόρα υπόθεση παγκοσμίως. Υπάρχει ανάλογη απήχηση στην Ελλάδα; Όσο μεγαλύτερο είναι το κοινό, τόσο μεγάλη είναι και η ανάπτυξη για έναν χώρο. Στην Ελλάδα το κοινό ακόμα αναπτύσσεται, οπότε, προς το παρόν η απήχηση παραμένει μικρή...

Πώς αντικατοπτρίζεται ο νέος καπιταλισμός στα σύγχρονα κόμικς; Τι αλλάζει στις αφηγήσεις, με την παρούσα «κατάρρευση»; Η κατάρρευση του Νέο-καπιταλισμού δημιουργεί μια αστάθεια στον κόσμο, που είχε συνθίσει το καταναλωτικό μοτίβο ζωής. Τα αμερικάνικα κόμικς κυρίως, πραγματεύονται σενάρια

θανάτου, εμφυλίων και καταστροφής αλλά παράλληλα, προσπαθούν να δημιουργήσουν μια νέα γένια ηρώων...

Η «κατοαρίδα» είναι ο βασικός πρωταγωνιστής στη σειρά σου με τη «Jemma Press». Τελικά, ποιος είναι πιο σιχαμερός, η κατοαρίδα ή ο άνθρωπος; Ο άνθρωπος που ενεργεί συλλογικά δεν είναι καθόλου σιχαμερός! Άνθρωπος όμως, που είναι αλαζόνας και εγωιστής καταντά καταστροφικός για όλους τους άλλους γύρω του...

Ποια «μάζα» σε τσαντίζει, στην πόλη μας; Αυτή, που δεν ψάχνει σε άλλες κατευθύνσεις για να βρει διεξόδους στα προβλήματά της. Με αποτέλεσμα να χάνεται, παρακινούμενη από τη μόδα.

Αν η Πάτρα είχε τη μορφή ενός εκ των ηρώων σου, ποιος θα ήταν αυτός...; Η Πάτρα είναι από μόνη της, ένα τεράστιο underground κόμικ...**Τ**

ΠΡΟΣΩΠΑ

Διονύσης Παπαχρήστου

41, ΙΑΤΡΟΣ, ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΙΣΤΟΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ/ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΑΝΑΤΟΜΙΚΗΣ

«Αν δεν παίρνεις απάντηση, το ερώτημα είναι λάθος...»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΕΣΙΣΚΛΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Ως ειδικός στον τομέα της παθολογικής ανατομικής (Assistant Professor στο Πανεπιστήμιο του Pittsburgh και Επίκουρος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Πατρών), επιχειρεί σήμερα, με την ομάδα του, να ανακαλύψει και νέοι στα μεγάλα προβλήματα της οστεοπόρωσης και οστεοαρθρίτιδας. Σε αντίξοες οικονομικές συνθήκες, φιλοδοξεί να διαλευκάνει την παθογένεια των νοσημάτων, οδηγώντας στην ανάπτυξη καινοτόμων θεραπειών. Η έρευνά του, χρηματοδοτείται από δύο μεγάλα Ευρωπαϊκά ερευνητικά προγράμματα και έχει λάβει πολλές διακρίσεις σε ελληνικό και διεθνές επίπεδο. Πολύ πρόσφατα, απέσπασε το πρώτο βραβείο στο Πανελλήνιο Συνέδριο Ορθοπαιδικής και σύντομα, θα παρουσιάσει στο σπουδαιότερο παγκόσμιο συνέδριο στο πεδίο «της μελέτης των παθήσεων των οστών». Ο Διονύσης Παπαχρήστου μιλά στο TRIP, αποκαλύπτοντας το παρασκήνιο της σκληρής ιατρικής έρευνας καθώς, και την αναγκαιότητα «ένταξης» του Πανεπιστημίου Πατρών στην τοπική κοινωνία...

Ποια η σχέση της παχυσαρκίας με τη οστεοπόρωση και την οστεοαρθρίτιδα; Τι έρχεται στο φως με αυτή την έρευνα;

Αυτό που καταρρίπτεται με τις αιτιατικές μας αναλύσεις εδώ, είναι η άποψη ότι «ο παχύσαρκος προστατεύεται». Απεναντίας, η παρουσία λίπους στο μυελό των οστών, προκαλεί διαταραχές στη λειτουργία του οστού και του χόνδρου...

Ποια πράγματα «λείπουν», ώστε να κάνετε τη δουλειά σας καλύτερα; Λείπουν λεφτά! Άνθρωποι με πολύ υψηλό επίπεδο υπάρχουν. Θα εκπλαγείτε με το τι καταφέρνουν οι νέοι άνθρωποι εδώ... Για την ώρα, στο εργαστήριό μου, δεν υπάρχει ουσιαστικό πρόβλημα χρηματοδότησης, αλλά πρέπει να υπάρχει πάντα ένα «grant», για την ενίσχυση και την πρόοδο της έρευνας.

Η Πάτρα «βλέπει» το έργο του Πανεπιστημίου; Όχι, δεν το βλέπει... Όμως το Πανεπιστήμιο «ανήκει» στην Πάτρα, δεν είναι κάποιος ανεξάρτητος οργανισμός. Δημιουργούμε πλέον δίκτυα συνεργαζόμενων ομάδων, θέλουμε να προωθούμε τις δρά-

σεις μας και στην ευρύτερη κοινωνία της Πάτρας. Πιστεύω λοιπόν, ότι αυτή η εσωστρέφεια οιγά-οιγά εξαλείφεται...

Τι συμβαίνει όταν τα επιστημονικά σας ερωτήματα, δεν απαντώνται; Αν η μεθοδολογία σου είναι σωστή, αν τα μοντέλα σου είναι σωστά, αν έχεις θέσει το ερώτημα, αλλά δεν παίρνεις απάντηση, τότε, είτε το ερώτημα ήταν λάθος, είτε πρέπει να «ψάξεις» περισσότερο... Είναι πολύ μικρό το ποσό της έρευνας, που οδηγεί σε «απαντήσεις» που θα περιμέναμε... Αυτό ακριβώς όμως, είναι που κάνει την έρευνα γοητευτική!

Γιατί σε κέρδισε η Ιατρική; Από μικρό παιδί, μου άρεσε η μορφολογία του ανθρώπινου σώματος και με γοήτευαν οι μηχανισμοί που διέπουν τη λειτουργία του... Ήταν φυσική κατάληξη λοιπόν, να την επιλέξω σαν επάγγελμα. Όσο για την ειδικότητά μου, την Ιστοπαθολογία/Παθολογική Ανατομική, αποτελεί έναν από τους πιο εξελισσόμενους κλάδους της σύγχρονης Ιατρικής... **Τ**

Χρήστος Κωνσταντόπουλος

26, ΕΡΜΗΝΕΥΤΗΣ

«Δικαίωμα στο όνειρο»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΕΣΙΣΚΛΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Τον γνωρίσαμε από τις εξαιρετικές του εμφανίσεις στο ιστορικό «Χάραμα», την «Ποικίλη Σιοά» και την «Αίγλη». Έχει χαρίσει ερμηνείες του σε θεατρικές παραστάσεις όπως, «Η Γυναίκα της Πάτρας» και το «Παράπονο του Νεκροθάπτη», ενώ, η πρόσφατη συνεργασία στο άλμπουμ «Στου χρόνου τις καταπακτές», με το συνθέτη και κιθαρίστα Νότη Μαυρουδή, άνοιξε το δρόμο για πολλές ακόμη αξιώσεις. Ως καλλιτέχνης ιδιαιτέρου ύφους και ήθους, δικαιώνει την αξία του «ονείρου», μένοντας όμως προσγειωμένος και συνειτός. Ύστερα από μία επιτυχημένη συναυλία στην Πάτρα, συνεχίζει τις εμφανίσεις του σε ποικίλες μουσικές -και θεατρικές- σκηνές της Αθήνας, πολλά υποσχόμενος για το μέλλον... Ο Χρήστος Κωνσταντόπουλος, μιλά στο TRIP και μας εξομολογείται:

Χωρίς όραμα, ο χώρος θα σε ξεβράσει... Μουσική παιδεία, αισθητική, ποιότητα και αλήθεια. Και φυσικά, ένα όραμα. **Αν δεν τα έχεις αυτά, αργά ή γρήγορα, θα το χάσεις το παιχνίδι...** Με αυτή τη λογική, ένας καλλιτέχνης μπορεί να επανασηματώσει, είτε κάνει έντεχνο, ροκ, ή, ακόμη και λαϊκό τραγούδι...

Απεχθάνομαι τη μιζέρια... Ο κόσμος «βOLEύεται» με όλη αυτή την κατάπτωση και κλαίει τη μοίρα του. Η δουλειά μου, μου δίνει το δικαίωμα να είμαι ίσως, λίγο πιο αισιόδοξος από κάποιους άλλους. Παρόλο που θέλει γερό στομάχι για να επιβιώσεις, όταν ανεβαίνω στη σκηνή νιώθω την απόλυτη ευτυχία!

Είμαι ονειροπόλος, όχι ονειροπαρμένος! Για ένα φεγγάρι δούλευα σαν τραπεζικός και είχα σιαματήσσει να ονειρεύομαι. Μετά από λίγους μήνες παραιτήθηκα. Η ίδια η μουσική με κάνει να έχω όνειρα. Περισσότερο όμως, πιστεύω στους ανθρώπους, παρά στα όνειρα...

«Σιγά μην κλάψω, σιγά μην φοβηθώ...». Αν μπορούσα να απευθύνω ένα στίχο σε όλους τους νέους καλλιτέχνες, αυτός θα ήταν ο απόλυτα ρεαλιστικός στίχος του Αγγελάκα: «Με έναν άγριο περήφανο χορό, σαν αετός, πάνω από τις λύπες θα πετάξω, σιγά μην κλάψω, σιγά μη φοβηθώ!»

Με θυμώνει η επιφάνεια... Οι πολιτικοί, το δήτην, η ψευτογκλαμουριά, οι δειλοί άνθρωποι που δεν τολμούν για τίποτα επειδή φοβούνται! Οι άνθρωποι, που βOLEύονται, είτε σε θέσεις, είτε, σε σχέσεις. Είναι τόσα πολλά, αλλά κάνω ό,τι μπορώ για να τα αλλάξω... **Τ**

*Η σωστή επιλογή για την
φροντίδα των ματιών σας!*

Ακρωτηρίου 15
(πλατεία Παπανδρέου)
τ.κ. 263 34 Πάτρα
Τηλ./Fax: 2610 31.33.88
e-mail: delegos@freemail.gr

Πηνελόπη Παναγιωτοπούλου

32, ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ/ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ

«Δεν θα απολογηθώ για το πολιτικό σύστημα»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΕΣΙΣΚΛΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Είναι από την Αχαΐα, απόφοιτος του Τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών καθώς, και του Παιδαγωγικού τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Εργάζεται σε δημόσιο δημοτικό σχολείο και συμμετέχει σε επιστημονικά συνέδρια, εστιάζοντας στις εξελίξεις για την αντιμετώπιση των μαθησιακών δυσκολιών και της δυσlexίας. Τη συναντάμε αρκετά συχνά στον τοπικό τύπο, να αρθρογραφεί για θέματα εκπαιδευτικής πολιτικής. Ένα λαμπερό πρόσωπο που τραβάει αβίαστα την προσοχή, με χαρακτηριστική ορμή και στην πολιτική δράση. Πρόσφατα, η Πηνελόπη ορίστηκε Γραμματέας του τομέα Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων της Νέας Δημοκρατίας, και είναι και υποψήφια βουλευτής Αχαΐας. Σε μία εποχή που ο κόσμος έχει «αφορίσει», μάλλον οριστικά, τα πολιτικά πρόσωπα και πράγματα, άραγε, τι οδηγεί μία νέα εργαζόμενη γυναίκα να πάρει μία τέτοια απόφαση;

Δεν αισθάνομαι την ανάγκη να απολογηθώ για το πολιτικό σύστημα... Ούτε θεωρώ ότι οδηγούμαστε κάπου με το να προσχωρούμε απλώς στο γενικό –δικαιολογημένο απόλυτα– θυμό. Οι ισοπεδώσεις δεν τελειώνουν πουθενά. Όποιος απαιτεί ένα άλλο μοντέλο στην πολιτική πρέπει να το δηλώνει δημοσίως με ενεργή συμμετοχή στις δημοκρατικές διαδικασίες. Η υποψηφιότητα αυτή, για μένα, είναι μια τέτοια δήλωση δράσης.

Όταν αναγκάστηκα να δουλέψω χωρίς βιβλία, αισθάνθηκα αμήχανα μπροστά στα παιδιά... Όταν σε συζήτηση προσανατολισμού σου λένε «δεν ξέρω τι θα γίνει όταν μεγαλώσω, γιατί μπορεί να μην έχω τη δυνατότητα να σπουδάσω», είσαι υποχρεωμένος να σκεφτείς και να δράσεις. Πλέον θέλουμε πράξεις για να τους εξασφαλίσουμε έστω, μια αιτιόδοξη απάντηση.

Με ανησυχεί που η Αχαΐα δεν έχει σχέδιο... Κανείς μας σήμερα δεν πρέπει να αφήνεται στην απογοήτευση. Αγωνία, ανησυχία, ναι, Όχι όμως απογοήτευση. Οδηγεί σε ακινησία. Ακόμη και αν ένα πλάνο για την Αχαΐα θα υπόκειται στους μύριους περιορισμούς της εποχής, θα μας ενεργοποιήσει. Θα κινητοποιήσει δυνάμεις και ιδέες που, μέχρι στιγμής, μένουν στις παρέες.

Δεν έχω αντιμετωπίσει ονομιπισμό ως γυναίκα πολιτευόμενη... Όχι ποτέ. Ίσως, να είμαι πολύ προσηλωμένη στους εκάστοτε στόχους και να μην το διακρίνω... Στην ερώτησή σας, αν η ομορφιά είναι όπλο ή αναπηρία τι να σας πω... Κάποτε μπορεί και να ήταν όπως το λέτε, όπλο... Τώρα που αναζητούμε ποιο θα είναι το «system» για να πάει παρακάτω η χώρα πιστεύετε ότι ασχολείται κανείς με το πολιτικό... «star system»; **Τα παιδιά ονειρεύονται ακόμη...** Αισθάνεσαι ευθύνη απέναντι σε αυτό. Εγώ κάνω ότι μπορώ για να αφαιρέσω από τα όνειρά τους και «δράκους» και «πριγκιπιπούλες που περιμένουν», ώστε να μπορούν να ονειρευτούν τον εαυτό τους να κερδίζει. **Τ**

A close-up, artistic photograph of a woman's face. She is wearing a delicate, dark lace veil that covers her eyes and forehead. Her lips are slightly parted, showing her teeth, and she has a soft, pinkish-red lipstick. The lighting is warm and soft, highlighting the texture of her skin and the intricate details of the lace.

SCUOLA DI ALTA FORMAZIONE

ΣΧΟΛΗ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ
ΥΨΗΛΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Γιώτα Ζαφειροπούλου

NORMAN 23, ΠΑΤΡΑ
ΤΗΛ.: 2610 455599, 2610 428200
ΚΙΝ.: 6944 980782

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΩΡΓΑΛΑΣ

Στο τρίγωνο του Στρίντμπεργκ

Σαν παιδί έπαιζε στον Παντοκράτορα και στα Ψηλαλώνια και σαν φοιτητής, λάτρεψε την δασκάλα του, Μαίρη Αρώνη. Σήμερα παρασύρεται από την «κόλαση» του Γιάννη Βόγλη και της Ολγας Πολίτου στο Δημοτικό Θέατρο. Αύριο; Ονειρεύεται μεγάλο ρόλο στην Επίδαυρο.

«Γεννήθηκα στην άνω πόλη, πίσω από το Αρχαίο Ωδείο κι έπαιζα στο πεζοδρόμιο της γειτονιάς. Το ψώνιο της υποκριτικής το είχα βαθιά μέσα μου και αποκαλυπτόταν ολοένα και περισσότερο, με αναπαραστάσεις πραγμάτων στα παιχνίδια μου. Στο σχολείο δεν προέκυψε να ανέβω στη σκηνή και σιενοχωριόμουν γι' αυτό. Δεν προερχόμουν από θεατρόφιλη οικογένεια, οπότε αυτή η έντονη επιθυμία μου, ήταν μια ανάγκη ανεξχνιάσιμη...» αναφέρει στο TRIP Ο Δημήτρης Γεωργαλός έμεινε στην Πάτρα, μέχρι να βρεθεί από το Πρότυπο Λύκειο Πατρών στη Φιλοσοφική Αθηνών. Του έχουν «μείνει» οι Κυριακές για φαγητό στο «Τζάκι» ή του «Κούκου», αλλά και οι μικρές οικογενειακές εκδρομές γύρω από την πόλη. «Αποφοίτησα από τη Φιλοσοφική κι άρχισα να προβληματίζομαι τι να κάνω με την ηθοποιία. Πήγα λοιπόν, εντελώς ανίδεος, στο ταμείο του Εθνικού Θεάτρου και ρώτησα τον ταμιά τι πρέπει να κάνω. Ετσι, έφτιαξα τα χαρτιά μου για τη Δραματική Σχολή του Εθνικού, όπου σπούδασα με δυο σπουδαίους δασκάλους, το μοναδικό Τάσο Λιγνάδη και την απίστευτη θεατρίνα, Μαίρη Αρώνη. Το χειμαρρώδες ταμπεραμέντο της σφράγισε για μένα εκείνα τα χρόνια» θυμάται. Ο Δη-

μήτρης Γεωργαλός είναι πλέον 18 χρόνια επαγγελματίας ηθοποιός με πολύτιμες εμπειρίες από τη θεατρική Αθήνα. Το ντεμπούτο του έγινε πάντως, με την ονομαστή παράσταση «Οι φοιτητές» του Θεσσαλικού Θεάτρου σε σκηνοθεσία Κώστα Τσιάνου, ενώ ακόμα δυο συνεργασίες που ξεχωρίζει, είναι η Μπέτυ Αρβανίτη στην παράσταση «Μαρία Σιούαρτ» και ο Κораής Λαμάτης στην «Στάση κουταλιού». Η τηλεόραση έμπαινε παράλληλα και περιστασιακά στη ζωή του με μικρότερους ρόλους όπως π.χ. στα σήριαλ «Πρόβα νυφικού» και «Ακρως οικογενειακών». «Κάποτε την κυνήγησα την τηλεόραση, όπως αρκεί οι της γενιάς μου, όμως πια οι συνθήκες άλλαξαν κι εδώ και μια εξαετία είμαι εκτός. Ζω ευτυχώς από το θέατρο και τόσα χρόνια δεν έχω μείνει ποτέ δίχως δουλειά. Είμαι ολιγαρκής αλλά ευχαριστημένος» εξηγεί. Η παράσταση «Ο χορός του θανάτου» που παίζεται αυτή την περίοδο ως κεντρική παραγωγή του ΔΗ-ΠΕΘΕ, Τετάρτη έως Κυριακή στο Δημοτικό Θέατρο, είναι για το Δημήτρη μια σημαντική στιγμή της καριέρας του. «Ο Στρίντμπεργκ ξέρει καλά την ανθρώπινη ιδιοσυγκρασία και σε καθηλώνει με αυτό. Υποδύομαι έναν άνθρωπο που έχει ασπαστεί τη φιλοσοφία της ήσυχης ζωής κι επιστρέφει ανυποψία-

στος στους παλιούς του φίλους. Το ζευγάρι όμως αυτό τον εμπλέκει στην κόλασή του. Είμαι δηλαδή ο θεικός ήρωας του έργου που παρασύρεται από το κακό και όταν συνειδητοποιεί τι συμβαίνει ανοίγει την πόρτα και φεύγει τρέχοντας» υπογραμμίζει. Χαρακτηρίζει τους συμπρωταγωνιστές του Ολγα Πολίτου και Γιάννη Βόγλη πολύ ζεστούς και τρομερά γενναίόδωρους. Ειδικά ο Βόγλης που υπογράφει και την σκηνοθεσία τον εξείληξε με την υπομονή και τη διακριτικότητα του, αλλά και το σύγχρονο παιξίμό του. Όταν δεν εμφανίζεται στον «Απόλλωνα» ο Δημήτρης κάνει βόλιες στους πεζοδρόμους του κέντρου ή περπατάει στη λημενική ζώνη κοντά στην Ιχθυόσκαλα. Με το αυτοκίνητο οδηγεί προς Βραχνείκα, Ρίον ή στην Αχάια Κλάους, όπου εργάζεται ο κολλητός του φίλος Γιώργος Μαρόπουλος. Για το μέλλον το μεγάλο όνειρο είναι η Επίδαυρος, όχι στον «χορό» όπως έχει συμβεί στο παρελθόν, αλλά σε ρόλο «κανονικό». Του το ευχόμαστε. **Τ**

ΜΕΡΑ: Χρήστος Καρακάσης

54, ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΥ

Ευπνάνει νωρίς το πρωί και κατευθείαν πηγαίνει στο γαλακτοπωλείο και κλείνεται στο εργαστήρι για να φυάξει καταΐφι, γαλακτομπούρεκο, μπακλαβά, και εννοείται, τη σπεσιαλιτέ του καταστήματος, τους λουκουμάδες. «Φυάχνουμε περίπου 2.000 λουκουμάδες την ημέρα» αναφέρει ο κ. Χρήστος και η μυρωδιά τους στολίζει όλη τη Ζαΐμη. Τα μαρμάρινα τραπέζια, οι ξύλινες καρέκλες, το παλιό εκκρεμές ρολόι, οι κρεμασμένοι στον τοίχο κατάλογοι και γενικότερα, όλο το μαγαζί σε πάει σε άλλη δεκαετία τότε που τα ζευγαράκια έδιναν το πρώτο ραντεβού τους σε γαλακτοπωλείο. Εδώ ξυπνούν αναμνήσεις. Αθώες. Όλα ξεκίνησαν όταν ο κ. Χρήστος ήταν 14 χρόνων, πήγαινε και έτρωγε γλυκά στο γαλακτοπωλείο του Μάρκου, που τότε, βρισκόταν στη συμβολή των οδών Κο-

ρίνθου και Ζαΐμη. «Με είχε συμπαθήσει και μου είπε να δουλέψω μαζί του». Από το Μάρκο έμαθε όλα τα μυστικά του επαγγέλματος. «Δούλεψα μαζί του 10 χρόνια και όταν έφτιασε η ώρα να πάρει σύνταξη με ρώτησε αν είμαι έτοιμος να πάρω την επιχείρηση -τα παιδιά του δεν ήθελαν να κάνουν τη δουλειά αυτή. Μου εξήγησε ότι είμαι ο πιο ικανός και αποφάσισα μαζί με τα αδέρφια μου να την αγοράσουμε». Ποιοι έρχονται στο μοναδικό γαλακτοπωλείο της πόλης, που από το 1984 βρίσκεται στην οδό Ζαΐμη (22); Όλες οι ηλικίες. Και νέοι και πιο μεγάλοι! απαντάει και συνεχίζει χαμογελώντας. Όλη η Πάτρα έχει περάσει από εδώ... Να φανταστείς πήγαινα να δω αγώνες της Παναχαϊκής και στο γήπεδο υπήρχε κόσμος που με ρώταγε εάν έχω φέρει λουκουμάδες μαζί μου να πουλήσω».

Είναι μια από τις λίγες Πατρινές επιχειρήσεις που η κρίση δεν την έχει επηρεάσει. «Πάμε καλά διότι είναι το τελευταίο παραδοσιακό γαλακτοπωλείο που έχει απομείνει στην πόλη και οι Πατρινοί το αγαπούν».

Το κατάστημα, τώρα, το δουλεύει μαζί με τον αδερφό του. Ενώ, εδώ και αρκετά χρόνια, ο μεγαλύτερος γιος του και ο ανιψιός του έχουν μπει στη δουλειά, την έχουν μάθει για τα καλά και θα τη συνεχίσουν. «Είναι μια επιχείρηση που κράτησε και θα κρατήσει χρόνια, δε οβήνει, δεν την αφήνει ο κόσμος να οβήσει. Θέλει αγώνα. Δεν είναι εύκολη δουλειά. Χρειάζεται λεπτομέρεια. Πρέπει να είσαι καλός μάστορας».

ΝΥΧΤΑ: Κυριάκος Μπαζάρογλου

39, ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΤΑΒΕΡΝΑΣ (ΠΑΤΣΑΣ/ΒΡΑΣΤΟ)

Η «νύχτα» της Πάτρας, όταν σχολάζει δεν πάει οπίω της. Περνάει μια βόλτα από την ταβέρνα που ακούει στο όνομα «Βέρρα... Γεύσεις». Αγίου Ιωάννη Πράτοικα (60) δίνεται το ραντεβού και το μαγαζί υγκάρει από κόσμο για να φάει και να μοιραστεί τη νύχτα και τις εκπλήξεις της.

Ο Κυριάκος, τα τελευταία 10 χρόνια, πιάνει δουλεία στις 12 τα μεσάνυχτα και σχολάζει το πρωί στις 8, μπορεί και πιο αργά -εξαρτάται πότε θα φύγουν οι ξενύχτιδες...

«Φτιάχνουμε πολλά φαγητά. Αλλά το όπλο μας είναι το βραστό και ο πατοάς, ο οποίος ήταν πάντοτε το φαγητό της φτωχολογιάς. Δεν υπάρχει περίπτωση ταξιτζήδες, φορτηγατζήδες, σερβιτόροι, εργάτες να μην κάνουν σιάση όταν σχολάσουν για έναν πατοά. Τώρα, έχουν προστεθεί και

όσοι πάνε στα μπουζούκια και οι καλλιπείς. Αυτή η «καιάληψη» των ξενύχτιδων στα παιτατζίδικα είναι κατά κάποιο τρόπο και η επιθυμία τους να παρατείνουν τη νύχτα. Δε θέλουν να τελειώσει ή τουλάχιστον θέλουν να τελειώσει καλά» λέει ο Κυριάκος.

Η ταβέρνα δουλεύει όλο το 24ωρο και την άνοιξε ο πατέρας του πριν 17 χρόνια, ο οποίος, αν και έχει βγει σε σύνταξη, όλη μέρα εκεί είναι. Τώρα ο Κυριάκος τη δουλεύει μαζί με τον αδερφό του.

«Βουτοάς, Τζούλια Αλεξανδράτου, Τριανταφυλλόπουλος, Τερζής, Αντζελα, Θώδη, Πίτσα Παπαδοπούλου, Πανιαζής, μερικές "φίρμες", που ήρθαν στην Πάτρα και πέρασαν από μας για να φάνε. Τη μεγαλύτερη πλάκα την είχε ο Βουτοάς, έκανε πολύ χαβαλέ. Και ο Καρράς ήταν ωραίος. Είχε έρθει με την παρέα του -καμιά δεκαριά

άτομα. Το μαγαζί γεμάτο, με το που μπήκε, ο κόσμος τον χειροκρότησε και του φώναζε: Βασίλη, τραγουδί. Και ο Καρράς άρχισε να τραγουδάει»...

Από την κουβέντα μαζί του, καταλαβαίνω ότι ο πατοάς είναι μπελαλίδικο φαγητό.

«Θέλει καλό καθαρίσμα, πρέπει να το βράσεις, να το ξεζουμίσεις, να το ξαναβράσεις... Έχει πολύ δουλειά»...

Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιά, Καρναβάλι, είναι οι περίοδοι που το παιτατζίδικο μαζεύει τον περισσότερο κόσμο, ενώ τα τελευταία χρόνια, και πολύ νεολαία. «Έχω παρατηρήσει ότι και οι κοπέλες έχουν αρχίσει να τρώνε πατοά». Και με την κρίση τι γίνεται; «Ο Έλληνας, και σφιγμένος, βρίσκει τον τρόπο. Θα βγει, θα φάει. Η διαφορά, είναι ότι τώρα παραγγέλνει λιγότερα». **Τ**

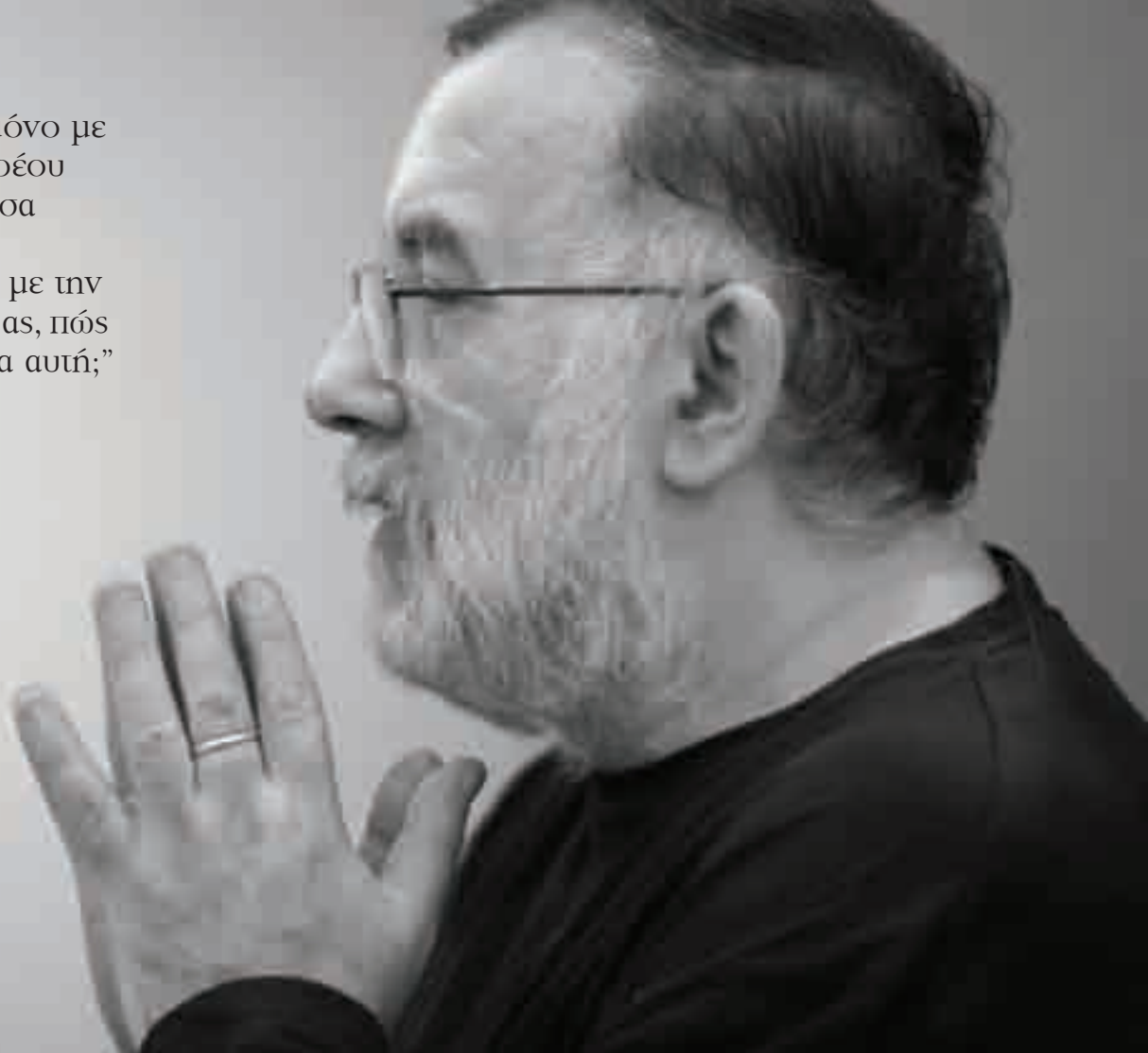

ΘΑΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ

«Είμαι παραληρηματικός τύπος...»

Στο κόκκινο φουαγιέ του Δημοτικού Θεάτρου
ο Θάνος Μικρούτσικος χτύπησε κόκκινο με τα
απομνημονεύματα του βιβλίου του, αλλά φύλαγε κι
άλλα ειδικά για το trip...

“Από την πολιτική, μόνο με τον Γιώργο Παπανδρέου ήμασταν φίλοι. Με όσα όμως συνέβησαν τα τελευταία 2-3 χρόνια με την καταστροφή της χώρας, πώς να συνεχιστεί η φιλία αυτή;”

Η ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΠΑΤΡΑ

Γεννήθηκα στην Πάτρα το 1947, έφυγα το 1962 και επέστρεψα το 1986 για το Διεθνές Φεστιβάλ. Έχει αλλάξει πολύ αυτή η πόλη. Δεν την αναγνωρίζω πια -όπως τότε, παιδί, που περπατούσα βράδυ στους έρημους δρόμους γυρίζοντας από την Φιλαρμονική- ώστε να τηρώ παλιές συνήθειες ή να έχω τις «γωνιές» μου εδώ. Μόνο στην πάνω πόλη ίσως να υπάρχουν κομμάτια που να θυμίζουν το χθες. Θα ήθελα ας πούμε να υπήρχε ο Φάρος και ένας άλλος Μώλος. Ελεγα στον πατέρα μου: «Μπαμπά πάμε στις δυο θάλασσες». Τώρα πού να τις βρώ; Πήγαινα στη χωμάνη πλατεία Όλγας, πού να πάω τώρα στο τοιμέντο; Όμως έχω αγαπημένα πρόσωπα στην Πάτρα. Τους σιενούς φίλους Θόδωρο Παπαθεοδώρου και Γιώργο Λάοσιο, το Λευτέρη Σιαύρου με τον οποίο συνδεόμαστε εδώ και 56 χρόνια, τους Κώστα Λογαρά και Γιώργο Κοζιά, με τους οποίους «κολλήσαμε» το '80 και βέβαια, το «δικό μου άνθρωπο» σε ό,τι κάνω, τη Βίκυ Σιαύρου. Από την πολιτική δεν έκανα κανέναν φίλο.

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ

Μόνο με το Γιώργο Παπανδρέου ήμασταν φίλοι και μάλιστα από το 1985 και μετά είχαμε μια φιλία αδιατάρακτη. Ποιέ δεν ψυχρανθήκαμε. Με όσα όμως συνέβησαν τα τελευταία 2-3 χρόνια, με την καταστροφή της χώρας, πώς να συνεχιστεί η φιλία αυτή; Στενοχωρήθηκα πάντως πολύ που εκείνος ήταν ο υπεύθυνος.

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

Φίλους καλλιτέχνες έχω. Όντας 40 χρόνια στις μουσικές επιάλξεις, έχω συνεργαστεί με εκατοντάδες τραγουδιστές, μουσικούς και παραγωγούς. «Δέσαμε» όμως περισσότερο με την Αλεξίου και το Μπιροπάνο. Επίσης, με έναν συγκλονιστικό μουσικό, το Θύμιο Παπαδόπουλο. Οι Νίκος Τουλιάτος, Κώστας Θωμαΐδης και Γιάννης Κούτρας, είναι επίσης κοντά μου. Άλλωστε συνεργαζόμαστε τα τελευταία χρόνια.

Η ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Είμαι εναντίον των αυτοβιογραφιών σε περιπτώσεις σαν τη δική μου, δηλαδή για δημιουργούς σε δράση. Το τελευταίο διάστημα

βρίσκομαι διαρκώς «on the road» και οι δικοί μου λένε πως το έχω παρακάνει. Εδώσα 165 συναυλίες το καλοκαίρι! Δεν είχα λοιπόν σκοπό το αυτοβιογραφικό βιβλίο. Απλά, όταν ένας νεανικός εκδοτικός οίκος με πλησίασε, επειδή στόχευε να κάνει κάποιες μικρές μονογραφίες, ανταποκρίθηκα. Μόλις ξεκίνησα να μιλάω -και το ξέρω είμαι παραληρηματικός τύπος και έχω ταλαιπωρήσει πολλούς με αυτό- ο συγγραφέας Οδυσσέας Ιωάννου έμεινε αμίλητος. «Σταματάω», μου είπε. «Κάνε μου τη χάρη να σε ηχογραφήσω. Εδώ έχουμε έναν θησαυρό». Μαζί με την οικογενειακή φίλη Έλενα Πατάκη, με πίεσαν να το τολμήσω. Κι έτσι έγινε.

ΘΑΥΜΑΖΩ ΤΟΥΣ...

Άνθρωποι που θαύμασα στη ζωή μου είναι ο Χατζιδάκις και ο Ρίτσος. Κι ο Βέλγος σκηνοθέτης Ανρί Ροσ. Όμως, δεν είμαι από εκείνους που σέκονται στους μύθους του χθες. Πρέπει να ονομάζουμε και τους μύθους του μέλλοντός μας. Είπα εγκαίρως τη Δημουλά μεγάλη ποιήτρια, 15 χρόνια πριν. Κατάλαβα γρήγορα ότι οι Κατοιμήχα έχουν «πολύ ψωμί»...

“Δεν είχα ποτέ βάρκα και δεν οδηγώ αυτοκίνητο, ούτε βέβαια... αεροπλάνο. Δεν υπήρξα ποτέ καταναλωτικός τύπος. Μόνο το κάπνισμα κρατάω, που δεν είναι ακριβό σπορ. Εξαιρώντας βέβαια το πούρο...”

ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ

Υπάρχουν δυο κατηγορίες Ελλήνων. Αυτοί που πιστεύουν ότι μόνο με το Μνημόνιο σωζόμαστε και ελπίζουν ότι θα τα καταφέρει ο Παπαδήμος. Η άλλη κατηγορία, η πλειοψηφία, όπου και συγκαταλέγομαι, θεωρούν ότι το Μνημόνιο καταστρέφει κόσμο. Ποιοί το επέβαλαν; Ποιοί μας αλλάζουν τον αδόξαστο; Η Τρόικα και το ΔΝΤ, που τώρα έχουν τον άνθρωπό τους στο τιμόνι. Απλά τα πράγματα.

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Πολλοί της γενιάς του Πολυτεχνείου ενσωματώθηκαν στο σύστημα. Συμβιβάστηκαν. Άλλοι όμως αντιστέκονται, και σε εκείνους ανήκω κι εγώ μέσω των έργων μου. Δε δέχομαι ότι οι διανοούμενοι δε μιλούν για την πολιτική κατάσταση. Μιλούν. Και εγώ πρόσφατα «τα έκανα λίμπα» στο Mega.

ΤΟΠΟ ΣΤΑ ΝΙΑΤΑ

Έκανα έναν μεγάλο κύκλο στην πολιτιστική διαχείριση και έδειξα πράγματα που δεν είχαν ξαναγίνει. Και στο Διεθνές Φεστιβάλ Πάτρας και στο Μέγαρο Μουσικής και σε προγράμματα του Υπουργείου Πολιτισμού. Ήμουν 35 ετών όταν ξεκίνησα και τώρα είμαι 64. Νομίζω ότι είναι καιρός να αναλάβουν δράση οι νεότεροι από μένα.

ΟΙ ΣΥΝΝΕΤΕΥΞΕΙΣ

Μου αρέσει να μιλάω με κόσμο. Προτιμώ μάλιστα τις συνεντεύξεις με βάθος, δίχως συγκεκριμένη αφορμή. Σε καλούς δημοσιογράφους που ξέρουν ποιος είμαι και δεν αναφέρονται σε ότι «λέγεται» και «ακούγεται». Τότε δεν με νοιάζει να με φέρουν σε όποια δύσκολη θέση θέλουν. Αλλιώς, όταν συζητώ με ανθρώπους δίχως άποψη, δεν με ευχαριστεί και το αποτέλεσμα είναι συνήθως πιαδαρό.

ΝΑ ΣΥΓΚΙΝΟΥΜΑΙ ΤΩΡΑ

Το μόνο που ποθώ είναι να συνεχιστεί η σχέση μου με τον κόσμο. Να έχω μαζί μου τους 20ρηδες και τους 30ρηδες. Μπαίνει έτσι, μια τρίτη γενιά στο έργο μου. Είμαι πολύ τυχερός σε αυτό, έχω αναπτύξει μια ουσιαστική σχέση επικοινωνίας με το κοινό σαν αποτέλεσμα μιας ειδικής, εσωτερικής διαδικασίας. Ήσασταν στη συναυλία μου στο Αρχαίο Ωδείο το καλοκαίρι; Μέσα σε 1700 άτομα τα 800 ήταν νέα παιδιά. Αυτό θέλω: Να συγκινούμαι τώρα. Η πάλη με το χρόνο είναι σαν αγώνας ρινγκ και ξέρεις ότι θα χάσεις, ότι θα σε ρίξει νοκ άουτ. Ζεις λοιπόν μόνο για να νικάς στα σημεία. Είμαι ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος αν το καταφέρνω αυτό.

ΟΙ ΑΕΤΟΙ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Πάμε και απομονωνόμαστε σε ένα οπίτι στο χωριό Καπετανιανά του νομού Ηρακλείου. Πρωτοπήγε εκεί τη γυναίκα μου ο τρελό-Μαχαίριτσας που ειδικεύεται στην ανακάλυψη τέτοιων προορισμών. Εμείς, 20 γριές, 15 γέροι και 6 ζευγάρια αετών μπροστά στην άπλα του Λιθικού. Εκεί αράζω και συνομιλώ με το χρόνο.

ΤΟ LIFE STYLE

Είμαι ορκισμένος εχθρός του life style και το δηλώνω αυτό εδώ και 20 χρόνια. Κράτησα τη ζωή μου άνετη, αλλά έξω από πολυτέλειες και την αξία καλοπέραση για την καλοπέραση. Το οπίτι μου το αγόρασα το 1998 και το ξόφλησα το 2007. Δεν είχα ποτέ βάρκα και δεν οδηγώ αυτοκίνητο, ούτε βέβαια... αεροπλάνο. Δεν υπήρξα ποτέ καταναλωτικός τύπος. Μόνο το κάπνισμα κρατάω, που δεν είναι ακριβό σπορ. Εξαιρώντας βέβαια το πούρο... **Τ**

SERVICE DEAL

5+
PEUGEOT

ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΠΑΙΡΝΕΙ... 100!

Service για
Peugeot 5+ ετών
μόνο από

100€

499€ (PEUGEOT) + 100€ (TOTAL)

Service για αυτοκίνητα Peugeot 5 ετών και άνω:

• **Peugeot 106** από 100€ • **206** από 113€ • **307** από 119€ • **406** από 127€ • **407** από 149€.

Στις τιμές περιλαμβάνονται εργασία, ανταλλακτικά & ΦΠΑ. Τα ανταλλακτικά και οι εργασίες έχουν εγγύηση ενός έτους.

Peugeot After Sales Service

PEUGEOT
MOTION & INNOVATION

Γ. ΔΡΙΒΗΛΑΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.

Επίσημος έμπορος & επισκευαστής αυτοκινήτων PEUGEOT για το νομό Αχαΐας

ΝΕΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Ν.Ε.Ο. ΠΑΤΡΩΝ ΑΘΗΝΩΝ 145 • ΤΗΛ. 2610 452620 • FAX 2610 430831

ΓΕΓΟΝΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΕΣΙΣΚΛΗ & ΓΙΩΡΓΟ ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

TONINO CAROTONE

«...Πολλά τα ρεμπέτικα!»

Εκινήσαμε για την Ακτή Λυμαίων. Αγνοώντας το πώς, το πότε και το πού θα «παγώσουμε» τον Τονίνο, για μία φωτογραφία και δυο κουβέντες. Με βάρκα την ελπίδα, ένα recorder για πέντε, και μπόλικη αλητεία, φτάσαμε στο μαγαζί την ώρα του «sound-check». Εκεί, ο μάντζέρ του, μας είπε να κάνουμε λίγη ακόμη υπομονή... Η ώρα περνούσε και εμείς δεν είχαμε ακόμη βρει τον τρόπο να συνεννοηθούμε με το Βάσκο τροβαδούρο. Θα ήταν αγγλικά, ιαπωνικά, ιταλικά ή κινέζικα; Και κάπου εκεί, βλέπουμε τη Μαριάννα. Ω ναι... Μιλούσε ιαπωνικά. Θείο Δώρο, αυτό το κορίτσι... Καθώς φτάνει ο Τονίνο, τρέχουμε να τον πιάσουμε. «Παιδιά, πρέπει πρώτα να κάνω μια πρόβα και μετά το 'χουμε!». Στηθήκαμε λοιπόν στους καναπέδες της Ακτής και «προβάραμε» τις ερωτήσεις μας. Τι να πρωτορωτήσεις αυτό τον άνθρωπο; Μεγάλη ιστορία. «Μεγάλη» φωνή. Θες την ανυποταξία του στο στρατό, τα χρόνια του στη φυλακή, τις «πολιτικές» του σερενάτες; Γεμάτη φάση.

Το αυθεντικό του όνομα, Antonio de la Guesta. Αλλά η ανηπουχία του, καθώς και η επιρροή του από τον περίφημο Renato Carosone, τον βάπτισαν ξανά. Σήμερα, είναι ο Τονίνο Καροτόνε. «Όνομα ιταλικό! Μεγάλη έμπνευση... Έτσι, τραγουδάω μεγάλα κομμάτια, όπως το «Americano», μας είπε. Ένας τύπος, που τα έλεγε έξω από τα δόντια και μας κοιτούσε στα μάτια. Μας μίλησε για όλα, μέχρι και την «πεθαμένη δημοκρατία» και το παράδειγμα της Ελλάδας στην κρίση. Παρόλο, που δε θεωρεί τον εαυτό του «πολιτικό τραγουδιστή»... «Η δημοκρατία έχει χαθεί. Αυτό που ο κόσμος φωνάζει, είναι «Κόσμος Δύοκολος». Και η Ελλάδα, είναι μια χώρα που αντιστέκεται...». Μιλούσε με γλύκα για την Ελλάδα και την παράδοσή της... «Έχω τραγουδήσει πολλά ρεμπέτικα και έχω πει πολύ τοίπυρο!», εξομολογήθηκε και λυθήκαμε όλοι στα γέλια. Αυτό το τοίπυρο, ή που μας έκανε διάσημους, ή που μας κατέστρεψε. Τα τραγούδια του βέβαια, ενέχουν ένα οπάνιο λαϊκό στοιχείο...

Λίγο Μεξικό, λίγη Μεσόγειος, λίγο από τα «απαγορευμένα». «Η μουσική μου έχει εμπνευστεί από τάνγκο και φλαμένγκο... Ήχος λυπημένος. Από αυτούς, που ακούς μέχρι τις 5 το πρωί και βγάζεις τη καρδιά σου...». Εκείνο το βράδυ πάντως, την έβγαλε... Βάζοντας ένα όμορφο τέλος, στην περιοδεία του. Εμείς, ελπίζουμε με το βιβλίο του, ίσως και ένα νέο δίσκο, να δούμε την ίδια «οδύνη» που είδαμε στην εμφάνισή του... Την οδύνη, ενός γνήσιου «ragazzo di strada». **Τ**

ΓΕΓΟΝΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΥΡΟ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΠΑΛΑΙΜΑΧΩΝ «Αγάπη» - «Μίσος» 1-0...

Πόσο άντεξαν οι δύο Μίμηδες του ελληνικού ποδοσφαίρου, Δομάζος και Παπαϊωάννου; Τη θυμάται την τέχνη του οκοραρίσματος ο Ρότσα; Παραμένει βράχος άμυνας ο Μανωλάς; Ο Λεβεντιάκος σήκωσε στις πλάτες του την Παναχαϊκή; Σπεντζόπουλος βρήκε δίχτυα; Τι νόημα είχε η επίθεση από χούλιγκαν σε τέτοια διοργάνωση και με τόσο ιερό σκοπό;

Απαντήσεις για όλα (εκτός φυσικά, από το τελευταίο), πήραν τη Δευτέρα 21/11, όσοι βρέθηκαν στο τουρνουά της Παναχαϊκής, στο οποίο συμμετείχαν παλαίμαχοι από Παναθηναϊκό, ΑΕΚ και Καλαμάτα. (ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ-ΠΑΝΑΧΑΪΚΗ 2-0, ΑΕΚ-ΚΑΛΑΜΑΤΑ 3-0).

Οι «Μίμηδες» άντεξαν, ο Ρότσα θυμάται μια χαρά, ο Μανωλάς αντέχει (αν και ζορίστηκε λίγο), και η Παναχαϊκή θα μπορούσε να είχε προηγηθεί με πέναλτι του Στραβοπόδη, αλλά, απέκρουσε ο Ασράς. Οι ατάκες στους πάγκους δε, υπεράνω περιγραφής...

Κι ενώ ο αγώνας ήταν σε εξέλιξη, τριάντα περίπου άγνωστοι με κράνη, κουκούλες, πέτρες και λοιστούς, επιτέθηκαν στους οπαδούς της ΑΕΚ που προσέρχονταν εκείνη την ώρα στο γήπεδο.

Για ένα δεκάλεπτο επικράτησε πανδαιμόνιο και οι συμπλοκές σταμάτησαν μετά από επέμβαση της Αστυνομίας και ρίψη

χημικών. Αποτέλεσμα, ζημιές σε αυτοκίνητα και οκτώ ελαφρά τραυματίες, εκ των οποίων όμως, τρεις μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο...

Σε πείσμα των ανεγκέφαλων ωστόσο, η διοργάνωση ολοκληρώθηκε με απόλυτη επιτυχία, καθώς, οι εισπράξεις έφτασαν τα 7.850 ευρώ! Τα χρήματα παραδόθηκαν, αμέσως μετά, σε ειδική εκδήλωση στο ξενοδοχείο «Τζάκι», στον πρόεδρο του Δ.Σ. του ιδρύματος «Κιβωτός της Αγάπης», Αριστείδη Πανιελή. Και αντί να σας παραθέτουμε εδώ, αυτούσια τα λόγια του, που κατασπινθάνουν τους πάντες, οπαταλήσαμε λέξεις για οπασμένα κεφάλια και παρμπρίζ...

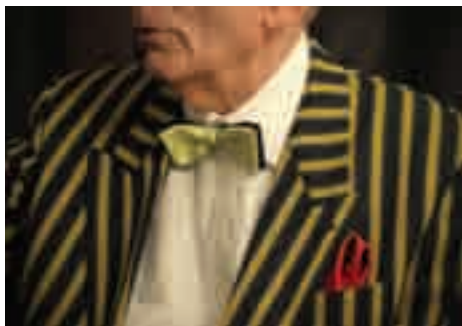
ΑΝΤΙΣΥΝΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΣΚΟΠΕΡ:

» Η «Κιβωτός» φιλοξενεί 63 παιδιά με ειδικές ανάγκες. » Από αυτά, μόνο 5 συνεχίζουν να τα επισκέπονται γονείς. » Πάρα πολλά από τα παιδιά, αδυνατούν να εξυπηρετηθούν στοιχειωδώς, να κινηθούν, ακόμη και να καταπιούν... » Οποιαδήποτε βοήθεια σε είδη ρουχισμού, τρόφιμα, υποδομή ή και χρήματα, είναι κρίσιμης σημασίας. » Ίδρυμα «Κιβωτός της Αγάπης», τηλέφωνο: 2610.222 280 **T**

Ο Ριγκολέτο στο σπίτι του

Η τραγική ιστορία
του παλιότσου και του Δούκα ζωντάνεψε,
και μαζί, η δίψα για λυρικά θεάματα.

Ο θρυλικός Δανός αρχιτέκτονας, Ερνέστος Τσίλερ, μόλις 33 ετών, σχεδίασε το Δημοτικό Θέατρο «Απόλλων» με παρότρυνση των αλλοιγών, μεγαλεμπόρων σταφίδας της Πάτρας. Το κύριο-κόσμημα των 220-300 θέσεων, με τρεις σειρές θεωρείων, εξώστη και επάλληλες τοξοτές στοές στην είσοδο, θεμελιώθηκε το 1871 και εγκαινιάστηκε το 1872. Μάλιστα, θεωρείται από τα πρώτα του κύρια μετά την οριστική του εγκατάσταση στην Ελλάδα. Οι τότε φιλότεχνοι λοιπόν, φλερτάροντας ανοιχτά με τη Δύση, παρακολουθούσαν όπερα, εντός μιας αριστοτεχνικής μικρογραφίας της «Σκάλα». Ευτυχώς, 140 χρόνια μετά, οι Πατρινοί το κάνουν ακόμα, έστω και σπανίως. Πέρυσι με την «Τραβιάτα» και φέτος με το «Ριγκολέτο», η Πολυφωνική με την Αθηνάϊκή Πολυφωνία έδωσαν την αφορμή να φωταγωγηθεί το «Απόλλων» για το λόγο που φτιάχθηκε.

Η τραγική ιστορία του παλιόπου και του Δούκα ζωντάνεψε, και μαζί, η δίψα για λυρικά θεάματα. Βέβαια, τα κλασικά ανεβάσματα πλέον, για να κάνουν τη διαφορά, προυποθέτουν «πλούτο» που δεν υπάρχει. Γι' αυτό τελευταία, η «άποψη» περιοσεύει. **Τ**

ψηφιακή ακοή

ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ

η νέα εποχή στην ακοή ...

ακουστικά βαρηκοΐας - βοηθήματα ακοής

Γερμανού 150 Πάτρα (πλησίον ΙΚΑ άνω πόλης), τηλ. 2610-620.000 www.e-akoi.gr

Υπεύθυνος: Κυριαζόπουλος Χαράλαμπος Ακοοπροσθετικός, Μηχανικός Βΐοιατρικής Τεχνολογίας

«Άγνωστο φως»

ΣΤΟΛΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Ποιό άγνωστο φως, λάμπει στις καρδιές μας τις μέρες των Χριστουγέννων;
Έρχεται από τον ουρανό, το Θεό, τη ΔΕΗ; Αναζητώντας επίμονα την
αλήθεια πίσω από τη μαγεία της στολισμένης πόλης, ψάξαμε εκείνους
τους ανθρώπους που δουλεύουν μήνες πριν, για να ομορφύνουν την
Πάτρα στην πιο γλυκιά και συνάμα μελαγχολική περίοδο του χρόνου.
Περπατήσαμε μαζί τους, σκαρφαλώσαμε, σκονιστήκαμε, κρυώσαμε. Και η
μαγεία μαζί με την αλήθεια, δεν έφυγαν ούτε στιγμή...

Διανύοντας τις κεντρικές οδούς της πόλης λίγο πριν τα μεσάνυχτα, είδαμε καρέ καρέ την προετοιμασία του στολισμού. Από τη μεταφορά των στολιδιών, μέχρι το ανέβασμα με τον περίφημο καλαθοφόρο. Ο Ηλίας Οικονομόπουλος, ήταν στο πλευρό μας καθ' όλη τη διάρκεια της περιήγησης και μας περιέγραψε τα πάντα. Με τέλεια διάθεση και χιούμορ, χαρήκαμε κάθε λεπτό της διαδικασίας. «Δίνεις χαρά στους συμπολίτες σου! Όσο κι αν έχουμε αυτή την οικονομική δυσχέρεια που μας ταλαιπωρεί, όταν βλέπεις την Πάτρα στολισμένη, αλλάζει η ψυχή σου!», όπως μας είπε. Και τίποτα δε φαινόταν να τον ποεί... Ωραίος άνθρωπος. Κάθε πέρυσι και καλύτερα; «Οχι!», απ' όσο μας είπαν οι εργαζόμενοι. Μπορεί παλαιότερα, ο στολισμός να φάνταζε «πλουσιότερος», αλλά η έκταση της πόλης έχει αλλάξει. Και οι άνθρωποι που έχουν αναλάβει αυτό το δύσκολο έργο (για τους καλλικρατικούς πλέον δήμους) είναι λίγοι. «Όταν η Πάτρα, ήταν ακόμη

«κλειστή», υπήρχε περισσότερο μεράκι... Τώρα, πρέπει να καλύπτουμε όλη την περιφέρεια και είμαστε μόλις 52...», όπως μας αποκάλυψαν. Βέβαια, μια κλεφτή ματιά στους φωτισμούς της Ρήγα Φεραίου, άλλα μας έδειχνε... Το μεράκι, κάθε άλλο παρά μειωμένο ήταν.

Ο στολισμός δεν είναι εύκολη υπόθεση. Η προετοιμασία, οι συνθήκες και τα «παραιτούμενα», είναι μέρος της δουλειάς. Μειτώντας άπειρα ξενύχτια από το 1983, ο Ηλίας, αναφέρθηκε σε εκείνες τις πλευρές του επαγγέλματος που πολλοί αγνοούν... «Δουλεύουμε με οποιοσδήποτε συνθήκες... Βροχή, κρύο, αέρα! Δεν έχει «βρέχει, δεν πάμε, βρέχει, δεν κάνουμε»... Όταν έχεις προθεσμίες και ξέρεις ότι μέχρι 2-3 Δεκεμβρίου πρέπει να έχει ανάψει η Πάτρα, πρέπει να δουλέψεις! Παραβλέποντας τις αντίξοες συνθήκες...». Όπως βέβαια συνηθίζεται στην Ελλάδα, τα βάζουμε όλα στο ίδιο τσουβάλι και ελάχιστα εκτιμάμε το έργο των φιλότιμων. Γιατί υπάρχουν και αυτοί... «Πολλά μας έχουν

προσάψει κατά καιρούς... Τι «τεμπέληδες», τι «χαραμοφάνδες» μας έχουν πει... Ακόμη και απειλές έχουμε δεχθεί! Εμ... άμα είσαι δημόσιος υπάλληλος, μπαίνεις κι εσύ στον ίδιο κύκλο σχολίων. Και η δουλειά μας φαίνεται, δεν είναι ότι δεν φαίνεται! Δεν πειράζει... τόσα χρόνια έχουμε συνηθίσει!...».

Αν και φέτος, υπάρχει περίσσεια από «αντιξοότητες», οι εργαζόμενοι του Ηλεκτροφωτισμού, δεν το βάζουν κάτω. Μελετούν, ξενυχτάνε και ζαρώνουν τις παλάμες τους, για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. «Φέτος, τα παιδιά, δίνουν τον καλύτερο εαυτό τους!», όπως δήλωσε ο Ηλίας. Αν και οι οικονομικές πραγματικότητες, «πληγώνουν» και αυτό το κομμάτι, η δημιουργικότητα και το συλλογικό πνεύμα, αποτελούν την πιο δυναμική απάντηση στην κρίση. «Παρόλο ότι η οικονομική μας κατάσταση είναι δύσκολη, καθώς και η ψυχολογική, καταφέρνουμε μόνοι μας, να κάνουμε ό,τι μπορούμε. Με μηδενικά έξοδα, κάναμε κάποιες μετατροπές »

στα υλικά που είχαμε, τα αναδιαμορφώσαμε και τα βάλαμε», μας εξομολογήθηκαν. Πάνε οι καιροί λοιπόν, που οι Πατρινοί περιμέναμε το «μάννα εξ' ουρανού», για να καλλωπίσουμε την πόλη. Μυαλό χρειάζεται και αγάπη. Αυτό αποδεικνύουν εμπράκτως, αυτοί οι άνθρωποι. «Φτιάχνουμε ό,τι έχουμε!».

Το καινοτόμο του «μπλέ» χρώματος στο φεινό φωτισμό, έχει αποσπάσει ήδη τρελές εντυπώσεις. Δε θα ξεχάσουμε τη συγμή, που όταν ο Ηλίας πάλευε να ανάψει την Αγ. Νικολάου, παρές νεαρών είχαν σταματήσει και κοιτούσαν... «Είμαστε χορτασμένοι από “μπράβο”... Ό,τι κάνουμε, το κάνουμε γιατί το αγαπάμε!», μας είπε και ομολογουμένως δεν το περιμέναμε... Νομίζαμε πως είναι αγγαρεία, γιατί καμιά φορά τους παίρνει μετά τις 4 το πρωί, να τελειώσουν με τα στολίδια. Σκληρά πράγματα... Αλλά απ' ό,τι φαίνεται, όλη η μαεστρία της εγχώριας «καλλιτεχνίας» τέτοιες ώρες βγαίνει.

Τι συμβαίνει όμως, πριν τα φωτεινά αγγελούδια πάρουν τη θέση που τους αρμόζει; Όπως όλες οι «τέχνες», έτσι και ο στολισμός έχει το «αιελίε» του. Επισκεπόμενοι μία μέρα μετά, τους χώρους παρασκευής των στολιδιών, βρήκαμε πολλά και ενδιαφέροντα... Πίσω από το κύριο της ΔΕΠΑΠ, σε έναν από τους πολλούς γερασμένους χώρους που στέκονται εκεί «αμέριμνοι», συναντήσαμε τον Τμηματάρχη Ηλεκτροφωτισμού (τμήματος Διεύθυνσης Συντήρησης & Αυτεπιστασίας), Ζαχαρία Γαλανόπουλο. Ο ίδιος, μας υποδέχθηκε θερμά και μας ξενάγησε στο σημείο γένεσης των «αστεριών». Εκεί, συναντήσαμε οπάνες φυσιογωμίες, αληθινούς καλλιτέχνες. Αν και ξαφνιασθήκαν για λίγο που εισβάλλαμε στη φωλιά τους, δε σταμάτησαν δευτερόλεπτο να μανουριάζουν πάνω από τα λαμπάκια. «Χαίρετεεεε...», μας είπαν και συνέχισαν να «ζωγραφίζουν»... «Αυτές, είναι κατασκευές δικής μας εμπνεύσεως... Συνήθως, ένα μήνα πριν, αφού έχει προηγηθεί ένας μήνας της συ-

ντήρησης, μπαίνουν τα σχέδια στο τραπέζι και ξεκινάμε τις διαδικασίες...», όπως μας περιέγραψε ο κ. Γαλανόπουλος. Αν και οι καιροί ήθελαν φέτος λιγότερες φαντασμαγορίες, η συγκεκριμένη ομάδα κλήθηκε να διαφυλάξει το «πνεύμα» των Χριστουγέννων με επιμονή. «Δεδομένης της κρίσης που υπάρχει, θα πρέπει κι εμείς να είμαστε λίγο συγκρατημένοι. Δεν προχωρήσαμε στη δημιουργία καινούριων στοιχείων. Προσπαθήσαμε με τα περιονά, να κάνουμε την ανάλογη συντήρηση και να τα τοποθετήσουμε πάλι...». Αρνούμενοι λοιπόν, να παραιτηθούν από τα Χριστούγεννα, οι εργαζόμενοι υπερθεμάτισαν την αναγκαιότητα του στολισμού για την πόλη... «Τόσα χρόνια αυτό κάνουμε! Δεν μπορούμε να αφήσουμε την Πάτρα τώρα... Υπάρχουν και τα παιδιά! Χρειάζεται ένα μέτρο...». Μπορεί η θέρμανση να έλειπε από το εργαστήριο, αλλά η ζέση που έσκαγε από τις λάμπες και τα αστείακια των εργαζομένων, ήταν υπέρ-αρκετή... Δουλεύουμε με

το ρεύμα «ανοιχτό», μας είπαν και είδαμε, κάθε λεπτομέρεια των στολιδιών, να φροντίζεται διεξοδικά και οργανωμένα. Ιδέα-Σχέδιο-Σιδεροκατασκευή-Φωτοσωλήνας.

Με υλικά βελτιωμένης ποιότητας και οικονομικής κατανάλωσης (σωλήνες LED), προσπαθούν, παράλληλα με τα υπόλοιπα καθήκοντά τους για το Δήμο, να προσφέρουν στην Πάτρα το αυτονόητο. Ακόμα και αν φοβούνται τα χειρότερα... «Θα υπάρχει του χρόνου; Θα είμαστε εδώ για να μιλάμε; Δε ξέρω...», μας εξέφρασε με ανάμεικτα συναισθήματα ο βασικός εμπνευστής των σχεδίων, Μάκης Λαμπίρης.

«Η Πάτρα, είναι ίσως η καλύτερη πόλη στο στολισμό... !», όπως μας είπε ο κ. Γαλανόπουλος, διαψεύδοντας αυτούς που θέλουν την πόλη να ασθενεί ως προς την αισθητική εκφορά της. Μπορεί χρήμα να μην παίζει, αλλά ούτως ή άλλως οι υπερβολές, θα ανήκαν σε άλλο σύμπαν. «Δεν μπορούμε να κάνουμε την πόλη Λας Βέγκας, θα

μας κυνηγάνε!...», όπως εύστοχα προσέθεσε ο Μάκης. Η σύντομη εξερεύνησή μας πάντως, υπέδειξε ότι οι Πατρινοί σκέφτονται, ψάχνουν, «πρωτοπορούν». Υπάρχουν συλλογικότητες ακλόνητες και ισχυρές. Το «Βέγκας» των δικών μας Ηλεκτροφωτιστών. Κι ό, τι γίνεται σε αυτό το Βέγκας, δε μένει μόνο στο Βέγκας... **Τ**

 **PATRAS
EVENTS.GR**

PATRASEVENTS.GR

«Μπες, δεξ και βγες» ...Από εδώ ξεκινούν και καταλήγουν όλα

«Αρέσκου τα μάλα!»*

* ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΚΑ, ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ: «ΚΑΝΕ ΠΟΛΥ ΛIKE»

Σε καιρούς δίσεκτους για την επιχειρηματικότητα, νέοι άνθρωποι από την Πάτρα, δοκιμάζονται στο πολύ ανταγωνιστικό πεδίο του «e-business» και της αξιοποίησης των «social media».

Ρισκάρουν και τελικά επιβραβεύονται από την αγορά, κάθε μέρα (και νύχτα).

Και αυτό, δεν μπορεί παρά να μας αρέσει πολύ. Μιλάμε για τις γνωστές ιστοσελίδες, PATRAS EVENTS και FLASHSTAR. Δεν έχουν ακριβώς, ίδιο αντικείμενο, παροχές και εμβέλεια, αλλά η αφετηρία ήταν κοινή:

Δεν υπάρχει περίπτωση να συμβεί ο,τιδήποτε στη διασκέδαση και την ψυχαγωγία στην Πάτρα, και να μην το δείτε στις σελίδες τους. Και πριν, και μετά. Το TRIP σας ουστώνει τις ομάδες πίσω από τα LIKES...

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ TRIP • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ PATRAS EVENTS/ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΗΣ

patrasevents.gr

Μπες, δες και βγες!

Όταν ήρθαμε σε επαφή με το Patras Events για να κανονίσουμε τα του άρθρου, μας έκανε ιδιαίτερη εντύπωση το γεγονός πως νέοι άνθρωποι που ασχολούνται επαγγελματικά με την προβολή και τη δημοσιότητα, ήταν τόσο διατακτικοί στο να προβληθούν οι ίδιοι. Αντίστοιχα, (καλή) εντύπωση μας έκανε και το πάθος με το οποίο, προσπαθούν να διαφυλλάξουν, με νύχια και με δόντια σχεδόν, την εικόνα του «brand» και την ακριβή αποτύπωση, στη σωστή διάσταση, των δραστηριοτήτων της επιχείρησής τους. Μετά από αρκετές συζητήσεις, και εφ' όσον η εμπιστοσύνη κερδήθηκε εκατέρωθεν, λάβαμε ένα κείμενο στο οποίο, με λεπτομέρεια καταγράφονταν όλα. Αναγκαστικά, λόγω χώρου και φύσης του δικού μας μέσου, που είναι περιοδικό θυμίζουμε, και όχι εταιρικό έντυπο, βάλαμε το χεράκι μας, προσπαθώντας ωστόσο, να μην παραλλάξουμε στο παραμικρό, την ουσία του κειμένου. Η αλήθεια είναι, πως μέχρι πρότινος είχαμε την εντύπωση ότι

το Ρ.Ε. είναι ένα site στο οποίο ανεβαίνουν φωτογραφίες από τα club και τα café της πόλης. Καταλάβαμε ότι είναι πολύ περισσότερα από αυτό, και έπονται κι άλλα...

ΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ

2008. Σε μια περίοδο, που η οικονομική κρίση έχει αρχίσει να κάνει την εμφάνισή της, ο ένας από τους δύο κατοπινούς συνεταιρείους, αντιμετωπίζει πολύ σοβαρό ζήτημα υγείας και αναγκαστικά, απέχει από τη μέχρι τότε, εργασία του. Με αρκετό ελεύθερο χρόνο και πείσμα για δημιουργία, κάνει το πρώτο βήμα για το στήσιμο μίας ιστοσελίδας. Κυρίως, για να εκφράσει την προσωπική του ανάγκη για επικοινωνία με τον κόσμο. Σιγά-σιγά, αναλαμβάνεται το κενό που υπήρχε τότε στην αγορά, ως προς την ενδελεχή ενημέρωση για την ψυχαγωγία, τα «events» και τα πολιτιστικά γεγονότα που λαμβάνουν χώρα στην Πάτρα. Η ιδέα παίρνει σάρκα και οστά, και λίγο αργότερα, απευθύνεται για περαιτέρω στήριξη σε ένα φίλο, με αποτέλεσμα να

στηθεί ένα λεπτομερές επιχειρηματικό πλάνο.

Οι δύο αυτοί φίλοι, ο Ανδρέας Μπερδέσης και ο Κωνσταντίνος Τοάμης, είναι οι ιδιοκτήτες του patrasevents.gr. Με αρκετή διαίσθηση για το τι επρόκειτο να επακολουθήσει, ρίσκαραν επενδύοντας ένα (μεγάλο) κεφάλαιο και δημιούργησαν από το μηδέν μία «tailor-made» (κατά παραγγελία στα μέτρα τους) ιστοσελίδα, βασισμένη σε επί τούτου τεχνικές υποδομές και όχι σε «ετοιμαζίδικες» πλατφόρμες που μπορεί να βρει οποιοσδήποτε δωρεάν στο internet...

Χωρίς τραπεζικά δάνεια, και χωρίς επιδότηση, με μεράκι και επαγγελματισμό, σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα η επιχείρηση άρχισε να επεκτείνεται και να είναι κερδοφόρος. Μαζί με την απήχηση όμως, αυξάνονταν και οι απαιτήσεις... Έτσι, οβόλοιοι τους χιλιάδες καθημερινούς επισκέπτες τους, από τότε, επανεπενδύουν συνεχώς κέρδη σε πάγιο εξοπλισμό και υποδομές.

ΤΑ ΜΟΤΟ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ανδρέας Μπερδέας: «Το μουσικό της κερδοσκοπίας είναι να αγοράζεις όταν το αίμα κυλάει στους δρόμους.» και «Αγοράστε όταν ακούσετε τα κανόνια. Πουλήστε όταν ακούτε τις τρομπέτες.» (Βαρώνος Ρότσιλντ).

Κωνσταντίνος Τοάμης: «Τίποτε δεν μπορεί να αντισταθεί σε μια ιδέα που έχει έρθει η ώρα της.» (Βίκτωρ Ουγκώ).

ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Από την πρώτη στιγμή, οι χρήστες ανταποκρίθηκαν, και το 2010, η ιστοσελίδα επίσημα πλέον, αρχίζει να διαδίδεται με ταχύτατους ρυθμούς και να δέχεται επισκέπτες απ' όλο τον κόσμο. Στην τελευταία καταμέτρηση του «alexa.com», του παγκόσμιου ιστότοπου καταμέτρησης, το patrasevents.gr κατατάσσεται πρώτο στο είδος του πανελλαδικά, ξεπερνώντας όλα τα αντίστοιχα αθηναϊκά site: GR 628, GLOBAL 117.896 (Παρασκευή 16/12/2011). Η επισκεψιμότητα ξεπερνά

τους 10.000 μοναδικούς επισκέπτες ημερησίως, μόνο από τον Νομό Αχαΐας και την ευρύτερη περιοχή, συν, τους μη μετρήσιμους επισκέπτες από την υπόλοιπη χώρα και τον κόσμο.

Το portal διαθέτει το πιο δυνατό «twitter page» στην κατηγορία του (1.200 followers), και το μεγαλύτερο «Fan Page» στο «Facebook» στο Νομό Αχαΐας (και από τα σημαντικότερα στην Ελλάδα) με 31.638 μέλη. Καθημερινά δε, αυξάνεται κατά 50-100 άτομα, περίπου.

ΠΟΛΥ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Μπαίνοντας στο patrasevents.gr, ο μέσος χρήστης μένει κάτι παραπάνω από μισή ώρα (alexa.com). Σε αυτό το διάστημα μπορεί να βρει:

Διαρκή ενημέρωση για γεγονότα και εκδηλώσεις που συμβαίνουν στην Πάτρα και ευρύτερα, νέα, που αφορούν σε κοσμικά γεγονότα, προσωπικότητες, και θέματα «lifestyle». Συνεντεύξεις και θέματα που επιμελείται η γνωστή δημοσιογρά-

φος, Ελένη Βασιλοπούλου, πολύ συχνά με αποκλειστικότητες, όπως η συνέντευξη της Samantha Fox, που κοπιάρονται κατά κόρον και αναδημοσιεύονται σε άλλα γνωστά portal, με, ή συνήθως, χωρίς επισημάνση της πηγής...

Μεγάλο αριθμό επισκέψεων συγκεντρώνουν εννοείται, τα φωτογραφικά άλμπουμ από νυχτερινές (και όχι μόνο) εξορμήσεις στα club και τα cafi. Πολλοί μάλιστα, επιδιώκουν να γίνουν πρωταγωνιστές μιας φωτογραφίας, μόνο και μόνο για να κερδίσουν τα λίγα λεπτά δημοσιότητας, και να δουν τον εαυτό τους στο site.

Μία ιδέα, που πρωτο-ξεκίνησε από το Patras Events και αστραπιαία, πήρε τεράστιες διαστάσεις, ακριβώς λόγω της επισκεψιμότητάς του.

ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Στο Patras Events, προβάλλονται τοπικές, εθνικές και πολυεθνικές επιχειρήσεις, από το χώρο της κινητής τηλεφωνίας, των αναψυκτικών και ενεργειακών ποτών, της

μόδας, και βέβαια, επιχειρήσεις μαζικής εστίασης.

Παράλληλα, παρέχεται η δυνατότητα σε όποιον το επιθυμεί να αναρτήσει δωρεάν, το δικό του «event». Ακριβώς δε, λόγω της απόλυτης συνάφειας των εκδηλώσεων με την προβολή τους, ομάδα συνεργατών (φωτογράφοι, εικονολήπτες, γραφίστες, χειριστές προγραμμάτων, δημοσιογράφοι, γνώστες των μέσων κοινωνικής δικτύωσης) παρέχει πλήρεις διαφημιστικές υπηρεσίες, φωτογραφική κάλυψη όλο το 24άωρο, και διανομή στα μεγάλα πρακτορεία της Αθήνας, υπηρεσίες κατασκευής ιστοσελίδων, διοργάνωσης εκδηλώσεων, πωλήσεων χώρου και χρόνου στο διαδίκτυο, Social Media Marketing, καθώς και hosting/φιλοξενία άλλων ιστοτόπων.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

Το Patras Events έχει καθημερινή στήλη στην «Πελοπόννησο», όπου παρουσιάζονται γεγονότα από την ιστοσελίδα του.

Επίσης, έχει αποκλειστική συνεργασία με το πρώτο αθηναϊκό portal που δραστηριοποιήθηκε στο είδος στην Ελλάδα, το «clubber.gr» και τον ιδιοκτήτη του, Σωτήρη Λόσιτη, που είναι και Πρόεδρος της Jade Hellas (Ελληνική Ομοσπονδία Νεανικών Επιχειρήσεων).

Η τεχνική υποστήριξη της διαδικτυακής εφαρμογής τρέχει με την τεχνολογία «asp. net mvc 2» και υλοποιείται από την εταιρία πληροφορικής «soft4real».

Υπεύθυνος για την τεχνική υποστήριξη του site είναι ο προγραμματιστής και ιδιοκτήτης της, Δημήτρης Καραντώνης, ο οποίος είναι και μόνιμος συνεργάτης.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΣΤΙΣ ΘΘΝΕΣ ΣΑΣ

Στο «web-tv» του portal, ήδη έχουν αναρτηθεί βίντεο, σε συμπαραγωγή με την «View Productions» και ετοιμάζονται πέντε νέες παραγωγές, οι οποίες θα ξεκινήσουν από τον Ιανουάριο του 2012.

Επικεφαλής της ομάδας που δουλεύει για το εγχείρημα, η Ελένη Βασιλοπούλου.

PATRAS EVENTS: «...ΕΙΜΑΣΤΕ Ο ΠΑΛΜΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΜΕ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΜΕ ΝΕΕΣ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΝΑ ΚΡΑΤΑΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ. »

Το Patras Events μπορείτε να το ακολουθήσετε σε όλα τα Social networks (facebook, twitter, google+, myspace, youtube, blogger, flickr, netlog, hi5, linkedin, delicious και digl).

«Ψυχή στη μηχανή»

Χέρια, μπλοκάκι, στυλό, μηχανή, φακός, οάκος, χέρια, κλικ. Το μυστήριο της φωτογραφίας. Κι η ομάδα του flashstar, το ξέρει καλά. Με επίκεντρο τη διασκέδαση και την ψυχαγωγία, το μάτι τους βρίσκει παντού και πάντα. Στο ποτό, τη συναυλία, το θέατρο, το event, το δρόμο... Παιδιά με ταλέντο, τρέλα και νεανική οπική, που βάζουν ψυχή στη δουλειά τους. Φέτος, το team «ανοίγεται», φωτογραφίζεται και το μυστήριο... διαδίδεται. Lets «κλικ» to that...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΕΣΙΣΚΛΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Με διάθεση δημιουργίας και γούστο για το «lifestyle», επαγγελματίες φωτογράφοι συγκεντρώθηκαν για να σχεδιάσουν ένα από τα πιο καυτά διαδικτυακά εγχειρήματα της πόλης. Και τα κατάφεραν. «Δεν υπάρχει ιδρυτής...», μας είπαν, «όλοι μαζί το φτιάξαμε!» κι ευθύς, καταλάβαμε ότι πρόκειται για «αληθινή» ομάδα. Σε μια πρώτη έμπνευση του Γιάννη Πεφάνη, το site βγήκε στον αέρα το καλοκαίρι που μας πέρασε. Έκτοτε, τα ποσοστά επισκεψιμότητας είναι σε διαρκή άνοδο και οι νύχτες μας, παραπάνω από λαμπερές. «Τι μπορούμε να κάνουμε καλύτερα; Τα νυχτερινά φωτορεπορτάζ. Αυτό βάλαμε κάτω και αναρωτηθήκαμε πώς μπορούμε να το κάνουμε ακόμη καλύτερα...!», όπως μας εξομολογήθηκαν. Με εμπειρία στο χώρο των εντύπων, οι φωτογράφοι του Flashstar ξεκίνησαν την ιστοσελίδα με σκοπό την ανάδειξη της τοπικής διασκέδασης και ακολούθως, την επαγγελματική τους ανάπτυξη. Χρησιμοποιώντας σύγχρονα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, οργάνουν την πόλη για να προσφέρουν το πιο δυνατό φωτογραφικό προϊόν στο κοινό. «Να 'ναι καλά το facebook! Πολλοί νέοι, θέλουν να συμπληρώσουν τα άλμπουμ τους, με κάτι πιο επαγγελματικό... Κι εμείς, εφόσον έχουμε την επιμορφωτική των επιχειρηματιών, τους το δίνουμε με χαρά». Η δουλειά τους αποδεικνύει ότι η καθημερινότητα ημών των απλών, δικαιούται ίδια προβολή, με αυτή των επωνύμων. Απορρίπτοντας την έννοια του «ψώνιου»

ως ξεπερασμένη, η ομάδα «γουστάρει» την έκφραση σε όλες τις μορφές της. Ανένοχα και ακομπλεξάρια. «Ψυχή» είναι όλο! Και για εμάς που φωτογραφίζουμε και γι' αυτόν που φωτογραφίζεται. Διαφωνούμε με τη λέξη «ψώνιο». Τι γίνεται όμως, σε εκείνες τις περιπτώσεις όπου ο νέος-α, στο club, εθίζεται στη πόζα; Απ' ό,τι φαίνεται, το Flashstar είχε και σε αυτό, απάντηση. «Μπορεί κάποιος, να γουστάρει ποικιλία! Ή να την «μπει» στο μάτι του φίλου. Απλά πράγματα. «Ό, τι γίνεται τώρα, ανεβαίνει άμεσα!». Αυτή είναι η πολιτική της σελίδας και μέχρις ώρας, δε μας έχει απογοητεύσει. Με σύμμαχο ένα ζευγάρι αθλητικά, τα παιδιά εργάζονται μέρα-νύχτα, για να αρπάξουν τις εξελίξεις. Να «πιάσουν» το διάσημο, τον άσημο, εοένα και εμένα. «Τραβήξαμε χτες, σήμερα το πρωί είναι ανεβαμένο. Μπορεί να μην κοιμηθούμε όλη νύχτα, για να γίνει η δουλειά. Αλλιώς, το παιχνίδι είναι χαμένο...». Αυτός, μας μυρίζει επαγγελματισμό. Μπορεί και λίγη μούρλια... «Σε αυτό που κάνουμε, δεν πρέπει να υπάρχει ανταγωνισμός!», μας είπε ο Γιάννης, επισημαίνοντας ταυτόχρονα την οικονομική κατάταση των νυχτερινών επιχειρήσεων. «Η Πάτρα είναι πολύ μικρή, τα μαγαζιά λίγα. Τη μια εβδομάδα τα έχω εγώ, την άλλη ο άλλος. Ρόδα είναι και γυρίζει. Σημασία έχει η αλληλο-υποστήριξη, σε μια εποχή που οι επιχειρηματίες έχουν πρόβλημα». Άραγε τι θα συνέβαινε, αν σκέφτονταν έτσι και άλλοι; «Συ-νερ-γα-σί-α!», μας τόνιζε και μας

ξανα-τόνιζε η φωτογράφος και ενεργό μέλος της ομάδας, Φαύστα Φραντζή. Και καλά έκανε, γιατί κάποιοι το ξεχνάμε. Η αμιγώς φωτογραφική ταυτότητα του site, παρέα με ενημέρωση για νέες τεχνολογίες (μηχανές, κάμερες), προβολές νέων καλλιτεχνών, ειδήσεις από τον κόσμο και στήλες για cocktail ακόμη, αποτελούν αναντίρρητα μια προσιπία, που διαρκώς αναπτύσσεται και ανανεώνεται. Τα παιδιά αγαπάνε την Πάτρα, αλλά δε μένουν μόνο εκεί. Εξ'ού και η επωνυμία. «Δεν αρκούμαστε στα τοπικά. Θέλουμε να επεκταθούμε. Να εξασφαλίσουμε και άλλα μεροκάματα, με φωτογράφους απ' όλη την Ελλάδα...». Γνωρίζοντας έναν προς έναν τους φωτογράφους του Flashstar, διαπιστώσαμε πως η φιλία, η τοαντίλα, η κούραση και ο χαβαλές, στήνουν ένα υγιέστατο «μαγαζί». Χωρίς ιεραρχίες, ρατσισμούς και ηθικολογίες. Ανθρωποι που δίνουν στο «ίδιο», τη διαφορετικότητα που του αξίζει. Το διάσημο, τον άσημο, εοένα και εμένα. Κλικ. **T**

TO TEAM ΤΟΥ FLASHSTAR:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΦΑΝΗΣ, ΦΑΥΣΤΑ ΦΡΑΝΤΖΗ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΑΤΟΣ, ΓΙΩΤΑ ΛΟΤΣΑΡΗ, ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ-ΙΣΜΙΝΗ ΠΟΥΛΚΑΝΔΡΙΩΤΗ, ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΣΜΑΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ (P.R.), ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΪΔΗΣ, ΜΑΡΙΑ ΚΑΨΗ (ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ LIFESTYLE), ΓΙΩΤΑ ΚΟΡΜΠΑΚΗ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ (ΕΙΚΟΝΟΛΗΠΤΗΣ- VIDEO)

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΛΑΧΑΝΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΑΣ

Όταν αργεί να ξημερώσει...

Ο παππούς δούλεψε για χρόνια στην παλιά Λαχαναγορά, τέρμα Κορίνθου. Ο πατέρας μου ακολούθησε το επάγγελμα για λίγο... Με έπαιρναν μαζί, κι εγώ, όπου έβρισκα παραγινωμένα αχλάδια, τα ζούλαγα και γινόμουν χάλια. Με τα αδέρφια μου, κλεινόμασταν στο μαγαζάκι και κάναμε διαγωνισμό ποιος θα φάει περισσότερα μανταρίνια. Κέρδιζα. Στη Λαχαναγορά επίσης, άκουγα ...«καινούργιες» λέξεις, που έπειτα, έλεγα στη μάνα μου... Είκοσι χρόνια μετά, επέστρεψα. Ένα μόνο σκέφτομαι: Αν ο παππούς μου ζούσε, θα ήθελε να δει το σημερινό της πρόσωπο;

ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΜΠΡΟ ΑΡΑΠΑΚΟ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Αξημέρωτα. 5 το πρωί. Καβαλάω το μηχανάκι-σαραβαλάκι και πάω να πάρω το Βασίλη το φωτογράφο μας, για να πάμε Ακρωτηρίου. Πολύ κρύο, και πάνω στο μηχανάκι ανυπόφορο. Όταν φτάσαμε, δυο σκυλιά μας καλημέρισαν. Δεν είναι αδέσποτα. Είναι τα σκυλιά της λαχαναγοράς. Μας μυρίζουν και μας επιτρέπουν να προχωρήσουμε...

«ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΕΑΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΜΑΣ ΣΕ ΛΙΓΑ ΧΡΟΝΙΑ»

«Η Λαχαναγορά έχει εγκαταλειφθεί εδώ και πολλά χρόνια. Υπάρχει οσοβαρό πρόβλημα κυριακό. Αν γίνει σεισμός, οίγουρα θα θρηνήσουμε θύματα. Στην ουσία, είναι ακατάλληλη. Και ενώ έχουν δοθεί υποσχέσεις, δεν έχει δείξει κανένας ενδιαφέρον» αναφέρει ο κ. Παναγιώτης Δρούκας, 38 ετών, πρώην πρόεδρος του Σωματίου Εμπόρων της Κεντρικής Λαχαναγοράς Πατρών, ο οποίος είναι και ο πρώτος άνθρωπος που συναντήσαμε. Με το καλημέρα, μας έβαλε στο κλίμα: «Τώρα έχουν έρθει τα δύσκολα. Πολλές επιχειρήσεις που υπήρχαν εδώ, έχουν ήδη κλείσει. Από τις 40, έχουν μείνει περίπου, 20. Τα έξοδα είναι πολλά και δύσκολα καλύπτονται. Δεν ξέρω εάν μπορούν να επιβιώσουν οι επιχειρήσεις. Δεν ξέρω καν, αν θα υπάρχει το επάγγελμα σε λίγα χρόνια». Η Λαχαναγορά βρίσκεται στην Ακρωτηρίου από το 1993. Είναι ανοιχτή από τις 4 το πρωί μέχρι τις 8 το βράδυ, με μία μικρή

διακοπή, και σε αυτήν, απασχολούνται περίπου 70 άτομα... Μανάβηδες, ιδιοκτήτες πάγκων στη λαϊκή, εστιάτορες από την Πάτρα και τις γύρω περιοχές, είναι οι πελάτες. «Για τα καταστήματα που έχουμε εδώ, δίνει ο καθένας 500 ευρώ το μήνα νοίκι στον Οργανισμό Κεντρικής Αγοράς Πατρών, που έχει συσταθεί από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων», εξηγεί ο κ. Μίλτος Καγιάφας.

Κάπου στο κέντρο υπάρχει μια παλιά ψυγοταρά που ίσα στέκεται στα πόδια της. Επάνω, δεν έχει κοψίδια, αλλά παλέτες που σιγοκαίγονται. Γύρω από τη φωτιά, οι άνδρες καπνίζουν και προσπαθούν να ζεσταθούν με καλαμπούρια για τις φωτογραφίες και πειράγματα για γυναίκες και ποδόσφαιρο... «Όσο γελάμε, τίποτα δεν χάθηκε».

Στην οροφή χάσκει ένα κενό, χρόνια τώρα. «Από το σεισμό του '08, που ευτυχώς είχε γίνει Κυριακή, αλλιώς, οίγουρα, πολλοί θα είχαν χτυπήσει άσχημα...». «Φοβόμαστε μη μας πέσει το κύριο στο

κεφάλι...». Το τελευταίο μας το είπαν όλοι, μηδενός εξαιρουμένου.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΚΑΦΕΣ ΤΗΣ ΜΕΡΑΣ

Ο κ. Σάκης μας πρότεινε να κάνουμε διάλειμμα και μας κέρασε καφέ στο καφενείο που υπάρχει μέσα στην αγορά. Μπαίνουμε, και επιτέλους, λίγη ζέση. «Πάμε για φούντο... Αν δεν πάει καλά η Λαχαναγορά, θα πάμε εμείς; Δεν υπάρχει πια χρήμα για κατανάλωση. Τα πράγματα είναι πεσομένα...» Ο Σάκης έχει τρία αγοράκια. Το μεροκάματο φτάνει για την οικογένεια; «Ίσα για τα γάλατα των παιδιών και τα μπιμπλίνια». Στην ερώτηση εάν θα πάει για τέταρτο παιδί, απαντάει θευκά. Και η οικονομική κρίση; «Όλους μας ταλαιπωρεί. Αλλά, εδώ κάνουν παιδιά κατά τη διάρκεια πολέμων και δε θα κάνουμε εμείς; Ότι είναι να γίνει, θα γίνει. Είναι τρόμος αυτό που συμβαίνει, όμως το κίνητρο για ζωή είναι πολύ μεγάλο. Όλο αυτό σου κλέβει ενέργεια, τα παιδιά όμως, σου δίνουν ώθηση να βγεις έξω

και να βουτήξεις τη ζωή από τα κέρατα. Κάθε πρωί, πριν έρθω εδώ, ακούω την ανάσα τους, σιγουρεύομαι ότι είναι καλά και βγαίνω έξω να δουλέψω».

«ΚΑΘΟΜΑΣΤΕ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩΙ ΕΔΩ ΚΑΙ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΙΠΟΤΑ»

Με το που βγαίνουμε από το καφενείο, συναντάμε τον κ. Λάμπρο. Δουλεύει στη Λαχαναγορά πάνω από τέσσερις δεκαετίες. Τον ρωτάω εάν γνώριζε τον παππού μου και τον πατέρα μου. Χαμογελάει και θυμάται τα ταξίδια που έκαναν μαζί στη Βόρεια Ελλάδα για να φέρουν τα καλύτερα μήλα... Στην ερώτηση πώς πάνε οι δουλειές, απαντάει με ερώτηση: «Όση ώρα είσαι εδώ, έχεις δει άνθρωπο να ψωνίζει;» και συνεχίζει «Εδώ και δύο χρόνια, τα πράγματα πάνε από το κακό στο χειρότερο. Καθόμαστε από το πρωί εδώ και δεν κάνουμε τίποτα. Και στο τέλος, χαλάνε και τα προϊόντα...». Στην κουβέντα μπαίνει και ο κ. Νίκος Αναστασόπουλος, ο οποίος έχει δική του επιχείρηση, μέρα στη »

Λαχαναγορά: «Η δουλειά έχει πέσει κατά 70%... Ο μανάβης που έρχεται να ψωνίσει από εμάς, δε βγάζει τις υποχρεώσεις του και δεν έχει να πληρώσει. Ψωνίζει 300 ευρώ και μας δίνει 150. Παλιά υπήρχε δουλειά και τρέχαμε. Υπήρχε ζωή. Τώρα, και τον καφέ μόνοι μας τον φυάχνουμε, να γλυτώσουμε το ένα ευρώ...». Έχουν σκεφτεί να τα παρατήσουν; «Και πού να πάμε; Τι να κάνουμε;» απαντάει πάλι με ερώτηση ο κ. Λάμπρος.

ΚΑΙ ΝΑΙ, ΣΤΗ ΛΑΧΑΝΑΓΟΡΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ!

Η Γωγώ εδώ και ένα χρόνο, εργάζεται ως λογίστρια σε ένα από τα μαγαζιά. Πώς είναι να δουλεύεις σε ένα τόσο σκληρό αλλά και ανδροκρατούμενο περιβάλλον; «Δύσκολα. Υπάρχουν δύσκολες συμπεριφορές και περίεργοι χαρακτήρες. Το σίγουρο είναι ότι, ακούς και μαθαίνεις «νέες» λέξεις... Λοταμάντια. Έχω τοακωθεί με αρκετούς για τη γλώσσα που χρησιμο-

ποιούν. Αναγκάζομαι όμως, να ζήσεις και με αυτήν!... «Κινητικότητα μικρή. Κλειστά μαγαζιά. Επιταγές σφραγίζονται. Λεφτά χάνονται. Το παραεμπόριο κάνει τεράστια ζημιά».

Ο ΚΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛΠΙΖΕΙ

Ο κύριος Σταύρος είναι ο πιο παλιός της λαχαναγοράς. 76 χρονών. Καμιά πενήνταριά χρόνια της ζωής του τα έχει περάσει εδώ μέσα. Αν και έχει πάρει σύνταξη, έρχεται τώρα, σχεδόν κάθε μέρα, και βοηθάει το γιο του που ακολούθησε το επάγγελμα. «Ο γιος μου πουλάει τα μισά από όσα φέρνει.

Τα άλλα τα πετάει. Παλιότερα πουλάγαμε τα πάντα... Σιναχωριέμαι πολύ, τα πράγματα πάνε άσχημα. Τι θα κάνουμε; Μας πιέζει η τράπεζα και η εφορία. Είχαμε πάρει ένα δάνειο για να φυάξουμε μια οικοδομή και τώρα δυσκολευόμαστε. Θα μας πάρουν τα σπίτια... Ελπίζω ότι θα αλλάξει αυτή η κατάσταση για όλους μας. Το θέμα είναι πότε...».

Άνθρωποι που έζησαν άλλες εποχές, πιο γενναϊόδοτες, σε απόγνωση. Απογοστευμένοι, ουνειδιτοποιημένοι, συζητήσιμοι, ευγενικοί. Με φιλότιμο και ευαισθησίες. Αναρωτιούνται τι θα γίνει. Συνηθισμένοι στα δύσκολα της σκληρής δουλειάς, επιμένουν. Και ελπίζουν. Φεύγουμε και πλέον ξημερώνει. Πώς θα είναι η επόμενη μέρα για τη Λαχαναγορά; **Τ**

ΤΖΟΥΛΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΤΟΥ
«Χάρτινο το φεγγαράκι»

Σήμερα Τζούλια: Το αλλόκοτο πλάσμα, που έφερε
τα πάνω κάτω στη βιομηχανία του έρωτα.
Σε έναν από τους ναούς του, το «Moulin Rouge», συναντήσαμε
τον «άγγελο» που δε δίστασε να ανοιγοκλείσει τα φτερά του,
προς τέρψιν ημών, των «διαβόλων».
Ο Σπύρος Ματθαίοπουλος και η Ευτυχία Μεσίσκλη,
σε έναν ιδιότυπο διάλογο για όσα είδαν, άκουσαν και
οκέφτηκαν...

Σ.Μ. ...Άντρες. Και μικροί και μεγάλοι. Αλλά, και γυναίκες. Η ουρά μέχρι το απέναντι πεζοδρόμιο. Κοινό λοιπόν, υπάρχει. Κι αρκετό μάλιστα. Μπαίνοντας, διακόσμηση, ήχος, laser, εξαερισμός, όλα, προδιαγραφών. Και το service επίσης, παρά το μέγα πλήθος. Η Τζούλια καθισμένη σε ένα σκαμπό-θρόνο πολιορκείται ασφυκτικά, υπογράφει και φωτογραφίζεται με όποιον της το ζητάει. Μάλλον, επιδεικτικά βαριεστημένη και κυρίως, αλλού. Χαμόγελο όχι. Ποτέ.

Ε.Μ. «Ο λαός δεν παίρνει τίποτα στα σοβαρά!», μου λέει κάποια στιγμή. Μπορεί να είχε και δίκιο. Ούτε τον έρωτα δε παίρνει στα σοβαρά πια. Τον βάζει σε καλούπια, τον μεταμφιέζει, τον κάνει στα οικοεινά. Εμείς, στα απενοχοποιητικά φώτα του «Moulin Rouge» πάντως, νιώσαμε την τρέλα του σεξουαλισμού σε όλο της το μεγαλείο. Για τίποτα δε ντραπήκαμε. Γυναίκες-άντρες, φοιτητές και φτασμένοι, θαυμάσαμε τις χορεύτριες και τις πέρλες της πορνοσιτάρ, δίχως ενοχή. Είδαμε Παιρινούς σε ένα

ντελίριο ενθουσιασμού και αστεϊότητας «καθαρούς» από προβλήματα. Όλα, αφανίζονταν εκεί μέσα...

Σ.Μ. ...Σε μία «κάθαρον» που ερχόταν, όχι από τραγωδία, αλλά από ένα θέαμα που εξ' ορισμού, δεν προορίζεται να παράγει καμμία σκέψη. Οι περισσότεροι είχαν έρθει σε σε σκασιαρχείο συμμαθητών, με χάχανα και μία γλυκιά αφέλεια να αγγίξουν στον τύπο των ήλων μία μηνιακή εικόνα. Να φωτογραφηθούν με το κινητό δίπλα στη Τζούλια και να την περιφέρουν ως τρόπαιο, την επαύριο, στα café και το fcbk. Τραγωδία δεν βρήκαμε. Συναντήσαμε μόνο ψυχρό επαγγελματισμό, εκτέλεση με ρομποτική ακρίβεια και «ενορχησιωμένη» πρόκληση. Ειδικά, όταν η πρωταγωνίστρια, σε ένα ρεσιτάλ «play-back», τραγούδησε το «χάρτινο το φεγγαράκι». Την αμνηχανία και το μούδιασμα του πολιτισμικού σοκ όμως, δεν μπορέσαμε να τα μοιραστούμε με κανέναν εκεί.

Ε.Μ. Μέχρι εκείνη τη βραδιά, είχα στο κεφάλι μου διάφορα. Περί ακμής και παρακμής.

Αλλά να, που ξαφνιάζεσαι με το τι μπορεί να ακμάσει σε ένα «strip-show». Μπορεί ένα κορίτσι να ντύνεται και να γδύνεται επί χρήμασι, αλλά τα χαμόγελα πληθαίνουν. Δε ξέρω αν έχει πια νόημα, να κρίζουμε και να απορρίπτουμε απλά και μόνο ηθικολογώντας. «Μπορούμε να κάνουμε πράγματα, που μέχρι τώρα δε ξέραμε!», μου είπε η Τζούλια αναφερόμενη στο φιλόδοξο σχέδιο της... Τι άλλο; «Μια παράταξη για τον έρωτα». Χρειαζόμαστε μια τέτοια; Να σας πω την αλήθεια μου, ίσως μόνο αυτή να χρειαζόμαστε.

Παρακολουθώντας το Σπύρο Ρέβη να σαρώνει το μαγαζί με την κάμερά του, αισθάνθηκα για λίγο ότι βρισκόμουν στον πανικό των '70s. Με τις «βλάσφημες» μουσικάρες, το στυλιστικό θόρυβο και τη σεξουαλική οάση. Το απόλυτο «flashback» πάντως, είναι η ίδια η Τζούλια. Με τα μάτια που σκοτώνουν και τα ροζ που σε ανασταίνουν. «Είμαστε 20 χρόνια πίσω στην Ελλάδα. Αυτό μας κατέστρεψε...», μου είπε, ρίχνοντας διαρκώς κλεφτές ματιές

στο «British-friendly» κινητό της. Τι ήθελε να πει; Λες να είχε δίκιο; Εγκρίνεις δεν εγκρίνεις, ο προοδευτισμός μας έχει τρύπες. Γιατί αγιοποιεί την παρθένα με το ακρυλικό νύχι και λιθοβολεί την ερωιάρρα με το κορσάζ;

Πούλημα, ξεπούλημα και πάει λέγοντας. Η γνωστή παραμύθη. Κανείς δεν πουλάει έρωτα. Εσύ «αγοράζεις». Αυτό είναι το σύμβολο «Τζούλια» στην όλη υπόθεση. Έχει μια περίεργη απάθεια αυτό το κορίτσι. Και απόλυτη επίγνωση των σκοπιών της. Μπροστά στο φακό του Ρέβη, ήταν άνετη. Μόνο εγώ φοβόμουν λίγο. Ενώ διασκέδαζα απίστευτα... Από αυτές ακριβώς τις φοβίες, θα έπρεπε να απαλλαγώ μάλλον. Εξάλλου, ο έρωτας είναι σαν το ζάπινγκ. Αν δε σου αρέσει το «είδος», αλλάζει κανάλι. Δε σε υποχρεώνει κανείς.

Φωτογράφοι πάνω στις μπάρες και πρόσωπα να καίνε από λαιρεία. Περνούσαν όλοι τέλεια. Χειροκροτούσαν, μοίραζαν «I love you» και χόρευαν. Άγγελοι και διάβολοι, όλοι μαζί. »

Το είπε και η Τζούλια με έναν τρόπο... «Ούτε συμφωνώ, ούτε διαφωνώ με αυτό που κάνω. Πράττω βάση του μυαλού μου». Ένα «morale» άλλου τύπου, προφανώς... «Εξάλλου, λόγω νεότητας, δικαιολογούμαι για τα πάντα...!». Εκείνη τη στιγμή, είδα την κούραση στο πρόσωπό της. Κουρασιθήκαμε με τους προέδρους, τους δικαστές και τους σωσοπούς, σου λέει... Αυτούς, άραγε θα τους δικάσει ποτέ κανείς;

Σ.Μ. Σε ένα κοινωνικό σύστημα μπερδεμένο και ανάπηρο, σε μία Ελλάδα που «δεν ξέρει πού πατά και πού πηγαίνει», μία «ανήθικη» επαγγελματίας, καιρό τώρα, πρέπει υπό το φως προβολέων, και μάλιστα, πολλών κιλοβάτ. Συναλλάσσεται μπροστά στην κάμερα. Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε τι λοβοτομή έχει κάνει η ίδια στον εαυτό της, αλλά τουλάχιστον, ό,τι κάνει, το κάνει φανερά: Έχει, προ πολλού, απωλέσει τα ρούχα της, είναι γυμνή και μας κοιτά στα μάτια. Οι «βασιλιάδες» του ελληνικού παραμυθιού, όταν στέκονται γυμνοί στον καθρέφτη, έχουν τα μούτρα να κοιτάζουν;

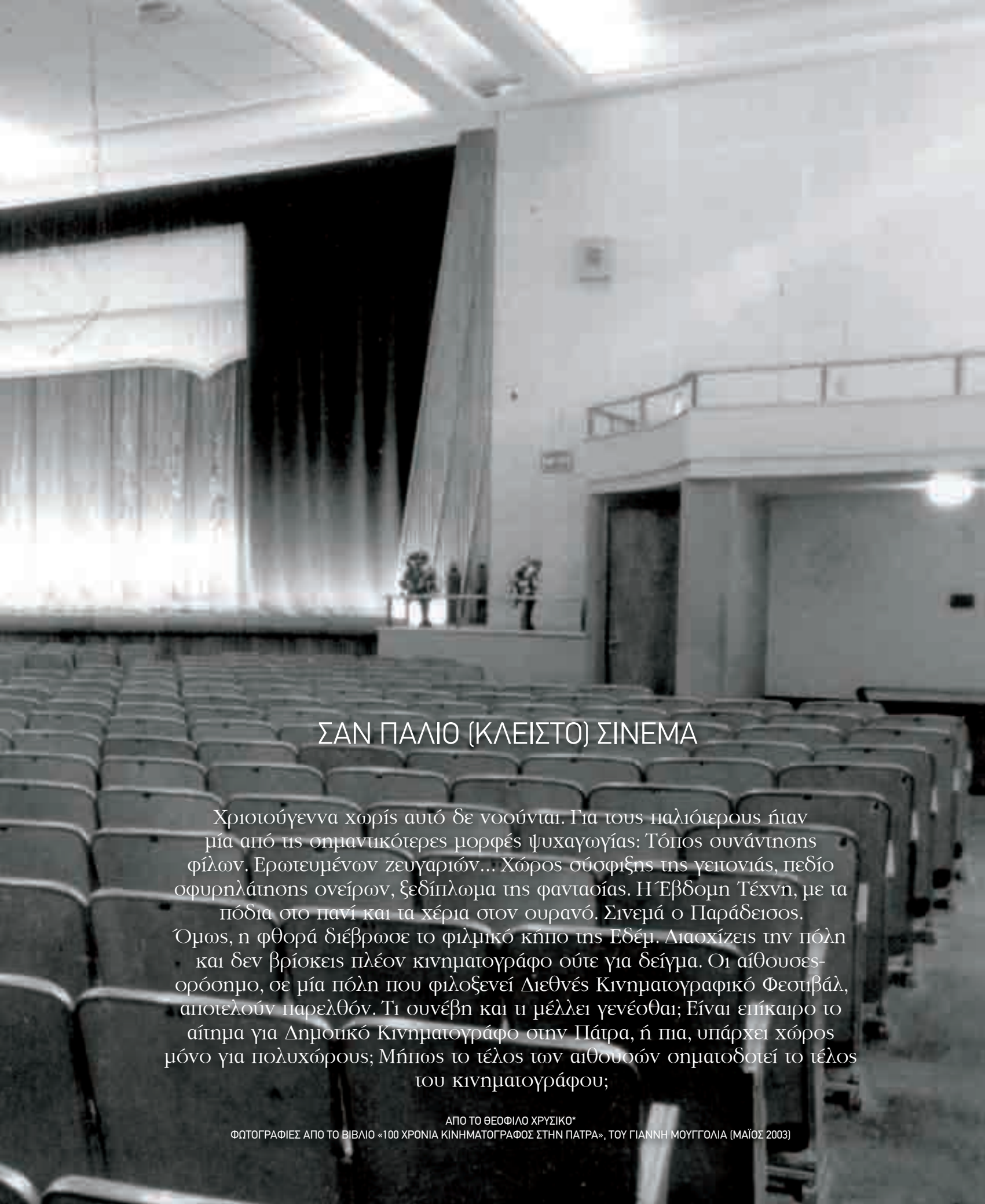
Ε.Μ. Εγώ πάντως, έζησα μια βραδιά, ως γυναίκα, που δε με μεταμόρφωσε. Δε με αλλοίωσε. Δε συμφώνησα, ούτε διαφώνησα με την επιλογή μου. Απλά «έπραξα» και πέρασα μια χαρά με αυτό. Μερικές φορές, κάνουμε για να κάνουμε. «Θέλω να προσφέρω κάτι, έτσι με αυτή τη δύναμη που έχω...», μου είπε, «κάτι διαφορετικό. Είτε καλό, είτε κακό...». Αυτή η αλλιώτικη εναρμόνιση των «αντιθέτων», ήταν που με τρέλαινε στα λόγια της. Η σύγχυση κόλα-σος και παραδείσου. Πάμε για το κόμμα του έρωτα λοιπόν; Άγγελοι και διάβολοι, όλοι μαζί; Ποιος θα μας δικάσει; Δικαστής και εσταυρωμένος, εξάλλου, είναι το ίδιο πρόσωπο.

Σ.Μ. Αντί επιλόγου.

[αν με πίστευες λιγάκι,
θα 'σαν όλ' αληθινα.] **†**

Η αίθουσα του «ΠΑΝΘΕΟΝ» με τα καθίσματα, τη σκηνή και την οθόνη. (αρχείο Θεόδωρου Άννινου)

ΣΑΝ ΠΑΛΙΟ (ΚΛΕΙΣΤΟ) ΣΙΝΕΜΑ

Χριστούγεννα χωρίς αυτό δε νοούνται. Για τους παλιότερους ήταν μία από τις σημαντικότερες μορφές ψυχαγωγίας: Τόπος συνάντησης φίλων. Ερωτευμένων ζευγαριών... Χώρος σύμφιξης της γειτονιάς, πεδίο σφυρηλάτησης ονείρων, ξεδίπλωμα της φαντασίας. Η Έβδομη Τέχνη, με τα πόδια στο πανί και τα χέρια στον ουρανό. Σινεμά ο Παράδεισος. Όμως, η φθορά διέβρωσε το φιλικό κήπο της Εδέμ. Διασχίζεις την πόλη και δεν βρίσκεις πλέον κινηματογράφο ούτε για δείγμα. Οι αίθουσες-ορόσημο, σε μία πόλη που φιλοξενεί Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ, αποτελούν παρελθόν. Τι συνέβη και τι μέλλει γενέσθαι; Είναι επίκαιρο το αίτημα για Δημοτικό Κινηματογράφο στην Πάτρα, ή πια, υπάρχει χώρος μόνο για πολυχώρους; Μήπως το τέλος των αιθουσών σηματοδοτεί το τέλος του κινηματογράφου;

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΟΦΙΛΟ ΧΡΥΣΙΚΟ*

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ», ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΜΟΥΓΓΟΛΙΑ (ΜΑΪΟΣ 2003)

Το «Άστυ» το 1959 στην προβολή της ελληνικής ταινίας «Η Αγνή του Λιμανιού» του Γιώργου Τζαβέλα με μουσική Μάνου Χατζιδάκι. Τεράστιες ουρές για την παρακολούθηση του φιλμ. Η φωτογραφία ανήκει στο αρχείο του Γρηγόρη Οικονόμου.

Θυμάμαι τις πρώτες μου ταινίες, με τον αδερφό μου και τη μητέρα μου (που μας μετέδωσε την αγάπη της για τον κινηματογράφο). Κλασικές ταινίες σε επανέκδοση, νέα έργα με περιπέτεια και δράση, στα τέλη της δεκαετίας του '80. Θυμάμαι το θερινό «Αελλώ», με τον παππού μου να βλέπουμε το τρίτο «Indiana Jones» το καλοκαίρι του '89, τις κωμωδίες στο «Άστυ» με τον πατέρα μου. Θυμάμαι. Αν ο κινηματογράφος είναι το «παράθυρο στον κόσμο» (Μπαζέν), η κινηματογραφική αίθουσα είναι ένα παράθυρο στις αναμνήσεις. Ένα παράθυρο, που στην πόλη μας, δεν υπάρχει πλέον. Καρφώθηκε με πρόκες αποχακτηρισμού ακινήτου, τοιμενιώθηκε με μπιτόν πολυώροφης οικοδομικής εκμετάλλευσης, στολίστηκε τα λούσα «λοιπών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων». Στην Πάτρα της ιστορικής πολιτιστικής διαδρομής και κληρονομιάς, η κινηματογραφική αίθουσα έχει εκλείψει. Τι(ς) παίζει;

Ξεφυλλίζοντας το βιβλίο-ντοκουμέντο του δημοσιογράφου, ερευνητή και μέλους από το 1998, του Δ.Σ. της Κινηματογραφικής Λέσχης, Γιάννη Μουγγολιά, «100 Χρόνια Κινηματογράφος στην Πάτρα», συναντά κανείς, πέραν του πλούσιου αρχειακού φωτογραφικού υλικού, μία ενδελεχή καταγραφή της γέννησης, της ανάπτυξης, στα μεσοπολεμικά και μεταπολεμικά χρόνια, και της μεταγενέστερης παρακμής των αιθουσών της Πάτρας. Στη σκιά ιστορικών συμβάντων, καταγράφονται περιστατικά που σημάδεψαν την τοπική κοινωνία και επισημαίνεται η ολιγογρία των αρχών στο πάγιο αίτημα δημιουργίας δημοτικού κινηματογράφου. Ταυτόχρονα, ο Γιάννης Μουγγολιάς –τότε– κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για τη συντήρηση των αιθουσών: 5 χειμερινές, 2 θερινές (Μάιος 2003)... Μέχρι που φτάσαμε στη σημερινή κατάσταση. Αναζητώντας απαντήσεις, απευθυνθήκαμε στην Ελένη Δάσιου, Πρόεδρο της Κινηματογραφικής Λέσχης Πάτρας και αεικίνητη φυσιογνωμία στα κινηματογραφικά και καλλιτεχνικά δρώμενα της πόλης.

Η Κινηματογραφική Λέσχη προβάλλει ποιτικές ταινίες, κλασικές και νέες, που συνήθως, δε βρίσκουν διανομή. Η ευρύτερη συμπεριφορά του «εμπορικού» συστήματος διανομής/προώθησης επέδρασε στο κλείσιμο των αιθουσών, ή ευθύνονται άλλοι παράγοντες;

Ε. Δάσιου: Ως προς το πρώτο σκέλος, πράγματι η Κινηματογραφική Λέσχη έχει σαν κύριο σκοπό να καλύψει το κενό από τη μη προβολή ποιτικών ταινιών στις εμπορικές αίθουσες, αν και έχει κάνει και πλήθος άλλων, εκτός των προβολών, πολιτιστικών παρεμβάσεων στη διάρκεια των 33 χρόνων της συνεχούς λειτουργίας της. Ως προς το δεύτερο, δε νομίζω ότι το πρόβλημα αφορούσε στο σύστημα διανομής. Οι κινηματογραφικές αίθουσες, η μια μετά την άλλη, έκλεισαν στην πόλη μας και στην Ελλάδα για άλλους λόγους. Ήταν οικονομικά ασύμφορη για τους ιδιοκτήτες η συντήρηση των αιθουσών, επειδή ο κόσμος που συντηρούσε αυτούς τους χώρους, σιράφηκε, με την άνηση της ευ-

Το "Ιντεάλ" όπως είναι σήμερα. Εξωτερικά ελάχιστα διαφέρει από το αρχικό σχέδιο του αρμενικής καταγωγής αρχιτέκτονα Νουμπάρ πριν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. (φωτό Αντώνης Τσίληρας)

Έξω από το "Ιντεάλ" μετά τη λήξη μιας προβολής

ημερίας κατά τις προηγούμενες δεκαετίες, σε άλλους τρόπους διασκέδασης. Βέβαια, στην Πάτρα, το πρόβλημα υπήρξε εντονότερο, και από κακή συγκυρία, με αποτέλεσμα να μη λειτουργεί σήμερα μέσα στην πόλη κανένας κινηματογράφος.

Τα τελευταία χρόνια η Κινηματογραφική Λέσχη Πάτρας στεγάζεται σε έναν κατεξοχήν «multiplex» πολύ-χώρο. Πώς αξιολογείτε τη «συμβίωση» και τι θα απαντούσατε σε όποιον διετύπωνε την ένσταση πως η Κινηματογραφική Λέσχη θα έπρεπε να έχει μία «άλλου τύπου» στέγη;

Ε. Δάσιου: Καταρχήν θα συμφωνούσα με όποιον διατύπωνε αυτή τη θέση, άλλωστε και εμείς έχουμε πολλές φορές εκφράσει την άποψη ότι προβολές με εναλλακτικό προσανατολισμό, θα πρέπει να είναι συνδεδεμένες με χώρο στην καρδιά της πόλης και μακριά από το εμπορικό κύκλωμα που εκφράζεται στους πολυχώρους. Στη θέση αυτή όμως, υπάρχουν δύο αντιπεριρήματα. Ένα γενικό, και ένα δεύτερο, που αφορά στην Κινηματογραφική Λέσχη Πάτρας καθεαυτή. Το πρώτο, είναι ότι αυτές οι ιδεοληψίες, προκαταλήψεις και διαχωρισμοί, σήμερα δεν ισχύουν, δεδομένου ότι, ο κινηματογράφος «γίνεται» πια σε τέτοιους χώρους. Και αυτό είναι θέση ανθρώπων σχετικών με τον κινηματογράφο, και όχι του εμπορικού κυκλώματος. Το δεύτερο επιχείρημα, που αφορά στη δική μας περίπτωση, είναι ότι η Λέσχη είναι ένας θεσμός, που μέσα στα χρόνια έχει αποδείξει την ανάγκη ύπαρξής του, συνεπώς, πρέπει να ζήσει. Λόγοι επιβιώσης λοιπόν, μας ανάγκασαν να στραφούμε στο χώρο αυτό και αφορούν, τόσο οικονομικές, όσο και τεχνικές-λειτουργικές συνθήκες. Αλλωστε, μετά από τρία χρόνια που είμαστε εκεί, θεωρούμε ότι εμείς, με τις επιλογές μας, μπορούμε να διαμορφώσουμε μια άλλη αντίληψη για το χώρο. Και νομίζω ότι ήδη, το έχουμε καταφέρει.

Από την πολύχρονη εμπειρία σας, ως πρόεδρος της Λέσχης και της ΔΕΠΑΠ το διάστημα 2006-10, θεωρείτε ότι η πρόταση για δημιουργία Δημοτικού Κινηματογράφου είναι σήμερα επίκαιρη και υλοποιήσιμη; Υπάρχει κοινό που θα μπορούσε να στηρίξει ένα τέτοιο εγχείρημα;

Ε. Δάσιου: Πιστεύω ότι σήμερα, περισσότερο από ποτέ, είναι επίκαιρη αυτή η πρόταση και αποτελεί πάγια θέση της Λέσχης, σχεδόν, από τη αρχή της ύπαρξής της. Σημειωτέον ότι, η Πάτρα είναι μία από τις λίγες πόλεις που δε διαθέτουν Δημοτικό Κινηματογράφο, σε αντίθεση με άλλες, μικρότερες, οι οποίες έχουν δείξει μεγαλύτερη ευαισθησία. Ειδικά σήμερα λοιπόν, γιατί, όπως έχει αποδείξει και η ιστορία άλλων χωρών, και η πρόσφατη δική μας, οι οικονομικές δυσκολίες ευνοούν τη

στροφή προς πολιτιστικές δράσεις σε διεύθυνση για την οποία υπάρχει ανάγκη.

Στην εύλογη απορία σας, γιατί αυτό δεν έγινε κατά τη διάρκεια της δικής μου θητείας στο Δήμο, θα σας πω, όπως πολλοί στην πόλη γνωρίζουν, ότι έγιναν επίμονες προσπάθειες, που έφτασαν μέχρι και στη σύνταξη από εμένα προσωπικά (και όχι από μελετητικό γραφείο), μελετητικού σημειώματος βιωσιμότητας του εγχειρήματος, σε ενοικιαζόμενο χώρο. Μελετήθηκε δε, η περίπτωση δύο εναλλακτικών χώρων. Δυστυχώς, προσέκρουσαν σε οικονομική αδυναμία. Υπήρξε όμως, όπως προανέφερα και κακή συγκυρία, και θα αναφερθώ στο «Ιντεάλ» προτού μεταλλαχθεί: Επί θητείας στο Υπουργείο Πολιτισμού του Θάνου Μικρούτσικου (1997-98), μετά και από δικές μας εκκλήσεις, είχε εξασφαλιστεί από το Υπουργείο το μεγαλύτερο μέρος του ποσού που απαιτείτο για την αγορά από το Δήμο του «Ιντεάλ», και υπολείπετο ένα μικρό μέρος που έπρεπε να καταβληθεί από το Δήμο. Ο καιρός πέρασε και το ποσό αυτό τελικά χάθηκε, επειδή, ο Δήμος «αδυνατούσε» να συνεισφέρει το πολύ μικρό ποσοστό που του αναλογούσε. Στη συνέχεια, η μεγάλη αύξηση των εμπορικών αξιών των ακινήτων στο κέντρο της Πάτρας, ξεπέρασε προφανώς, τις δυνατότητες του Δήμου. Έτσι, χάθηκε μια μοναδική ευκαιρία να σωθεί ένας ιστορικός χώρος, η μακροβιότερη κατά τις ενδείξεις, αίθουσα που λειτουργήσε συνεχώς και αποκλειστικά ως χώρος προβολής ταινιών για μια 100ετία σχεδόν (από το 1914), και παράλληλα, να αποκτηθεί από το Δήμο μια αίθουσα όπου θα μπορούσε να λειτουργεί Δημοτικός Κινηματογράφος αλλά θα είχε και άλλες χρήσεις. Πολλές φορές, οι ευκαιρίες παρουσιάζονται μόνο μια φορά...

Η ύπαρξη Δημοτικού Κινηματογράφου σήμερα, σε μέρες οικονομικής δυσπραγίας, θα ήταν ευχής έργο. Κοινό που θα τον στηρίξει υπάρχει. Η δράση αυτή μπορεί να είναι και βιώσιμη και αυτοχρηματοδοτούμενη. Για την υλοποίηση μιας τέτοιας προοπτικής, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ιδιόκτητο ακίνητο του Δήμου, μέσα στην Πάτρα και να διαμορφωθεί εκεί κινηματογραφική αίθουσα, τεχνικά άρτια. Απαιτείται βέβαια, ένα αρχικό κεφάλαιο για τις τεχνικές και άλλες εγκαταστάσεις. Σε μια τέτοια προσπάθεια η Λέσχη θα μπορούσε να είναι αρωγός. »

Ο κινηματογράφος "Piccolo" στην οδό Καρόλου. Ένα κομψοτέχνημα του πολιτικού μηχανικού και επί τέσσερις τετραετίες Δημάρχου Πατρίων Θεόδωρου Άννινου.

Η Κινηματογραφική Λέσχη δεν αρκέστηκε απλά στους καθιερωμένους κύκλους προβολών. Μεταξύ άλλων, πήρε πρωτοβουλίες για διοργάνωση σεμιναρίων γύρω από τον κινηματογράφο. Ο Παρινός σκηνοθέτης και κριτικός κινηματογράφου Γιάννης Καραμπήτσος συνέβαλλε στα σεμινάρια αυτά. Ιδρυτής της «Καλλιτεχνικής Διάδρασης» και του διαδικτυακού περιοδικού «CameraStyloOnline», ζει και εργάζεται στην Αθήνα με ενεργό συμμετοχή στην πρόσφατη δημιουργία και ανάπτυξη της «Κινηματογραφικής Λέσχης Κέντρου Αθήνας». Ακολουθεί μία σύντομη συνομιλία μαζί του:

Ως Παρινός και άνθρωπος του Κινηματογράφου, πώς κρίνετε την ολοκληρωτική εξαφάνιση των παλαιών αιθουσών της Πάτρας; Προέκυψε από αντικειμενικούς λόγους (συρρίκνωση της προσέλευσης του κοινού στις αίθουσες) ή από άλλα αίτια;

Γ. Καραμπήτσος: Η ολοκληρωτική εξαφάνιση, όπως άλλωστε συμβαίνει και στα περισσότερα επαρχιακά μέρη, αλλά και στην Αθήνα, αποτελεί απλά μια καταστροφική αντίστοιχη με αυτή του περιβάλλοντος και της φύσης. Συνιστά στοιχείο ρήξης της συνέχειας της ιστορικής συλλογικής μνήμης, «άθλημα» στο οποίο πολλές φορές οι Έλληνες -τουλάχιστον ως εξουσία- αρέσκονται να εντυφλούν. Εκτός αυτού, στερούν τον πολίτη από την ικανοποίηση μιας πραγματικής του ανάγκης για αποκεντρωμένη επαφή με τον πολιτισμό και τον κινηματογράφο. Δεν προέρχεται από αντικειμενικούς λόγους, αλλά, αποτελεί απόρροια του ανταγωνιστικού, ξεπερασμένου και καταστροφικού οι-

κονομικοπολιτικοκοινωνικού συστήματος στο οποίο έχουμε υποχρεωθεί να ζούμε. Ουσιαστικά, πρόκειται για μια «δολοφονία», αντίστοιχη με αυτή που υπόκειται το φιλμ, για ικανοποίηση των κερδοσκοπικών στόχων της παγκοσμιοποιημένης καπιταλιστικής κοινωνίας και των εκφραστών της. Η συρρίκνωση του κοινού αναμφισβήτητα υπήρξε. Ευθύνη για αυτό έχει –μειωμένη- εκτός από το εξουσιαστικό σύστημα, και ένα μεγάλο μέρος του κοινού, στο οποίο χρεώνεται, ανεπαρκής για τα δεδομένα της εποχής, διάθεση και πράξη αντίδρασης και αντίστασης.

Τα τελευταία χρόνια αναπτύζατε, έντονη κινητικότητα στα κινηματογραφικά και καλλιτεχνικά δρώμενα σε Αθήνα και Πάτρα. Θεωρείτε, ότι υπάρχει το κοινό που θα μπορούσε να στηρίξει μία «art-house» αίθουσα ή έναν δημοτικό κινηματογράφο με πιο ποιοτικό περιεχόμενο; Κάτι τέτοιο είναι υλοποιήσιμο στο άμεσο μέλλον;

Γ. Καραμπήτσος: Το πείραμα της «Καλλιτεχνικής Διάδρασης» στην Πάτρα υπήρξε αρκούτως μακροχρόνιο (κονιά στα 4 χρόνια) και απολύτως επιτυχημένο. Όλοι οι χώροι (Πολύεδρο, Λιθογραφείο, Αγορά, Ιντεάλ, Ρεφενέ, Μέγαρο Λόγου και Τέχνης, DANCARTE της Τατιάνας Λοβέρδου, ΑΣΤΟ) πάντα συνοδεύονταν από συζήτηση, γέμιζαν ασφυκτικά, και ο κόσμος είχε ενεργή συμμετοχή. Ναι, βεβαίως υπάρχει κοινό που διψά για κινηματογράφο, για τέχνη και πολιτισμό. Κοινό, έτοιμο να εγκαιαλείψει τη θέση του παθητικού θεατή και να περάσει σε εκείνη, του ενεργού, και γιατί όχι, του δημιουργού. Σημαντικός θα είναι ο ρόλος της δημιουργίας και συμμετοχής στο εγχείρημα, κινηματογραφικών λεσχών και δημοτικού σινεμά. Σημαντική η συνεισφορά της «Κινηματογραφικής Δέσμης», του «Γυμνού Οφθαλμού» του Νίκου Καββαδία και της προσπάθειας του Παναγιώτη Χιονίδη με το «Κινηματογραφικό Πανόραμα» που και αυτό, έχει μεγάλη συμμετοχή. Το όραμα της «Καλλιτεχνικής

Διάδρασης» όμως, περιλαμβάνει τη συμμετοχή του θεατή μέσω συζητήσεων και σεμιναρίων, που θα δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις ώστε, να καταργηθεί η «ανυδραυτική» συνθήκη «περιοπούδατο έργο τέχνης- πεφωτισμένος καλλιτέχνης-κοινό» και θα του αλλάξει ρόλο, περνώντας τον σταδιακά, σε ρόλο δημιουργού. Με σωστή στρατηγική και φιλοσοφία, θα δημιουργηθεί ένας τοπικός πυρήνας ενεργών θεατών-καλλιτεχνών, έτοιμος να «διδάξει» και τις επόμενες γενιές. Έτσι, θα εξασφαλιστεί και η συνέχεια της ιστορικής συλλογικής μνήμης, κάτι που έχει απόλυτη ανάγκη η εποχή μας. Όλα αυτά, είναι απολύτως εφικτά, υλοποιήσιμα και είμαστε έτοιμοι, για άλλη μια φορά, να βοηθήσουμε όσο μας επιτρέπουν οι δυνάμεις μας...»

CINE OMONOIA
 ΠΡΕΜΙΕΡΑ ΑΥΡΙΟΝ
ΛΑ ΣΤΡΑΝΤΑ
 Γενική είσοδος δην. 20

Ο Θανάσης Βέγγος, ο Γρηγόρης Γρηγορίου και ο Ανδρέας Μπάρκουλης στο "Ιντεάλ" κατά την προβολή της ταινίας "Ο Μιμίκος και η Μαίρη". Δίπλα στον Ανδρέα Μπάρκουλη δύο νεαρές θαυμάστριές του με τα βλέμματα στραμμένα στον γόπτα της εποχής (αρχείο Ν.Καζάκου).

Ο Γιάννης Καραμπήτσος αποδίδει κατηγορηματικά ευθύνες στο οικονομικό σύστημα, μεταφέρει όμως και έναν αισιόδοξο τόνο, αναφερόμενος στις πρωτοβουλίες, το ενδιαφέρον του κόσμου, τη διάθεση για συμμετοχή... Ένας φορτιστός υπολογιστής, λίγα ηχεία, και ένα πανί αρκούν... Μήπως οι τεχνολογικές εξελίξεις ανοίγουν παράλληλα και μία νέα προοπτική για τα κινηματογραφικά δρώμενα; Ποια η θέση της ιστορικής μνήμης σε αυτό το νέο τοπίο; Ο λόγος στο Γιάννη Σολδάτο, σκηνοθέτη, συγγραφέα της «Ιστορίας του Ελληνικού Κινηματογράφου», κριτικών βιογραφιών και μυθιστορημάτων, διευθυντή των εκδόσεων «Αιγόκερως», και καθηγητή Ιστορίας του Κινηματογράφου στις σχολές Σιαυράκου και Χατζίκου.

Στην Πάτρα η εξαφάνιση των «παραδοσιακών» κινηματογραφικών αιθουσών είναι μία πραγματικότητα. Στην Αθήνα υπάρχουν τα περιθώρια επιβίωσης τέτοιων αιθουσών; Αν ναι, αυτό οφείλεται σε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες/προβολές;

Γ. Σολδάτος: Σαν απάντηση παραθέτω ένα απόσπασμα από το νέο μου μυθιστόρημα, κείμενο που χρησιμοποιήθηκε, με παραλλαγές, στο βιβλίο για τα θερινά σινεμά των ΙΩΑΝΝΗ ΛΕΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ και ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΣΕΒΑ:

Τα θερινά σινεμά, είναι τοπία μνήμης, μέσα στο γενικότερο εχθρικό γι' αυτά τοπίο. Η πολυτάραχη πλατεία Εξαρχείων δεν ευνοεί τη διατήρηση θερινού κινηματογράφου, όπου μπορείς να παρακολουθήσεις με την πouxία σου μια κλασική ταινία. Όμως, το «Βοξ» συνεχίζει να υπάρχει, όταν όλοι διατυμπανίζουν πως πεθαίνουν τα θερινά σινεμά... Τίως, παρακολουθούμε τις τελευταίες αναλαμπές, πριν το θάνατο του φαινομένου, επακόλουθο της κοινής μοίρας των λαϊκών πολιτιστικών πραγμά-

των, από τον Καραγκιόζη και το ρεμπέτικο, ως το λαϊκό μας κινηματογράφο και το δημοτικό τραγούδι.

Όλα, πέρασαν από τρεις φάσεις στην πορεία τους. Στην πρώτη, έτυχαν ευρύτατης λαϊκής αποδοχής, με την ανάλογη αδιαφορία της ακαδημαϊκής κοινότητας και των διανοουμένων. Αδιαφορία που έφτασε ως το χλευασμό.

Στη δεύτερη, σημειώθηκε η κάμψη τους και εξέλειψαν ως ανυκείμενα λαϊκής αποδοχής. Κάπου εκεί, τα ανακάλυψαν οι διανοούμενοι, τα αναγνώρισαν ως κεφάλαια του λαϊκού μας πολιτισμού και άρχισαν τα αφιερώματα, οι μελέτες και οι τιμητικές των διασωθέντων... Οι θερινοί κινηματογράφοι δεν είναι αυτό που ήταν ως τα μέσα της δεκαετίας του '70, δηλαδή, χώροι, που συνέρρεαν λαϊκά στρώματα, και με ελάχιστο αντίτιμο απολάμβαναν θέαμα, έξοδο, αναψυχή, αγιόκλημα, γασομή και πολύχρωμα γεράνια... Αποτελούν σπαράγματα από μνήμες και βιώματα κάποιων παλαιότερων που τα μεταδίδουν στους νεώτερους.

Ο θερινός κινηματογράφος ΖΕΝΙΘ όταν φιλοξένησε το αφιέρωμα στον Ιάπωνα σκηνοθέτη Ναγκίσά Όσιμα στα πλαίσια του Διεθνούς Φεστιβάλ Πάτρας. (Αρχειό του φωτογράφου Χρήστου Σταματόπουλου)

Το "Ακροπόλ" τη βραδιά που για τελευταία φορά πρόβαλε ταινία. Δραματικό φινάλε για ένα σπουδαίο θερινό κινηματογράφο με το φιλμ "Ήταν κάποτε στην Αμερική" του Σέρτζιο Λεόνε με τους Ρόμπερτ ντε Νίρο, Τζέιμς Γουντς, Τζο Πέισι.

Ο εξώστης του "Ιντέαλ"

Θεωρείτε πως η μετάβαση από το «κλασικό» φιλμ στην ψηφιακή κάμερα επηρεάζει το μέλλον της κινηματογραφικής αίθουσας – αλλά και της κινηματογραφικής δημιουργίας εν γένει;

Γ. Σοθδάιος: Φυσικά, καταλυτικά και επαναστατικά. Ίσως πεθάνει και η κινηματογραφική βιομηχανία, αν δε «μηχανευτεί» νέα τερύπια και νέα «περιτυλίγματα» του κινηματογραφικού προϊόντος. Η αίθουσα πρέπει να μεταλλαχτεί ριζικά για να επιζήσει, όπως και η διανομή. Όσον αφορά την τέχνη του κινηματογράφου, αυτή θα γνωρίσει μια νέα εποχή, ίσως πάρει και την εντυπωσιακή της ρεβάνς, σε σχέση με άλλες τέχνες που είχαν την πολυτέλεια να παράγουν αριστουργήματα με μηδενικό κόστος. Αν είσαι ο Ελύτης του κινηματογράφου, μπορείς σήμερα, να κατασκευάσεις το «Άξιον εοῦτί», με το κόστος που έχει μια δεσμίδα χαρτί και μερικά μολύβια. Όσον αφορά αυτούς που εκμεταλλεύονται τις ευκολίες της σημερινής κάμερας, να αποθαναίζουν ιδιωτικές ή δημόσιες στιγμές, αισθάνονται

απλά ευτυχείς που μπορούν να το πράττουν άνευ όρων και ορίων.

Συν εποχή της κρίσης, πώς βλέπετε το μέλλον ενός νέου ανθρώπου που θέλει να ασχοληθεί με τον κινηματογράφο, σε επίπεδο σκηνοθεσίας αλλά και προβολών;

Γ. Σοθδάιος: Το οικονομικό του μέλλον άσχετο, προς το παρόν. Αλλά θα αλλάξει. Δεν κρατάνε πολύ οι οικονομικές κρίσεις. Είναι ελεγχόμενες. Η υπόθεση καλλιτεχνική έκφραση δεν έχει σχέση με οικονομικές κρίσεις, αλλά, με πολιτισμικές. Οι οικονομικές κρίσεις, όπως διδάσκει η Ιστορία, υποβοηθούν την καλλιτεχνική έκφραση...

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΕΙΝΑΙ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΟΥΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ ΝΤΙΝΟ ΚΑΤΣΟΥΡΙΔΗ ΚΑΙ ΚΕΝ RUSSELL ΠΟΥ «ΕΦΥΓΑΝ», ΑΜΦΟΤΕΡΟΙ ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 84 ΕΤΩΝ, ΕΝΩ ΓΡΑΦΟΝΤΑΝ ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΓΡΑΜΜΕΣ.

** Ο Θ. Χρυσικός διεισέδεσε μέλος του Δ.Σ. της Κινηματογραφικής Λέσχης Πάτρας, την περίοδο 2004-2008*

Οι απαντήσεις του Γιάννη Σολδάτου δι-απερνούν τη γλυκόπικρη μνήμη του παρελθόντος των παλιών θερινών σινεμά, και φτάνουν στο σήμερα, που οι τεχνολογικές αλλαγές σηματοδοτούν μία ρηξικέλευστη αλλαγή στον κινηματογράφο – ως δημιουργία και ως διαδικασία διανομής και προβολής. Τα νέα παιδιά δε θα γνωρίσουν –όχι όπως οι παλαιότεροι– τη συλλογική εμπειρία του να μοιράζεσαι μία ταινία σε μία σκοτεινή αίθουσα με φίλους και αγνώστους. Όμως, η αστραπιαία διάδοση ενός βίντεο στο διαδίκτυο και η μαζική εξάπλωση του αντίκτυπού του στις διάφορες εφαρμογές κοινωνικής δικτύωσης χωρίς γεωγραφικούς περιορισμούς, ίσως, είναι η αντίστοιχη συλλογική εμπειρία του παρόντος και του άμεσου μέλλοντος.

Τα νέα εργαλεία δημιουργίας είναι μπροστά μας, άμεσα προσβάσιμα, και περιμένουν τη θέληση και τη φαντασία. «Άνευ ορίων, άνευ όρων». Στη μετάβαση από το ρευστό σήμερα στο αδιαμόρφωτο μέλλον, η παρακαταθήκη της «παραδοσιακής» κινηματογραφικής αίθουσας πρέπει να βρει το καταφύγιο που της αρμόζει. Ένας Δημοτικός Κινηματογράφος, ως αίθουσα ποιοτικών προβολών, στέγη καλλιτεχνικής έκφρασης, αρχειακού υλικού, μνήμης και πολιτισμού, αποτελεί ανάγκη των καιρών. Οι προϋποθέσεις πληρούνται. Απαιτείται η σύμπτυξη δημοτικών θεσμικών υπευθύνων και ορθολογικός σχεδιασμός. Έχουμε ανάγκη την τόλμη, τη βούληση, «το βέλος, το καθήκον και -ποιος ξέρει; Τον στόχο»². **Τ**

1. Εμπειρικός, «Ενδοχώρα», 1945.

2. Φρ. Νίτσε, «Πέρα από το Καλό και το Κακό», 1886.

“Για την
τελειτή έναρξης
οχεδιάζουμε όχι
μια νυχτερινή
εκδήλωση για την
τηλεόραση αλλά,
μια ολοήμερη
γιορτή για τον
κόσμο.”

MARIA ΚΟΥΡΜΠΑΝΑ

«Καρναβάλι χωρίς υπερβολές...»

Πατρινή αρσακειάδα, πασιονάρια των μεταπολιτευτικών χρόνων και μαχητική συνδικαλίστρια αρχιτέκτονας. Η Μαρία Κουρμπανά δεν μπορεί να φιγουράρει βέβαια στην κάστα γυναικών «η κυρία του κυρίου». Εκτός αν ο κύριος, είναι ο Βασιλιάς Καρνάβαλος...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

As ξεκινήσουμε με συστάσεις. Μίλησέ μας για το σπίτι και την οικογένειά σου. Ζούσαμε με την οικογένειά μου στον ίδιο δρόμο που είναι σήμερα το γραφείο μου, στην οδό Γεωργίου Ολυμπίου. Ο πατέρας μου ο Τρύφωνας Κουρμπανάς ήταν έμπορος τροφίμων και τυροκομικών προϊόντων με κατάστημα στην οδό Γούναρη και η μητέρα μου, η Αριστέα ήταν μια πολύ καλή και γνωστή μοδίστρα της εποχής της. Έραβε πολλές κυρίες της λεγόμενης «υψηλής κοινωνίας» της Πάτρας. Η αδελφή μου η Χαρά, είναι πολιτικός μηχανικός και ζει στην Αθήνα ενώ ο αδελφός μου, ο Σάκης είναι συνιδιοκτήτης του εστιατορίου «Φαγιούμ» στην άνω πόλη.

Πώς ήταν τα μαθητικά χρόνια, οι συμ-μαθήτριάς και οι αγαπημένες συνήθειες εκείνης της εποχής;

Σχολείο πήγα στο Αρσάκειο με συμμαθήτριάς τις Ευγενία Γατοπούλου, Νέλλυ Δάλλα, Ελένη Νικολαιοπούλου, Άντα Παπαπάνου, Ελένη Αλεξοπούλου, Έλλη

Παπακωσταντίνου και πολλές άλλες. Στα χρόνια του γυμνασίου διασκέδαση για εμάς ήταν ένα γλυκό στο ζαχαροπλαστείο «Ολύμπια», σινεμά στο «Απικόν» και το «Πάνθεον» ενώ, στα Ψηλαλώνια, ήταν τα στέκια μας για πολλά χρόνια.

Υποθέτω ότι σαν κορίτσι θα απολάμβανες ιδιαίτερα την ιεροτελεστία του ραψίματος. Τι θυμάσαι από όσα έφτιαχνε η μητέρα σου; Ποιες ήταν οι πιεστικές πελάτισσες;

Ήταν πραγματικά εξαιρετική μοδίστρα. Στα πρώτα χρόνια της δουλειάς της, αμέσως μετά τον πόλεμο έραβε και την Αμαλία Κανελλοπούλου -μετέπειτα Καραμανλή- με την οποία κράτησε μια θερμή φιλική σχέση μέχρι το τέλος. Πολλές παλιές οικογένειες της αστικής Πάτρας, Πραπόπουλου, Βλαχούτσικου, Σιώρη, Τσερώνη, και πολλές άλλες που δεν θυμάμαι πια, εμπιστευόταν τη δουλειά της. Ακόμα συναντάω παλιές πελάτισσές της στο δρόμο και μου μιλούν για ρούχα που κράτησαν από

τη μητέρα μου. Έραβε υπέροχα νυφικά, βραδινές τουαλέτες, ταγιέρ και πολλά άλλα.

Πώς προέκυψε η απόφαση να στραφείς στην αρχιτεκτονική και πώς πέρασες τα φοιτητικά σου χρόνια;

Οδηγήθηκα εκεί επειδή στο σχολείο ήμουν καλή κυρίως στα μαθηματικά, κάτι που το οφείλω στον καθηγητή μας Κώστα Καλαπόδη. Σαν φοιτήτρια αρχιτεκτονικής στη Θεσσαλονίκη πέρασα τα ωραιότερα χρόνια της ζωής μου. Στο πρώτο έτος πριν καλά- καλά μπούμε στις τάξεις ξέσπασε το Πολυτεχνείο και είχα την ευκαιρία να ζήσω δυναμικά τα χρόνια της μεταπολίτευσης. Δεν έμεινα παθητική και αμέτοχη. Ακολουθώντας την τότε οργάνωση του «Ρήγα Φεραίου» προσπαθούσα να συμμετέχω όσο περισσότερο μπορούσα στον παλμό, τον ενθουσιασμό και στα όσα πολύ σημαντικά συνέβαιναν εκείνη την εποχή. Τα ερεθίσματα ήταν αιέλειωτα. Με συνεχείς πολιτικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, πολύ σινεμά και θέατρο, το »

“Το Καρναβαλικό Συνεργείο, θα πρέπει να μετεξελιχτεί σε πρότυπη παραγωγική μονάδα με συνεχή ροή παραγωγής και πώλησης κάθε είδους αντικειμένων από αστικό εξοπλισμό έως σκηνικά θεάτρου”

Φεουβάλ Κινηματογράφου και τον περίφημο εξώστη του Κ.Θ.Β.Ε. Αξέχαστες στιγμές σε έναν όμορφο και φιλόξενο τόπο, με ανθρώπους ανοιχτούς και ντόμπρους.

Μίλησέ μας για την εξέλιξη της επαγγελματικής σου πορείας και τις σημαντικότερες στιγμές της. Επαιξε ρόλο που ήσουν γυναίκα αρχιτέκτονας;

Γύρισα στην Πάτρα το '79, τότε που δυσκολεύονταν ακόμα να ανιληφθούν τη διαφορά μεταξύ αρχιτέκτονα και πολιτικού μηχανικού. Προσπαθούσα να καθιερωθώ δίχως να έχω συγγενείς στον κλάδο ενώ σαν γυναίκα δύσκολα με αποδέχονταν στις οικοδομές. Έχω συμμετάσχει στις ομάδες μελέτης σημαντικών κατά την άποψή μου έργων που έχουν πραγματοποιηθεί στην πόλη μας όπως η διαπλατύνση της οδού Αγίου Γεωργίου, η Αγορά Αργύρης, η Σχολή Γεωλογίας με τον αξέχαστο Βασίλη Πανόπουλο. Το αντικείμενο μου στο γραφείο μου είναι κυρίως αρχιτεκτονικές μελέτες μονοκατοικιών και αποκαταστάσεις διατηρητέων κυρίων.

Πολλοί σε γνωρίζουν από την συνδικαλιστική σου δράση. Είναι ένα μετερίζι που ακόμα απολαμβάνεις;

Λοχολούμαι από μικρή με τα κοινά και κυρίως με το συνδικαλισμό σαν αρχιτέκτονας. Επί χρόνια ήμουν στο Δ.Σ. του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων Νομού Αχαΐας, όπου είχα την τιμή να διατελέσω και πρόεδρος, και την τελευταία τριετία ήμουν γ. γραμματέας στον ΣΑΔΑΣ-Πανελλήνια ένωση Αρχιτεκτόνων, καθώς και μέλος της αντιπροσωπείας του ΤΕΕ Τμ.Δ. Ελλάδας. Πάντα πίστευα ότι με ομαδική προσπάθεια μπορούμε να αλλάξουμε πράγματα. Και νομίζω ότι καταφέραμε όλοι μαζί οι αρχιτέκτονες στην Πάτρα να έχουμε ένα σύλλογο με αξιόλογη δράση και παρουσία. Αυτό που απογοητεύει βέβαια σήμερα, και το είδα κυρίως στην Αθήνα τα τρία τελευταία χρόνια που πήγαμε στο ΔΣ του ΣΑΔΑΣ, είναι ότι πολλές φορές και οι συνδικαλιστές, κυρίως οι μεγαλύτεροι ηλικιακά, είναι δυστυχώς μέρος του συστήματος. Νοιάζονται δηλαδή περισσότερο για την προσωπική τους ανέλιξη και για όσα οφέλη απορρέουν από αυτήν παρά για τα συμφέροντα του κλάδου.

Ποια είναι η «προυπηρεσία» σου στο Καρναβάλι; Ανήκεις στους φανατικούς του είδους;

Στο Καρναβάλι λαμβάνω μέρος από τα μαθητικά μου χρόνια. Στον Κρυμμένο Θησαυρό πρωτοβγήκα μαθήτρια. Θυμάμαι ακόμα την παρέα από το σχολείο όταν βγήκαμε για πρώτη φορά με στολισμένο αυτοκίνητο στην παρέλαση, αλλά και την απονομή των βραβείων με έπαθλα μακαρόνια, ρύζι και ζάχαρη στο «Villy's Park»! Αργότερα συμμετείχα στο γκρουπ της παρέας του Θανάση Μανθόπουλου. Το 1994 μπήκα στην Καρναβαλική Επιτροπή, όταν πρόεδρος της ΔΕΠΑΠ ήταν ο Δημήτρης Πεφάνης και παρέμεινα μέχρι την πρώτη χρονιά της Βικτωρίας Αγγελουπούλου.

Είσαι το νέο πρόσωπο στα καρναβαλικά πράγματα. Μπορείς να μας δώσεις μια πρόγνωση για το τί θα ακολουθήσει;

Η φετινή χρονιά είναι για όλους πάρα πολύ δύσκολη. Δουλεύουμε για να εξασφαλίσουμε τα απαραίτητα. Ο προϋπολογισμός στο φετινό Καρναβάλι θα είναι εκ των πραγμάτων περιορισμένος. Αλλωστε, μια επιδεικτική φέτος σε καιρούς κρίσης θα ήταν πρόκληση. Προσπαθούμε για μια συνετή διαχείριση όσων χρημάτων θα διατεθούν και για ενεργοποίηση φορέων, κοινωνικών ομάδων, εθελοντών ώστε να

“...μια επιδεικτική φιέστα
σε καιρούς κρίσης θα
ήταν πρόκληση.
Πολύς κόσμος, και εννοώ
τους εργαζόμενους
του Δήμου, καλείται να
υπερβεί το ρόλο του
με υπερωρίες που δεν
πληρώνονται.”

γίνει η γιορτή που τόσο ανάγκη έχει ο
κόσμος και κυρίως οι νέοι. Χωρίς υπερ-
βολές και πολυέσδες προτάσεις, που
έτσι και αλλιώς μας εύρισκαν αντίθετους.
Πολύς κόσμος, και εννοώ τους εργαζό-
μενους του Δήμου, καλείται να υπερβεί το
ρόλο του με υπερωρίες που δεν πληρώ-
νονται. Στο Συνεργείο π.χ. παρά τις δυ-
σκολίες, η παραγωγή βρίσκεται σε πολύ
καλό επίπεδο και για πρώτη φορά φέτος,
μετά από πολλά χρόνια δεν δόθηκαν
εξωτερικές εργολαβίες κατασκευών.

**Πώς έχει σχεδιαστεί η τελετή έναρξης
τον Ιανουάριο;**

Για την τελετή έναρξης σχεδιάζουμε όχι
μια νυχτερινή εκδήλωση για την υπεό-
ραση αλλά, μια ολόημερη γιορτή για τον
κόσμο.

**Πώς ακριβώς ανέλαβες τα νέα αυτά κα-
θήκοντα; Είχες εκδηλώσει ενδιαφέρον
για τη θέση;**

Απλά με κάλεσε ο Ηλίας Γρηγόρης και
μου ζήτησε να βοηθήσω στον τομέα Καρ-
ναβάλι. Ασχολούμαι με τον προγραμμα-
τισμό και το συντονισμό της οργάνωσης
των εκδηλώσεων και με το καρναβαλικό

συνεργείο, στο πλαίσιο της νέας κοινο-
φελούς επιχείρησης. Όμως πρέπει να
τονιστεί ότι αυτή η δουλειά είναι αποτέλε-
σμα ομαδικής προσπάθειας με κύριους
συντελεστές τους έμπειρους υπαλλήλους
του Δήμου και τους πολύ σημαντικούς
συνεργάτες-μέλη της γνωμοδοτικής επι-
τροπής που εθελοντικά προσφέρουν τις
πολύτιμες γνώσεις τους.

**Τι επιδιώκει πρωταρχικά στον τομέα
Καρναβάλι η δημοτική αρχή; Θα τολμή-
σετε καθοριστικές αλλαγές;**

Στόχος της Δημοτικής Αρχής είναι να δη-
μιουργήσει δύο αναπτυξιακούς πόλους,
έτσι ώστε, το Καρναβάλι να είναι καταρχήν
αυτοχρηματοδοτούμενο και στην συνέχεια
κερδοφόρο, παρέχοντας υπηρεσίες όλο το
χρόνο και σε επίπεδο κατασκευών κάθε
είδους αλλά και σε επίπεδο πολιτιστικό
και ψυχαγωγικό. Αυτό θα επιτευχθεί με τη
δημιουργία του καρναβαλικού πολυχώ-
ρου στο πρώην εργοστάσιο Λαδόπουλου,
όπου θα πρέπει να υπάρχουν πολλές
υποδομές για δράσεις, μόνιμη έκθεση
καρναβαλικών στοιχείων, εργαστήρια,
αναψυκτήρια, αίθουσες για παραστάσεις,
θεματικοί παιδότοποι. Ακόμα και ξενοδο-
χείο θα μπορούσε να προγραμματιστεί και
αυτό με βάση μελέτη που θα προκύψει
από πανελλήνιο Αρχιτεκτονικό Διαγωνι-
σμό. Η σχέση του πολυχώρου με το νέο
λιμάνι, η εύκολη προσβασιμότητα αλλά
και το γεγονός ότι θα είναι κάτι μοναδι-
κό για την Ελλάδα πιστεύω ότι παρά τις
δυσκολίες που ζούμε μπορούν να τον
καταστήσουν πανελλήνιο και διεθνή πόλο
έλξης τουρισμού.

Ο δεύτερος αναπτυξιακός πόλος είναι το
Καρναβαλικό Συνεργείο, το οποίο θα πρέ-
πει να μετεξελιχτεί σε πρότυπη παραγωγι-
κή μονάδα με συνεχή ροή παραγωγής και
πώλησης κάθε είδους αντικειμένων από
αστικό εξοπλισμό έως σκηνικά θεάτρου
και όλα όσα εξαιρετικά καλλιτεχνήματα
αυτοί οι ταλαντούχοι άνθρωποι που δου-
λεύουν εκεί –και μάλιστα σε ανθυγιεινές
συνθήκες- μπορούν να δημιουργήσουν.
Πρόκειται για μεγάλο σιόιχημα.

**Από καλλιτεχνικής πλευράς, δηλαδή
σαν στυλ και αισθητική θεάματος, θα
υπάρξουν διαφοροποιήσεις;**

Ο Πέτρος Βρυώνης είναι μοναδικός στο
είδος του, ένα αδιαμφισβήτητο κεφάλαιο
για την πόλη. Πρέπει να στηριχθεί το έργο
του. Έχουμε ταξιδέψει σε άλλα Καρναβά-
λια, όπως της Νίκαιας και του Βιαρέτζιο
και εκεί φιαχνουν πολύ συγκεκριμένες
κατασκευές, δεν υπάρχει σχέση με το αι-
σθητικό αποτέλεσμα το δικό μας. Θεωρώ
λοιπόν ότι ο Βρυώνης και οι άξιοι συνερ-
γάτες του θα είναι στην πρώτη γραμμή. Οι
εξωτερικοί συνεργάτες που αποφέρουν
πιο «δεύτερη» δουλειά δεν χρειάζονται.
Από την άλλη, τα πληρώματα δείχνουν
να έχουν βελιώσει σημαντικά την εικόνα

τους, δεν είναι όπως πριν δέκα χρόνια.
Μεγάλος αριθμός γκρουπ αποτελούν
καλό φυτόριο για ωραίο θέαμα στις πα-
ρελάσεις.

**Ποια είναι τα πρόσωπα που εργάζονται
στο πλευρό σου;**

Το κομμάτι των εκδηλώσεων το δουλεύ-
ουμε ομαδικά έξι γυναίκες: Μαρία Αλα-
νιάδη, Σέβη Μανδραγού, Ασπασία Παίζη,
Δήμητρα Παπαδημητρίου, Γιάννα
Παναγοπούλου, Ελένη Παυλή, Ράνια Στα-
μίρη και εγώ.

**Προσωπικά τι εύχεσαι για τη φετινή
καρναβαλική διοργάνωση;**

Δεν πιστεύω ότι φέτος μπορούν να γίνουν
πολλά πράγματα. Μακάρι να προσφέρου-
με λίγα και καλά. Τα προβλήματα είναι
πολλά, τα οικονομικά στοιχεία απογοη-
τευτικά. Εύχομαι να υπήρχε περισσότερος
χρόνος για δημιουργική δουλειά. Το
δυστύχημα είναι ότι οι νέες συνθήκες που
απορρέουν από τις απαιτήσεις της νομο-
θεσίας των Καλλικρατικών Δήμων πολλές
φορές γίνονται τροχοπέδη.

**Διαθέτοντας το «εκπαιδευμένο» μάτι του
αρχιτέκτονα πώς θα βαθμολογούσες
την σημερινή εικόνα της πόλης;**

Η εικόνα της πόλης δεν είναι αυτή που
μας αξίζει. Και για αυτό φταίμε όλοι Σε
έναν τόπο ευλογημένο όπως η Πάτρα, με
καθαρή θάλασσα και βουνό μαζί, όπου το
καλοκαίρι μπορείς να νιώθεις πως κάνεις
διακοπές, δεν μπορούσαμε τόσα χρόνια
να αναδείξουμε ούτε τις φυσικές ομορ-
φιές, ούτε τον ιστορικό πλούτο, ούτε να
οργανώσουμε το θρησκευτικό τουρισμό,
ούτε να υποστηρίξουμε το Καρναβάλι έτσι,
ώστε να είναι αναπτυξιακή μηχανή για
την πόλη ολόκληρη. Η καθαριότητα και
η συνολική αισθητική στα μικροπράγματα
-από την ταμπελά ως το περίπτερο- απο-
γοητεύουν. Όμως και οι πολίτες ευθύνο-
νται. Είναι πάντα έτοιμοι να πετάξουν κάτω
την τυρόπιτα...Τ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

«Θα ήθελα να ήμουν σα τον Βαγγέλη...»

Η σκάφη που έπλενε η μητέρα του τα ρούχα της οικογένειας πριν 40 χρόνια, δε πετιέται, αντέχει στο χρόνο... Ο Βασίλης την παίρνει στα χέρια του, τη φυλάχνει και γίνεται η κρυψώνα για να βάζει τις φωτογραφίες και τα παιχνίδια του. Και πλέον, η σκάφη έχει μόνιμη θέση στο σπίτι του... Εμείς, δεν πήγαμε σπίτι του, πήγαμε στα γυρίσματα του «Βαγγέλη» και γνωρίσαμε τον άνθρωπο που κρύβεται πίσω από το χαρακτήρα. Ο 41χρόνος προσγειωμένος και ήρεμος, Βασίλης Χαραλαμπίδης μοιράζεται στιγμές που έζησε στη Ζήρια και εξηγεί τους λόγους που έχει χάσει την αισιοδοξία του.

Ζεις σε μια πίεση με τα γυρίσμα-
τα...

Υπάρχει πίεση αλλά όχι λόγω της δουλειάς, γιατί αυτή την έχουμε συνηθίσει, η πίεση είναι πιο πολύ ψυχολογική μες στην περιέργη εποχή που ζούμε.

Όλα βουλιάζουν;

Όλα φαίνονται ότι βουλιάζουν αλλά νομίζω ότι πολλά πράγματα βουλιάζουν και εικονικά. Το πραγματικό βούλιαγμα είναι των ανθρώπων που χάνουν τη δουλειά τους και δε μπορούν να ζήσουν την οικογένειά τους. Αυτά είναι τα ουσιαστικά προβλήματα. Όχι η ψυχολογία η δικιά μου...

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή... Κατάγεσαι από τη Ζήρια...

Η μητέρα μου είναι από τη Ζήρια, ο πατέρας μου μέσα από το Αίγιο. Γεννήθηκα στο Αίγιο και έμεινα μόνο τον πρώτο χρόνο της ζωής μου εκεί. Δηλαδή, όταν ήμουν ενός έτους εγκατασταθήκαμε οικογενειακώς στην Αθήνα. Από κει και πέρα

όμως, δεν χάσαμε καμία επαφή, γιατί όλη η οικογένεια, το σόι και το παιρικό της μητέρας μου ήταν στη Ζήρια. Χριστούγεννα, Πάσχα, Καλοκαίρι ήμαστε διαρκώς εκεί. Για χρόνια.

Ποια είναι η πιο έντονη ανάμνηση που έχεις ως παιδί από τη Ζήρια;

Ότι για να κατέβουμε στη θάλασσα περπατούσαμε ενάμιση χιλιόμετρο και σταματούσαν τρακτέρ και μας παίρνανε να μας πάνε στην παραλία. Αυτές είναι παιδικές αναμνήσεις που δε φεύγουν...

Στην Πάτρα ερχόσουν;

Ουσιαστικά, την Πάτρα την γνώρισα όταν η αδερφή μου ήταν φοιτήτρια εκεί. Ερχόμουν και στο καρναβάλι και με φιλοξενούσε...

Υπάρχει κάποια γειτονιά στην Πάτρα που πραγματικά τη γουστάρεις πολύ;

Για μένα η γειτονιά μου στην Πάτρα είναι στο Αρχαίο Ωδείο. Όλη η περιοχή για μένα είναι μοναδική... Έχω ζήσει υπέρο-

χες στιγμές στο θέατρο αυτό διότι η ανταπόκριση του κόσμου στις παραστάσεις, κάθε φορά που έρχομαι, είναι συγκινητική. Η Πάτρα έχει το καλύτερο κοινό...

Μοιάζεις με το χαρακτήρα του ήρωα που υποδύεσαι στη σειρά, τον Βαγγέλη;

Νομίζω ότι θα ήθελα να ήμουν πάρα πολύ σαν τον Βαγγέλη, με την έννοια ότι δεν τα ζυγίζει και πολύ τα πράγματα, είναι πιο ανέμελος. Ναι μεν κάνει τις παρασπονδίες του αλλά τις κάνει μ' έναν αγαθό τρόπο, δεν τις κάνει έχοντας στο νου του να πράξει μεγάλο κακό στους άλλους. Έτσι γεννήθηκε, έτσι μεγάλωσε και νομίζει ότι έτσι θα πρέπει να είναι η ζωή: Δηλαδή για να επιβιώσεις, πρέπει να κλέψεις κάτι, να κάνεις λίγο τη λαμογιά σου...

Η σειρά αποτελεί διασκευή του «My Name is Earl». Πόσο κοντά είναι στην αμερικανική εκδοχή;

Νομίζω ότι έχει αλλάξει πάρα πολύ. Έχω δει μόνο τα τρία πρώτα επεισόδια του ξένου και εκείνο που εντύπια ήταν

ότι το χιούμορ ήταν πιο πολύ ελληνικό παρά αμερικάνικο. Από κει και πέρα, στο χέρι μας ήταν, και του Αποστόλη Τοαούσογλου που κάνει τη διασκευή να προστεθούν και άλλες σκηνές διότι το ξένο διαρκεί 20 λεπτά το επεισόδιο, εμείς το κάνουμε 45. Αλλά το ζητούμενο για μας δεν ήταν να αντιγράψουμε, ήταν να μεταλλάξουμε και να κάνουμε μια ελληνική σειρά που να μας αφορά. Νομίζω ότι από τα δείγματα που έχουμε, έχει πετύχει αυτό.

Έχεις αίσθηση της επιτυχίας που έχει κάνει η σειρά;

Έχω την αίσθηση από αυτά που μου λέει ο κόσμος. Δεν υπάρχει άνθρωπος που όταν θα βγω έξω, δε μου μιλάει για το Βαγγέλη. Για μένα αυτό είναι μια μεγάλη αίσθηση ευθύνης κι επιτυχίας. Γιατί το θέμα δεν είναι να σου πουν, ξέρεις σε είδα στην τηλεόραση, το θέμα είναι να σου πουν, τι ωραία δουλειά κάνεις φέτος και εγώ αυτό το ακούω σε καθημερινή

βάση. Ο σκηνοθέτης Στέφανος Μπλάτσος είναι πολύ έμπειρος και κάνει μια μαγική προετοιμασία που δεν την έχω ξαναδεί σε σκηνοθέτη. Καταφέρνει έτσι, να κάνει το κάθε επεισόδιο σε τέτοιο χρόνο με αποτέλεσμα να μην είναι καθόλου ακριβό. Και το λέω αυτό για να μη θεωρηθεί ότι κάθε τι καλό είναι και ακριβό. Αυτή η σειρά δεν είναι καθόλου ακριβή. Είναι πολύ φθηνή σε κόστος αλλά με μία ακριβή διάθεση απ' όλους τους συντελεστές να κάνουν κάτι πολύ ωραίο.

Τελικά αν κάνεις κάποιο καλό, κάποια μέρα θα το λάβεις πίσω;

Σαν Βασίλης πάντα το πίστευα αυτό και το πιστεύω. Όσες φορές έχω κάνει το καλό και το έριξα στο γιαλό, κάποια στιγμή μου ήρθε. Όταν κάνω κάτι μέσα από την καρδιά μου, ενώ δεν περιμένω ανταπόκριση, κάποια στιγμή με κάποιον τρόπο, μου επιστρέφεται διπλά και τριδιπλά.

Από είκοσι χρόνων γράφεις σενάρια, δηλαδή αν έρθουμε στον υπολογιστή

σου ή στο συρτάρι σου θα βρούμε πολλά σενάρια τα οποία περιμένουν να γίνουν ταινίες ή σειρές;

Μπα όχι... Υπάρχουν κάποια στο συρτάρι μου αλλά είναι άθλια γραμμένα. Είναι σε πολύ πρώιμο στάδιο διότι ήμουν 20 χρόνων, δεν ήξερα πώς γράφεται ένα σενάριο και δεν έλεγα σε κανέναν ότι έγραφα...

Γράφεις κάτι καινούριο για τον κινηματογράφο μετά την μεγάλη επιτυχία του Bank Bang;

Κάτι παλεύω, όμως, σε αυτή την εποχή είναι πολύ δύσκολο να βρεις τα λεφτά για να κάνεις μια ταινία.

Εσένα σ' έχει αγγίξει η κρίση;

Εννοείται μ' έχει αγγίξει. Το θέατρο αντιμετωπίζει πρόβλημα. Με την έννοια ότι ο κόσμος δε μπορεί να βιοποριστεί και θα σκεφτεί σίγουρα να δώσει χρήματα για να πάει να δει μια παράσταση. Στην τηλεόραση, τα κανάλια ζορίζονται, γίνονται λίγες παραγωγές, πολύ λίγοι πθοποιοί δουλεύουν... »

“Και τριάντα επιτυχίες
να έχεις κάνει στην
ηλεκτρονική, στο θέατρο
και στον κινηματογράφο,
πρέπει να δουλεύεις
συνεχώς απλά για να
επιβιώσεις...”

Εγώ θα πληρωθώ, όπως και πριν από την κρίση, έξι μήνες μετά την πρώτη προβολή του επεισοδίου. Το «Με λένε Βαγγέλη» ήταν να βγει από πέρυσι τον Φλεβάρη, που σημαίνει ότι από πέρυσι έχω ξεκινήσει τα γυρίσματα. Δηλαδή, θα πάρω «κάποια» χρήματα σχεδόν δύο χρόνια μετά από τότε που άρχισα τη δουλειά. Είναι μια κατάσταση που απλώς εμείς υπομένουμε. Όλοι βιώνουμε, όλοι κάνουμε και τις εκπώσεις μας και εννοώ εκπώσεις στη ζωή μας, όχι στη δουλειά. Με την έννοια ότι αρχίζουμε να μαζευόμαστε. Δε χρειάζεται να ξεδεύουμε σε πράγματα που δε μας είναι αναγκαία.

Άρα, δεν αποτελείς τμήμα κάποιας ελίτ που...

...(Πάρα πάρα πολλά γέλια.)

...Που δεν έχει «βραχεί» ακόμη...

...Γνωστός ηθοποιός δε σημαίνει ποτέ ότι είσαι πλούσιος. Και τριάντα επιτυχίες να έχεις κάνει στην ηλεκτρονική, στο θέατρο και στον κινηματογράφο, πρέπει να δουλεύεις συνεχώς απλά για να επιβιώσεις...

Πώς είναι αυτή η αίσθηση να κυκλοφορείς και να σου πιάνει κουβέντα στο δρόμο ο κόσμος;

Είναι πολύ ωραίο όταν σου μιλάει ο άλλος με ευγένεια για τη δουλειά σου. Είναι κάτι που αποζητούμε. Όταν ξεκινάς σ' αυτή τη δουλειά, ονειρεύεσαι να γίνεις διάσημος και όταν αυτό συμβαίνει, καταλαβαίνεις ότι είναι πολύ όμορφο.

Η γεύση είναι η ίδια όπως την είχες στα όνειρα; Όταν το βιώνεις στην πραγματικότητα, τι διαφορά έχει;

Η αλήθεια είναι ότι όταν συμβαίνει, ενώ είναι σημαντικό, συνειδητοποιείς ότι είναι πολύ λιγότερο από αυτό που ονειρεύοσουν ως παιδί. Υπερβάλλεις ως παιδί όταν ονειρεύεσαι ότι θα γίνεις διάσημος και θα μιλάνε όλοι για σένα και διάφορα... Όταν πραγματοποιείται κάτι τέτοιο, συνειδητοποιείς ότι αυτό, ούτε έτσι συμβαίνει ακριβώς, ούτε βέβαια, είναι η ουσία. Εσύ προχωράς έτσι κι αλλιώς μέσα από τη δουλειά σου και συνεχίζεις.

Έχεις πάρει από τον πατέρα σου την τάση να μαζεύεις παλιά αντικείμενα και να τα μεταποιείς. Ποιο είναι το πιο περίεργο πράγμα που έχεις φτιάξει σπύ σου;

Τοως, μία ξύλινη σκάφη που είχε η μητέρα μου στη Ζήρια και εκεί έπλενε τα ρούχα μας το '70-'71, όταν ήμαστε μωρά. Την έχω βάψει, της έχω περάσει κι ένα βερνίκι να μη χαλάσει το ξύλο και τώρα τη χρησιμοποιώ για να βάζω φωτογραφίες, παιχνίδια και περιοδικά.

Στη Ζήρια έπαιζες ρόλους και σπάνια θεατρικά με τ' αδέρφια σου όταν ήσουν 4-5 χρονών...

Ναι, στη Ζήρια και παντού!

Και κάνατε σκετσάκια μπροστά σε κόσμο;

Ναι, κανονικά!

Άρα οι δικοί σου δεν εντυπωσιάστηκαν με την επιλογή σου να γίνεις ηθοποιός. Όχι νομίζω ότι τελικά το περίμεναν.

Δεν είχατε συγκρούσεις και εντάσεις;
Συγκρούσεις δεν είχα ποτέ. Ευτυχώς έχω μία οικογένεια που μου συμπαροσώθηκε σε ό,τι τρέλα κι αν είχα στο μυαλό μου.

Τρέλες πολλές;

Όχι πολλές. Η πιο μεγάλη ήταν που ήθελα να γίνω ηθοποιός. Και όταν μιλάμε για μια πενταμελή οικογένεια που προσπαθούσε να επιβιώσει, καταλαβαίνεις πόσο σημαντικό ήταν οι γονείς να νοιάζονται πραγματικά για το μέλλον των παιδιών τους.

Είσαι πάντα αισιόδοξος και χαρούμενος. Υπάρχει κάτι που σου σπάει τα νεύρα;

Μην το λες, έχω χάσει λίγη από την αισιοδοξία μου, αλλά το παλεύω. Πάντως, με όλα αυτά που συμβαίνουν επιβάλλεται η αισιοδοξία!

Πώς την διατηρείς;

Κρατάω την ελπίδα μου για ένα καλύτερο μέλλον, γιατί αν δεν έχουμε ελπίδα, αν δεν έχουμε όνειρα, τότε έχουμε τελειώσει και δεν πρέπει να τελειώσουμε, δε μας αξίζει να τελειώσουμε.

Από πολλούς, θεωρείσαι ο μεγαλύτερος κωμικός της γενιάς σου. Πώς σου ακούγεται αυτό;

Πολύ βαρύγδουπο. Χαίρομαι που όμως, με την έννοια του ότι, μάλλον είμαι σ' ένα καλό δρόμο. Θα ήθελα να το πιστέψω, αλλά έτσι κι αλλιώς, εγώ θα κοιτάζω το δρόμο μου. Εάν ισχύει κάτι τέτοιο, θα το καταλάβω πολύ αργότερα, όταν θα περάσουν τα χρόνια και θα κοιτάξω πίσω -τόρα κοιτάζω μπροστά. Πάντως είναι πολύ ωραίο να σου λένε τέτοια λόγια γιατί σε γεμίζουν με ευθύνη. Μ' αυτά τα λόγια πρέπει να προχωράς μπροστά και να κάνεις ακόμη καλύτερες επιλογές. **Τ**

ΝΤΙΝΑ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑ ΧΑΤΖΗ: «Δια χειρός κι απεναντίας»

Αυτό είναι το κομμάτι των «μαγείρων» για το τεύχος #2. Είπαμε, μιας και είναι Χριστούγεννα, να βάλουμε και φαγητό και γλυκό. Κι αν δίνουμε και συνταγές, ακόμη καλύτερα! Μήπως να πηγαίναμε σε ειδήμονες, και όχι σε κάποιον, απλά επώνυμο, στην κουζίνα του; Μήπως και τα δύο; Αποτέλεσμα ήταν η επιλογή της Σοφίας και της Νίνας. Γνωστές στην πόλη από κούνια, αρρηκτα συνδεδεμένες με την εστίαση, και συνέταιροι σε δύο καταστήματα, το ένα απέναντι απ' το άλλο:

Ένα εστιατόριο και ένα Γαλακτοπωλείο-Ζαχαροπλαστείο. Κυκλοφορούν οσονούπω, και ένα βιβλίο με συνταγές (ξέχασα να ρωτήσω τι έγινε. Βγήκε;)...

Τρία σε ένα, δηλαδή. Τα κορίτσια από οικογένεια «μαγειρική» και ποταμός... Έτσι, η στήλη μεταφέρθηκε εδώ, στις εσωτερικές σελίδες του περιοδικού, και χάριν περιεχομένου, πήρε και χώρο περισσότερο. Λιγότερο όμως, απ' όσο θα ήθελα. Κυρίες και Κύριοι, οι αδελφές Χατζή! Κι αν σας πω και... «Σύδνεϋ», δε χρειάζεται καμμία άλλη εισαγωγή...

Η οικογενειακή ιστορία της Νύνας και της Σοφίας, ξεδιπλώνεται μέσα σε κουζίνες που έκοβες την τσίκνα με το μαχαίρι, με πρόχειρους ύπνους πάνω σε σακιά από κρεμμύδια (έθιμο, που απ' ό,τι φαίνεται, περνά από γενιά σε γενιά), και οικογενειακές συναθροίσεις του '70, με όλα τα σόγια μαζί, και μάγειρα-«αρχιτρίκλινο», τον πάτερ-φαμίλια. Οι άγνωστες «στο κοινό» ιστορίες, άπειρες! Από πού ν' αρχίσω... Ας τα πάρω με τη σειρά λοιπόν, όπως τα είπαμε σε ένα απογευματινό τραπέζι που συνοδεύοιαν από βροχή, αστραπές, ριζότο κοτό-πouλο-μανιτάρια και κότσι με κυδώνια... Καταρχήν, οι αδελφές Χατζή είναι εμμοι-κές με τη λεπτομέρεια. Κάι που, ούτως ή άλλως, διαπιστώνει κανείς και στα μαγαζιά. Για να καταλάβετε, με δήλωση του «105» μπορούμε να σας διαβεβαιώσουμε ότι, όταν ήταν να ανοίξει η Γερμανού, η Σοφία πα-ραμίλαγε -κυριολεκτικά- στον ύπνο της για τη χάλκινη αυθεντική παλιά βρύση του '50 που ήθελε στο νεροχύτη. *«Τη βρύση... Τη βρύση...»*.

Αγαπημένα τους άρωματα; Αρχίσω με Κανέλα, που είναι το φευχ της Νύνας. Η Σοφία πρόσθεσε Βασιλικό και Γαρύφαλλο. Το τελευταίο, με μέτρο. Στους κεφτέδες; Βασιλικός, και βέβαια, Λυόσμος, που, κατά κοινή τους ομολογία, πρέπει να κυριαρχεί, αρκεί όμως, να είναι αμφό-τερα φρεσκοκομμένα. «Καμμία σχέση με τα ξερά», λέει η Σοφία, «...όταν τα βότανα είναι αποξηραμένα, το καταλαβαίνω πριν καν δοκιμάσω...». Δεν κρατήθηκα, ρώτησα για το... «Master-chef». Πέρα απ' το γεγο-νός ότι το είχαν δει μόνο σποραδικά και τυχαία, Καλοκαίρι στις επαναλήψεις, δεν ταυτίστηκαν πουθενά. Πλην της δοκιμα-σίας με τα κλειστά μάτια. Αναμενόμενο. Και στη ζαχαροπλαστική; Αγαπημένα; Η Βανίλια κλαράκι και -έκπληξη- το Ρούμι. Αγαπημένο τους φαγητό; Να λοιπόν, που ακόμη και από μία ερώτηση κλισέ, μπο-ρείς να συμπεράνεις τα πάντα... Μακάρι να ακούγατε τα γέλια τους! «...Όλα!». Εγώ να επιμένω: «Είστε σε εκτελεστικό απόδογμα και είναι η τελευταία επιθυμία!». Σοφία:

«Γεμιστά... Κι από κρέας, Σπληνάντερο...». Νύνα: «Μοσχάρι Κοκκινιστό». «Το οποίο...» συμπληρώνει ανυποψίαστα η Σοφία, «...το φτιάχνει καταπληκτικά!» Διαισθάνομαι ότι εδώ, χτυπάμε φλέβα: «Αηλαδή;». Μεσολαβεί μία μικρή ανάλυση για την αντιμετώπιση των παραδοσιακών φαγητών και το πώς πρέπει να ικανοποιείται πάντα, η αρχετυπι-κή γεύση του πελάτη, και φτάνουμε στην πολυπόθητη συνταγή. Όχι την κλασική, όχι του μαγαζιού, αλλά, του προσωπικού κοκκινιστού της Νύνας: «Εγώ δουλεύω πάντα με το μάυ... Όχι 300 γραμμάρια από αυτό και 100 από 'κείνο και τα λοιπά... Σκέφτομαι πάντα το κοκκινιστό της γιαγιάς μου. Τσιγαρίζω πρώτα το κρεμμύδι με το σκόρδο και την πάσπα. Ρίχνω λίγο νεράκι και τα γυρίζω στην κατσαρόλα και...». Και μουσικό νούμερο ένα, λοιπόν: Το τσιγάρι-σμα της πάστας... «Βγαίνει λίγο βαρύτερο, στη γεύση, όχι στο στομάχι... Γιατί όταν τα υλικά είναι φρέσκα κι όπως πρέπει, τίποτα δε βαραίνει. Αλλά αυτό, είναι το κοκκινι-στό, το δικό μου...». Και συμπληρώνει: «Δε

μπορώ να μαγειρέψω αν δεν καλύπτεται η δικιά μου γεύση, το δικό μου γούστο...».

Μουσικές συνταγές μεταξύ τους δεν έχουν. Μοιράζονται τα πάντα. Διαφωνίες, ναι υπάρχουν, αλλά μόνο στον τρόπο που εκτελούν. Στις τακτικές. Στη δουλειά γενικά, όχι. Ο κοινός στόχος εξάλλου, είναι πάντα, το καλύτερο για τον κόσμο. Και ποιος είναι ο αρχηγός μεταξύ τους; Ποια αποφασίζει τελικά; Εκεί, μέχρι να βγάλω άκρη, μου πήρε λίγη ώρα... Η Σοφία για παράδειγμα, είναι πολύ οργανωτική θέλει να έχει πρόγραμμα, να έχει σχεδιάσει τα πάντα από πριν κι ασ μη βγούν ποιέ. Δε θέλει ν' αφήνει τύποιε στην τύχη, γι' αυτό και σημειώνει τα πάντα σε λίστες. Όλο το Καλοκαίρι που ετοιμαζόταν το «γαλακτοπωλείο», να γράφει λίστες με εκκρεμότητες η Σοφία, η Νύνα να μαγειρεύει... Έχει καταπιληκτικό χέρι η Νύνα...» λέει η ίδια για την αδελφή της, «άνοιξε ένα καινούργιο μονοπάτι. ...Είναι άλλο να φυάχνεις ένα γλυκό, να το δοκι-

μάσει ο πελάτης εδώ, μετά το φαγητό, και τελείως διαφορετικό να το αγοράσει κανονικά στο κουτί του, να το πάρει σπίτι του... Εκεί δεν έχεις καμμία ένδειξη. Άρεσε; Δεν άρεσε;...». Εγώ το βιολί μου: «Και αρχηγός, ποια είναι;». Κατάλαβα με τα πολλά ότι, δημιουργικό και οργανωτικό εναλλάσσονται και συμπορεύονται με αμοιβαιότητα, αλλά, κεκτημένο ουδέν... Ίσως, μία μικρή πρωτοκαθεδρία της Σοφίας στο... «σχεδιασμό παραγωγής». Άσε ότι σ' αυτή την οικογένεια, η ζωή μπλέκεται με τη δουλειά διαρκώς και ανά πάσα στιγμή... Δύο χαρακτηριστικά επεισόδια επ' αυτού: Στο πρώτο, η Νύνα να παίρνει τη Σοφία τηλέφωνο στο κινητό, δέκα η ώρα το βράδυ και στο μαγαζί να γίνεται της τρελής: «Έλα απέναντι... «Δε γίνεται πνίγομαι... «Έλα», «Δεν έρχομαι», «Έλα...». Σκοπός της, ήταν να μην την αγχώσει, αλλά, με τα πολλά, αναγκάζεται να της πει την αλήθεια: «Παιδί μου, έλα εδώ, είναι η εφορία στο μαγαζί και ζητάνε τα χαρτιά τάδε... Επεισόδιο δεύτερο: Τρεις το μεσημέρι. »

Η Σοφία έχει γενέθλια, η Νύνα και πάλι απέναντι, έχει ετοιμάσει με τα κορίτσια ειδικό σενάριο-έκπληξη με παραπλάνηση, τούρτα υπερπαραγωγή, κεράκια, κλπ. Μετά από αλλεπάλληλες αλλαγές σεναρίων, και ένεκα φόρτου Σοφίας, η ώρα έχει φτάσει δώδεκα παρά, το βράδυ. Επιτέλους, καταφθάνει ανύποπτη. Κοιτάει την τούρτα. Ακαριαία επεξεργάζεται στο μυαλό της τελείως μηχανικά, υλικά, ανθρωποόρες, κοστολόγιο, και ετοιμάζεται να ρωτήσει τι, πώς και γιατί. Με τα κεράκια κατάλαβε και βούρκωσε...

Θα άνοιγαν άλλο, τρίτο μαγαζί; «Όχι». Επηρεασμένος από τη διαφήμιση και το marketing κοιτάω με δυσπιστία. Πώς είναι δυνατόν, όταν κάποιος πίνει καλά να μην γίνει επέκταση και σε άλλες συναφείς δραστηριότητες; «Θα υποστηρίξουμε μόνο αυτά τα δύο μαγαζιά, γιατί λειτουργούν σε απολύτως προσωπικό επίπεδο. Είναι τελείως προσωπικές δουλειές. Ο άλλος έρχεται στο μαγαζί για σένα. Αν εσύ δεν είσαι εκεί, χάνεται όλη η μαγεία. Η προσωπική σχέση. Ακόμη κι αν δεν πεις τίποτα, και απλά σε δει ο πελάτης να κάθεται στην καρέκλα και κοιταχτείτε...». «Δε θα ανοίγαμε κάποιον αλλού, γιατί είναι σημαντικό να δίνει δύναμη η μία στην άλλη...». «Υπάρχουν μέρες που δεν προλαβαίνουμε να μιλήσουμε καν. Βγαίνουμε απλά και κοιταζόμαστε η μία με την άλλη από απέναντι...»

Ακούγοντάς τις, σκεφτόμουν ότι τελικά χρειάζεται πολύ μεγάλο απόθεμα επαγγελματισμού για να στηρίξεις το ρομαντισμό που μπορεί να τρέφεις απέναντι στη δουλειά που κάνεις... «Με όλα αυτά που συμβαίνουν...» λέει η Σοφία, «καταλαβαίνεις ότι ο κόσμος έχει κάνει τεράστια στροφή στο αληθινό. Που ξεκινάει με μία καλημέρα-καλησπέρα, και καταλήγει στο πιάτο που θα έρθει στο τραπέζι και το γλυκό που θα πάρει οπύι...».

Νύνα: «Αυτό το πείσμα το πληρώσαμε πολλά χρόνια, όταν άλλαζε ο τρόπος διασκέδασης και όλα πήγαν στο κέντρο και τα πανάκριβα μαγαζιά, κι εμείς υποστηρίξαμε ακόμη το “Σύδνεϋ”, και είχαμε μείνει αποκομμένες και μας αντιμετώπιζαν σαν ονειροπαρμένες και παρ’ όλα αυτά συνεχίζαμε με πείσμα. Δεν ξέρω που το βρήκαμε... Σε καλό μας βγήκε πάντως, από κάθε πλευρά.».

Είπαμε πάρα πολλά με τη Νύνα και τη Σοφία. Μιλήσαμε για το φεουβάλ και το χαρακτηρισμό που τους έχει απονεμηθεί, ότι είναι το... «φουαγιέ» του αρχαίου ωδείου... Για τους διαφόρους διασήμες κι επωνύμους, που κάθε καλοκαίρι τις τιμούν με την παρουσία τους. Για τον τάδε, τον τάδε και τον τάδε. Και τι έφαγαν, και πώς είναι και τι τους λένε. Για τα μπουρεκάκια του Βασίλη, τα μπιφτέκια του Κυρ-Γιάννη και ούτω καθεξής. Κι όπως έχετε καταλάβει, το βέβαιον είναι ότι, τέτοια, δε θα διαβάσετε ποτέ στο TRIP... Έτσι κι αλλιώς, η πραγματική συζήτηση με τις αδελφές Χατζή ήταν άλλου τύπου. Την περισσότερη ώρα μιλήσαμε για τα παλιά. Για τον πατέρα τους, που στα μικρά του ήταν ένας τύπος «χολυγουντιανός» και πώς είχε γνωριστεί με τη μητέρα τους, που είναι μία ιστορία πραγματικά συγγράψιμη, σαν παραμύθι, σε μία εποχή πολύ διαφορετική από τη σημερινή. Και σε αυτό θα επανέλθουμε σίγουρα, και μάλιστα με υλικό...

Τελευταία ερώτηση:

«Και με την κρίση; Πώς πάτε;»

«Είμαστε καλά και με τα πολλά και με τα λίγα».

«Εμείς την έχουμε περάσει ήδη τη λιτότητα. Για παραπάνω από μία πενταετία την είχαμε βιώσει και ξέρουμε πώς να τη διαχειριστούμε. Με υπομονή...»

Σοφία: «Εμένα περισσότερο με απασχολεί η προδοσία. Όχι σε προσωπικό επίπεδο. Από άνθρωπο σε άνθρωπο. Όταν οι άνθρωποι αναγκάζονται να πουλήσουν το διπλανό τους. Γιατί εκεί είναι πραγματική μας επένδυση. Σς ανθρώπινες σχέσεις...»

Για την χοριόπιτα και το εκμέκ δεν έγραψα τίποτα ε; **Τ**

Εκείνο το μεσημέρι (Ιούλιος 1998) που φλόγες τύλιξαν το «Μουστάκη»

ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ - ΤΟΞΑΒΙΔΗΣ Τα «δικά μας» πολυκαταστήματα

Μια φορά κι έναν καιρό, οι Αθηναίοι ψώνιζαν στο “Μινιόν” και οι Πατρινοί στον “Μουσιάκη” και τον “Τοξαβίδη”. Τα αλλοινά και πρωτοπόρα για την εποχή τους “megastores” ήταν οι κορυφαίοι καταναλωτικοί «ναοί» στην καρδιά της εμπορικής Πάτρας. Εμβλήματα εκείνων των δεκαετιών, που ο κόσμος χαιρόταν να ψωνίζει και οι έμποροι «έριβαν τα χέρια τους» πάνω από το ταμείο. Ειδικά τα Χριστούγεννα, στο κατώφλι των «δικών μας» πολυκαταστημάτων έμπαινε «λαός»... Συνομιλώντας με τους ανθρώπους τους, γυρίσαμε πίσω στο χρόνο και δυστυχώς, ενισχύθηκε η πικρή μας πεποίθηση ότι τα πράγματα έχουν αλλάξει ανεπιστρεπτί...

ΑΡΧΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ '60.

Οι Βιτρίνες και το εσωτερικό των νεωτερισμών που ηρουπήξαν του αξέχαστου πολυκαταστήματος στην καρδιά της εμπορικής Πάτρας

Στον Μουστάκη μπορούσες να βρεις τα πάντα. «Βασίλεψε» για τρεις δεκαετίες.

Ο αείμνηστος Λάκης Μπουρίτσας, Χριστούγεννα, με τον Αν Βασίλη του πολυκαταστήματος

Διαφημιστικά εκείνης της εποχής

Η Νία Μπουρίτσα με τη Μαίρη Μπλάρεγκ και ένα ακόμα μοντέλο σε επίδειξη μόδας στον Μουστάκη

ΝΙΑ ΜΠΟΥΡΙΤΣΑ

ΓΝΩΣΤΟΙ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΨΩΝΙΖΑΝ ΚΑΙ ΜΑΣ ΕΛΕΓΑΝ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ

«Ο Μουστάκης προήλθε από τη συνένωση δυο παλιών καταστημάτων της Μαιζώνας, τους «Νεοτεριμούς» των Μπουρίτσα-Αναστασόπουλου (που είχαν τα πρώτα ανδρικά ρούχα και εσώρουχα για όλη την οικογένεια) και το υφανματάδικο Μουστάκης (ήταν εκεί που βρίσκεται σήμερα το Sephora). Νομίζω ήταν το 1968 που κατέβηκε ο όμιλος Κλαουδάτου από την Αθήνα, προτείνοντας συνεταιρισμό και επέκταση. Αγοράστηκαν μετοχές και στήθηκε η ανώνυμος εταιρεία. Τα μαγαζιά της Μαιζώνας ενώθηκαν με το ακίνητο της Αγίου Νικολάου (νυν Nike) το οποίο νοικιάστηκε από την Τριάντειο, αγοράστηκε κύριο της Ερμού (σημερινό Hondos) και νοικιάστηκε το διπλανό ακίνητο της Ερμού (Collective σήμερα) το οποίο, διαμόρφωσε ειδικά η ΑΒΕΕ. Σχηματιζόταν έτσι, στο κέντρο της πόλης ένα τεράστιο «Τ». Στην είσοδο της Μαιζώνας πουλούσαν καλλυντικά, μπιζού, αξεσουάρ και επάνω, είδη σπορ και λευκά είδη. Στην Αγίου Νικολάου είχαμε γυαλικά και επάνω πλαστικά και υφάσματα. Στην Ερμού είχε στηθεί ένα πελώριο παιχνιδάδικο και μεταγενέστερα βάλαμε την εταιρεία BHS. Όλη η Πάτρα έμπαινε στο μαγαζί. Γνωστοί και άγνωστοι ήταν λες και μας έκαναν επίσκεψη, ψώνιζαν και μας έλεγαν «τα δικά τους». Υπήρχε μια μοναδική οικειότητα, όχι αυτή η απρόσωπη αίσθηση που επικρατεί σήμερα στα πολυκαταστήματα. Με τις ώρες συζητούσαμε με τον κόσμο. Γενικός διευθυντής ήταν ο σύζυγός μου Λάκης Μπουρίτσας ενώ εγώ, ασχολιόμουν με την κατανομή και την παρουσίαση των εμπορευμάτων. Τρεις μέρες την εβδομάδα ήμουν στην Αθήνα για προμήθειες μαζί με όλο το team αγορών του Κλαουδάτου. Ανανεωνόταν διαρκώς

το εμπόρευμα. Το προσωπικό είχε φτιάσει και τα 130 άτομα.

ΟΤΑΝ ΓΥΡΙΖΑΜΕ ΣΠΙΤΙ ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

«Τις γιορτές δεν μπορώ να περιγράψω τι συνέβαινε. «Της τρελής» που λένε. Μουσικές, χαρά και ζωντάνια. Γυρίζαμε σπίτι μετά τα μεσάνυχτα από την πολλή δουλειά. Θυμάμαι, τρέχαμε στις αποθήκες 4.000 τ.μ. που είχαμε στην Περιβόλα για να ξαναγεμίζει πράγματα το μαγαζί. Κάναμε και πρωτοποριακά πράγματα. Τα καλοκαίρια επιδείξεις μόδας με μοντέλα να περιδιαβαίνουν όλο το μαγαζί. Ακόμα και ραδιοφωνικός σταθμός είχε στηθεί μέσα, με εκπομπές του Γιώργου Κοντογιάννη. Ήταν καλές εποχές για το εμπόριο. Πέρασαμε βέβαια και τα зόρικα χρόνια της δικτατορίας, αλλά σους επιχειρήσεις ξέρεις ότι θα σηκώνεσαι, θα έφτιες και πάλι από την αρχή, ανάλογα με τον αντίκτυπο της πολιτικής κατάστασης. Όμως, την παντελή απαισιοδοξία και το συναίσθημα «δε βλέπω φως από πουθενά», δεν τα ζήσαμε.»

ΔΕΝ ΒΓΗΚΕ ΑΚΡΗ ΜΕ ΤΗ ΦΩΤΙΑ

«Η φωτιά έπιασε τον Ιούλιο του 1998 και τελικά δεν βγήκε άκρη τι έφταιξε. Εγώ νομίζω ότι, η παλαιότητα των κυρίων και τα φθαρμένα καλώδια μέσα στη ζέση με τα αιρ κοντίσιον σε λειτουργία, έκαναν το κακό. Ταλαιπωρηθήκαμε δυο χρόνια με τις ασφάλειες, τα κύρια πουλήθηκαν και ήταν βέβαια πολύ δύσκολο για μας να ξαναρχίσουμε από την αρχή.» »

Ο Κωνσταντίνος Τοξ-
βίδης σήμερα, όπως
υποδέχθηκε το TRIP στο
γραφείο του στην οδό
Γούναρν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΞΑΒΙΔΗΣ

ΚΛΕΙΝΑΜΕ ΤΙΣ ΠΟΡΤΕΣ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΧΩΡΟΥΣΕ Ο
ΚΟΣΜΟΣ

«Ο πατέρας μου ήταν έμπορος στην οδό Μαιζώνος από το 1926. Η οικογενειακή εταιρεία όμως συστάθηκε το 1959 και τα επόμενα χρόνια επεκτεινόταν ολοένα στα -κύρια Χαροκόπου και Γεροκωστόπουλου, Μαιζώνος και Ερμού γωνία. Το 1970 το κατάστημα πήρε την τελική του μορφή. Και ήταν ωραία οργανωμένο. Με την πείρα του πατέρα μας δίνανε μεγάλη προσοχή στην ποιότητα. Οποιος π.χ. είχε αγοράσει τότε υφάσματα και λευκά είδη από εμάς, τα έχει ακόμα! Είχαμε πολύ εκλεκτικούς στα προϊόντα, που ήταν 50% εισαγόμενα και 50% ελληνικά. Θυμάμαι, εμείς παρουσιάσαμε πρώτοι στολισμένες πασχαλινές λαμπάδες. Τις είχα δει στο εξωτερικό και τις έφερα στην Πάτρα. Κάναμε διαρκή αγώνα και οικονομία αλλά ανταμοιφθήκαμε. Ζήσαμε μεγάλη ευημερία, κάναμε περιουσία και κάθε χρόνο σκεπτόμαστε τι επένδυση θα κάνουμε, ποιο ακίνητο θα αγοράσουμε... Πιστεύω πάντως ότι το αξέχαστο σε εκείνη την επιχείρηση ήταν ο παλμός και η ζωντάνια. Ο κόσμος χαιρόταν να ψωνίζει. Όλη η Πάτρα περνούσε από το μαγαζί. Όλη η κοινωνία μας υποστήριξε. Είχαμε και αμέτρητους πελάτες από Πύργο, Νάυπακτο, Μεσολόγγι, Αγρίνιο και τη γύρω ενδοχώρα. Από το '65 ως τις αρχές του '80, η επιχειρηματικότητα άκμαζε. Δεν ήταν βαριές οι φορολογίες, ούτε το ΙΚΑ αυστηρό. Τα καλύτερα χρόνια για το εμπόριο. Θυμάμαι ότι τις γιορτινές μέρες κόβαμε αποδείξεις και αμπαλάραμε από πριν, για να κερδίζουμε χρόνο! Κλείναμε τις πόρτες γιατί δε χωρούσε άλλος κόσμος μέσα! Στη γιορτή του Αγίου Ανδρέα κάναμε τη μεγαλύτερη είσπραξη της χρονιάς. Με τους υπαλλήλους -που κάποιοι έφθασαν και τα 80 άτομα- ήμασταν πολύ δεμένοι. Είχαμε μάλιστα καθιερώσει διασκέδαση

σε κέντρα της εποχής μια φορά το μήνα. Ο μεγάλος «χαμός» έγινε τα τελευταία χρόνια πριν καταστραφεί το μαγαζί, τότε που κάναμε προσφορές με ειδικές παρτίδες προϊόντων στο ισόγειο. Είχαμε πολύ μεγάλη κέρδη.»

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΔΕΝ ΠΕΡΝΑΩ ΑΠΟ ΕΚΕΙ
«Εγώ τα Χριστούγεννα δεν περνάω από εκεί, αποφεύγω να κατέβω στο κέντρο. Στενοχωριέμαι. Είχα υποστεί σοκ, ένιωθα ότι είχα χάσει το μαγαζί μέσα από τα χέρια μου. Δύσκολα η πυρκαγιά θα οφειλόταν πάντως σε βραχυκύκλωμα. Οι τρεις υπεύθυνοι που είχαμε έκαναν αυστηρό έλεγχο πριν το κλείσιμο και κατέβазαν το γενικό. Οπότε μάλλον επρόκειτο για τις επιθέσεις της εποχής σε μεγάλα καταστήματα, όπως έγινε και στο Μινιόν. Ήταν σίγουρα βαλτή η φωτιά, φούντωσε στην πίσω μεριά στις τρεις το μεσημέρι. Εμείς δεν ήμασταν καλά ασφαλισμένοι και το γεγονός μας τσάκισε. Επιπλέον, το κράτος δεν μας συμπαράσταθηκε καθό-

λου. Πληρώσαμε τους πάντες και μετά από δυο χρόνια η εφορεία μας έβαλε ένα αστρονομικό πρόστιμο επειδή δεν είχαμε βιβλία. Κυνηγηθήκαμε δηλαδή. Παρόλα αυτά προσπαθήσαμε να ξαναπάρουμε το κύριο, δεν θέλαμε να ξαναρχίσουμε από την αρχή αλλού, γιατί δεν βρίσκαμε κάτι αντίστοιχο. Δεν προλάβαμε τελικά, γιατί πρόλαβε άλλος. Αλλάξαμε επαγγελματική ρότα, αλλά ο θάνατος του αδελφού μου του Παύλου, ήταν η χαριστική βολή. Δεν παραπονιέμαι προσωπικά, πέτυχα, είχα μια καλή ζωή, οι κόρες μου σπούδασαν αν και διάλεξαν άλλο αντικείμενο. Όμως, τους σημερινούς εμπόρους, τους κλαίω. Με ενοίκιο, δυο υπαλλήλους και τζίρο 60% κάτω, πώς να βγουν; Έχει μαζέψει όλα τα λεφτά το «Zara» και τα χάνουμε γιατί φεύγουν έξω»

Ο Βασίλης Τσακαλίδης σε αγαπημένη παιδική φωτογραφία με τον πατέρα του, τον αείμνηστο Παύλο Τσακαλίδη

Η κάρτα του τετραρόφου πολυκαταστήματος Τσακαλίδης. Η επιχείρηση έκλεισε άδοξα, αφού καταστράφηκε ολοκληρωτικά από πυρκαγιά τον Ιούνιο του 1983

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΑΚΑΛΙΔΗΣ

ΕΚΕΙΝΗ Η ΓΩΝΙΑ ΜΕ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ...

«Αγίου Νικολάου, Κορίνθου, Ρήγα Φεραίου, Γούναρη, Ψηλά Αλώνια, πλατεία Ολγας και πάντα, εκείνη η γωνία να με ακολουθεί. Όπου και αν πάω, όπου και αν βρίσκομαι. Μαζώνος και Ερμού... Η επιγραφή «Β. Τσακαλίδης και Υιοί Α.Ε.» με μεγάλα γράμματα, τοποθετημένη ψηλά. Στα παιδικά μου μάτια, φαινόταν τεράστια. Το χρώμα πορτοκαλί... Όλες οι καθημερινές ημέρες των σχολικών χρόνων του Δημοτικού περιείχαν εκείνη την ποδαράτη μεσημεριανή διαδρομή από το Στρούμπειο στο «μαγαζί». Άλλοτε με πειράγματα και χαρά, άλλοτε απλά βαριεστημένα, λόγω κούρασης από το μάθημα και το παιχνίδι στο προαύλιο του σχολείου. Όλα όμως αυτά είχαν μικρή σημασία για μένα μια συγκεκριμένη περίοδο του χρόνου: Τα Χριστούγεννα!»

ΤΙ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΝΑ ΔΙΑΛΕΞΩ;

«Τα πάντα λίγες ημέρες πριν την 1η Δεκεμβρίου άλλαζαν les και ήταν μαγικά. Οι βιτρίνες, η κεντρική είσοδος, τα φώτα... Τα στολί-

δια ξεχύνονταν από τους τοίχους, τις οροφές και κάθε γωνιά του. Εκείνα τα παλιά στολίδια, μιας εποχής που όλα ήταν πιο απλά, πιο αγνά, πιο όμορφα... Ο κάθε όροφος φορούσε τα γιορτινά του. Γυναικεία ενδύματα, παιδικά, λευκά είδη, υφάσματα. Ακόμα και το λογιστήριο εκεί ψηλά στον τέταρτο όροφο. Την μπηκή του όμως είχε το ισόγειο. Το απόλυτο όνειρο κάθε παιδιού. Παιχνίδια, παιχνίδια, παιχνίδια! Σιδηρόδρομοι, αυτοκινητόδρομοι, παιχνίδια κουρδισιά, επιτραπέζια, κούκλες, κουκλόσπιτα, τα περίφημα για την εποχή playmobil, τα πρώτα ηλεκτρονικά παιχνίδια που δειλά έκαναν την εμφάνισή τους τότε, καθώς και κάθε λογής άλλα. Μόνο μια σκέψη κυριαρχούσε σε κάθε ένα από όλα τα παιδιά. Τι να διαλέξω;»

ΤΑ ΠΙΟ ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ

«Θυμάμαι πως, από την ώρα που άνοιγαν οι πόρτες το πρωί, μέχρι το κλείσιμο το βράδυ, γινόταν το «αδιαχώρητο». Κι εγώ κλασικός μπόμπρας να τρέχω πάνω κάτω από όροφο σε όροφο, για να βοηθάω όπου υπήρχε

ανάγκη. Ο περισσότερος κόσμος γελούσε και χαμογελούσε πάντα καλοπροαίρετα μαζί μου, όμως για μένα δεν είχαν καν σημασία όλα αυτά. Το μόνο που με ένοιαζε ήταν να συμμετέχω και εγώ σε αυτή την «γιορτή». Γιατί για μένα, ολόκληρος ο Δεκέμβριος ήταν μια γιορτή. Οπτικά, στα μάτια μικρών και μεγάλων, όλο το σκηνικό ήταν πραγματικά παραμυθένιο. Δεν μπορώ να ξεχάσω και την φωνή του Nat King Cole, του Dean Martin και πολλών άλλων, όπως επίσης και όλα τα υπόλοιπα χριστουγεννιάτικα τραγούδια και κάλαντα που έρχονταν στα αυτιά μου από τα ηχεία του μαγαζιού. Ίσως γι' αυτό έμεινα λίγο «κολλημένος» μουσικά, ακόμα μέχρι και σήμερα στη χρυσή εκείνη δεκαετία του 50 και 60. Θα μπορούσα να μιλάω ώρες για εκείνη την γωνία, Μαζώνος και Ερμού. Ενα μόνο είναι σίγουρο. Μέσα μου πάντα θα με αγκαλιάζει ένα υπέροχο συναίσθημα. Τον πιο ονειρεμένο παιδικών χρόνων που θα μπορούσε ποτέ να έχει ένας άνθρωπος...» **Τ**

X-MAS After Dark

Το ballroom ρίγησε. Τα φιλιά σου πικρά «σαμπανιζέ», με τα λαμπιόνια ολόγυρα. Μάταιες οι ...πραιτέρω προσδοκίες με την ανατολή του νέου έτους, γιατί μετά, στο ξενοδοχείο δεν φάνηκες. Κι εγώ περίμενα...

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - STYLING: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ
ΜΟΝΤΕΛΟ: ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ
ΒΟΗΘΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ: ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΤΡΙΚΟΥΛΙΑ
ΜΑΚΙΓΙΑΖ: ΘΕΟΔΩΡΑ ΖΩΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ: ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ PRIMAROLIA ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ, ΤΟ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ FLOROU EXCEL ΓΙΑ ΤΑ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΑ, ΤΟ STUDIO NICOS ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΙΚΙΟΥΡ

Μεταξωτό φόρεμα με απλικαρισμένα λουλούδια στο μπούστο MAX MARA
γόβες σε nude λουστρίνι Exe ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
φάκελος pony skin MAX MARA
κοσμήματα και foulάρι με αστέρια ACCESSORIZE
Βάζο για ζαχαρωτά και μαύρο μαξιλάρι ΚΑ
χριστουγεννιάτικα TINY SHOP

Μπλε τουαλέτα και κεντημένες γόβες PRONOVIAS, ΜΙΧΑΛΑΚΟΥ
τσάντα-φάκελος, σκουλαρίκια, περικάρπιο και στέκα ACCESSORIZE

Φόρεμα Diane Von Furstenberg, COLLECTIVE
χρυσό περικάρπιο και δαχτυλίδι MENTHIS
σκουλαρίκια ACCESSORIZE
στολίδι-καρδιά TINY SHOP

Δαντελένιο φόρεμα RAXEVSKY
μαύρες πλατφόρμες με μπορέτα Alessandra Paggioti, ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
κρεμαστά σκουλαρίκια με μαργαριτάρια και μπιργιάν ΜΕΝΤΗΣ
αξεσουάρ ACCESSORIZE
μεγάλος στρογγυλός δίσκος ΚΑ
δεντράκι και τάρανδος TINY SHOP

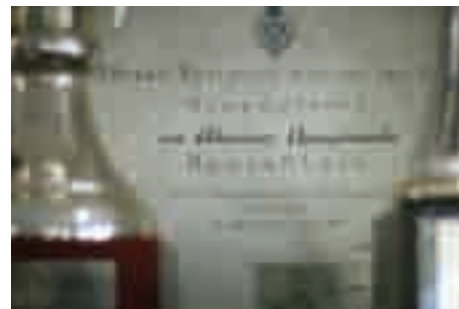
Δαντελένιο φόρεμα D&G, COLLECTIVE
πλατφόρμες Alessandra Paggiotti, ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
δακτυλίδι ACCESSORIZE
φούξια γιρλάντα TINY SHOP

ΘΑΝΑΣΗΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ:
«...Απ' το τιμόνι και μπροστά!»

Συμμετείχε στο Πανελλήνιο πρωτάθλημα «off-road» ενεργά, από το 1991 έως, το 2004. Έχει αγωνισθεί με όλες τις μεγάλες εταιρίες, και έχει συνολικά 278 διακρίσεις, 4 Πανελλήνια πρωταθλήματα «enduro», 3 «scramble», και πάρα πολλές διακρίσεις στο «moto-cross»... Σήμερα, συμμετέχει σε αγώνες μόνο επιλεκτικά και έχει επικεντρωθεί στην κύρια δραστηριότητά του, που είναι η αντιπροσώπευση των Triumph, Sym, Daytona και Montenas...

Στον πολύ προσεγμένο χώρο, Αμερικής και Νοτιάρ, μερικά από τα κύπελα (όλα μαζί, πάνω από 350) παραμένουν διακριτικά σε δύο ράφια κάπου ψηλά, να φέρνουν απότομη zalάδα στον ανυποψίαστο πελάτη, που το βλέμμα του θα πέσει ξαφνικά πάνω τους. Ο ίδιος ο Θανάσης είναι χαμηλών τόνων, δωρικός στην έκφρασή του, και εκπέμπει ηρεμία και νηφαλιότητα. Προσόν, όλων αυτών που έχουν εκπαιδευτεί να λειτουργούν σε πολύ υψηλές στροφές και βέβαια, έχουν κατακτήσει τη «νίκη», καταρχήν, εγκεφαλικά.

Πώς ξεκίνησε η σχέση σου με τις δύο ρόδες; Θυμάσαι το πρώτο σου μηχανάκι;

Ξεκίνησε σαν μέσον μεταφοράς, το οποίο μετεξελίχθηκε σε μέσον διασκέδασης, και σήμερα αποτελεί τρόπο ζωής. Το πρώτο μου μηχανάκι ήταν ένα 50cc «Παπί» το οποίο με δίδαξε τα πάντα!

Στον πρωταθλητισμό πώς μπήκες; Υπήρξε συγκεκριμένη στιγμή που συνειδητοποιήσες ότι μάλλον είσαι φτιαγμένος γι' αυτό;

Στον πρωταθλητισμό συμμετείχα μετά από παρότρυνση του αδελφού μου Βασίλη, ο οποίος ήταν ήδη καταξιωμένος οδηγός στο Πανελλήνιο πρωτάθλημα. Το «κάλεσμα» το ένιωσα από την πρώτη μου κιόλας συμμετοχή σε αγώνες του Πανελληνίου πρωταθλήματος, όπου κέρδισα μια θέση στο βάθρο.

Ποιά είναι η νίκη ή φάση που έχει χαραχθεί εντονότερα στη μνήμη σου;

Το 1995 όταν έλαβα μέρος στο Πανελλήνιο πρωτάθλημα «moto-cross», παράλληλα με τους άλλους αγώνες. Η χρονιά αυτή ήταν σημείο αναφοράς για μένα, όταν, σε σύνολο 42 αγώνων, είχα 36 διακρίσεις! Πιο πολύ όμως, το 1999, όταν κέρδισα την ίδια μέρα και στα δυο σκέλη του αγώνα «moto-cross», τον τότε πρωταθλητή Ελλάδας, Λευτέρη Καρέτσο.

Τι αισθάνεται κάποιος όταν πέφτει μπροστά του η σημαία του τερματισμού και είναι πρώτος;

Στιγμή ικανοποίησης ανακούφισης.

Οι νικητές γεννιούνται ή γίνονται; Ποια είναι τα ουσιαστικά της επιτυχίας;

Θεωρώ ότι οι νικητές γίνονται. Οι πρωταθλητές γεννιούνται. Για να επιτύχεις υψηλούς στόχους, χρειάζεται πάθος και σιταυγική, ενώ παράλληλα, πρέπει να έχεις ήθος και ισχυρή προσωπικότητα. Ο πρωταθλητισμός έχει συγκεκριμένους κανόνες. Χρειάζονται σιγήσεις, θυσιές και μεγάλες καταπονήσεις. Παράλληλα, μέσα από τους αγώνες μαθαίνεις καταρχήν ότι στη ζωή δεν υπάρχουν μόνο νίκες. Μαθαίνεις να αγωνίζεσαι με όλες τις δυνάμεις σου, πνευματικές και σωματικές. Παρ' όλα αυτά υπάρχουν νομοτελειακά

και άτυχες στιγμές. Αυτές είναι τελικά όμως, που σε κάνουν αυτό που είσαι. Βελιώνουν το χαρακτήρα σου και σε δυναμώνουν.

Η επιχειρηματική πλέον, σχέση με τα δίτροχα πώς ξεκίνησε;

Μετά από πολλές συνεργασίες με αγωνιστικές μοτοοικλίες, έμαθα πολλά από τις εκάστοτε εταιρίες. Εισήλθα στο χώρο, γνωρίζοντας από πολύ μέσα τα τρωτά και τα δυνατά σημεία των εταιρειών και της κάθε μηχανής. Έτσι αποφάσισα ότι μπορού να ανυπρωσωπεύσω και να επενδύσω στο δίτροχο, με σαφή και ολοκληρωμένη άποψη.

Το 2011 πώς ήταν; Προσφέρεται η εποχή για επαγγελματική δράση;

Οι εποχές πάντα έχουν ιδιαιτερότητες. Σήμερα τα πράγματα έχουν τον δικό τους...«χαρακτήρα» και το δίτροχο που σιηρίζουμε, είναι μια λύση που προσφέρεται για όλες τις εποχές. Ειδικά τη σημερινή.

Ποιοί είναι οι επόμενοι στόχοι;

Οι στόχοι δεν σταματούν ποτέ. Συνεχώς υπάρχουν ιδέες και βελτιώσεις. Κοιτάμε το μέλλον χωρίς φόβο, με επιφύλαξη μιν, αλλά και με αισιοδοξία.

Τι σκέφτεσαι συνήθως όταν είσαι μόνος πάνω σε μία μηχανή;

Η μοτοοικλέτα σου προσοδίδει μία ελευθερία, νιώθεις τη δύναμή της να σε κυριεύει και να σε «εξουσιάζει». Είτε κάνεις μια τουριστική εκδρομή, είτε βρίσκεσαι σε αγωνιστικό περιβάλλον, όλες οι αισθήσεις λειτουργούν σε πλήρη έξαρση. Απολαμβάνεις κάθε στιγμή, όπως όταν είσαι ερωτευμένος.

Σε απασχολεί μόνο, ότι είναι «απ' το τιμόνι και μπροστά»! Όλα τα άλλα, μένουν πίσω... **Τ**

«Η Ομορφιά είναι μια μορφή μεγαλοφυΐας...»

«...Η, για την ακρίβεια, είναι ανώτερη από τη μεγαλοφυΐα, γιατί δε χρειάζεται να την εξηγήσεις...». Βέβαια, για να υπηρετήσεις την ομορφιά πρέπει να την έχεις μέσα σου. Κι αυτό φαίνεται να ισχύει στην περίπτωση του ιατρού δερματολόγου-αφροδισιολόγου που επέλεξε να ασχοληθεί με την κοσμητική ιατρική και την αισθητική δερματολογία, κυρίου, Γιώργου Δαράβαλη. Η υψηλή αισθητική γίνεται ανυληπιτή από το κατώφλι του ιατρείου, και σε κατακλύζει όταν εισέρχεσαι στο εσωτερικό του...

ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΙΝΑ ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Αντικείμενα διαλεγμένα ένα-ένα με μεράκι, στα χέρια του κ. Δαράβαλη, έχουν μεταμορφωθεί. Το παλαιό, προσαρμοσμένο αρμονικά στο καινούργιο, μαρτυρούν την ικανότητα των χεριών και της εκλειπυομένης αισθητικής, η οποία σου δημιουργεί ένα κλίμα εμπιστοσύνης και χωρίς αμφιβολία, αφήνεσαι στη φροντίδα του. Ο Γεώργιος Δαράβαλης πήρε την ειδικότητα της δερματολογίας-αφροδισιολογίας στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της Πάτρας και στη συνέχεια, αναχώρησε για το Λονδίνο, όπου, εξειδικεύτηκε στην κοσμητική ιατρική. Είναι από τους πρώτους εφαρμοστές όλων των νέων μεθόδων, που έρχονται να απαλλάξουν γυναίκες και άνδρες από το φόβο που προκαλεί το πέρασμα του χρόνου. Ως οπαδός του ωραίου αρνείται να συμβιβαστεί και να υποχωρήσει στα υπερβολικά αιτήματα κυριών και κυρίων, καθώς τα σαρκώδη χείλη και τα έντονα ζυγωματικά δεν ταιριάζουν σε όλους μας. Απεχθάνεται τα ανέκφραστα πρόσωπα και η «γλυπτική» που εφαρμόζει με απόλυτη ασφάλεια, χωρίς πόνους και δυσάρεστες παρενέργειες, εξαφανίζει αισθητικές ατέλειες μέσα σε λίγη ώρα, μετατρέποντας το χρόνο στον καλύτερό σου φίλο.

Πως αποφασίσατε να ασχοληθείτε με την ικανοποίηση της γυναικείας μαιοδοξίας;

Η επιλογή της ειδικότητας της Δερματολογίας και ειδικότερα η ενασχόλησή μου με την κοσμητική ιατρική είχε να κάνει με την αγάπη για το ωραίο. Είναι η ειδικότητα που μέσω αυτής μπορώ να διοχετεύσω τη δημιουργική μου δεινότητα. Δεν θεωρώ σε καμία περίπτωση μαιοδοξία το να θέλει μια γυναίκα να αισθάνεται όμορφη για τον εαυτό της και τους ανθρώπους που την περιβάλλουν. Το ίδιο ισχύει και για τον άνδρα, καθώς ένα 20% των πελατών μου είναι άνδρες.

Υπάρχει αιώνια ομορφιά και τι είναι κατά τη γνώμη σας αυτό που την εξασφαλίζει; Είναι τελικά θέμα, μόνον της εξωτερικής εμφάνισης;

Η αιώνια ομορφιά έχει σχέση με την ψυχή του ανθρώπου και με αυτό που εκπέμπει από μέσα του. Η θετική διάθεση, η καλοσύνη, η ηρεμία αντανακλάται στο πρόσωπό του. Η κοσμητική ιατρική μπορεί να βοηθήσει αυτό να γίνει πιο εμφανές. Σύγχρονες έρευνες φαίνεται να επιβεβαιώνουν έναν ισχυρό θεσμό μεταξύ Μαθηματικών και ομορφιάς, στηριζόμενες στο ότι οι άνθρωποι που έχουν συμμετρικά χαρακτηριστικά, σύμφωνα με τη χρυσή αναλογία (golden ratio), θεωρούνται πιο όμορφοι και πιο γοητευτικοί από κάποιους άλλους.

Όταν έρχεστε αντιμέτωπος με το παράλογο αίτημα μίας κυρίας ή ενός κυρίου, που γνωρίζετε ότι δεν θα έχει αισθητικό αποτέλεσμα, πώς το διαχειρίζεστε; Είναι σύνηθες φαινόμενο οι μη ρεαλιστικές προσδοκίες κι αυτό έχει να κάνει με τα πρότυπα που δίνει η τηλεόραση και το life style γενικότερα. Προσωπικά έχω επιλέξει το δρόμο του διαλόγου και της συζήτησης. Αρχή μου είναι η όποια παρέμβαση γίνεται να έχει ένα φυσικό αποτέλεσμα και να μην αλλοιώνει το πρόσωπο.

Τελικά, μήπως η ανεξέλεγκτη χρήση όλων αυτών των μέσων, αντί να ομορφαίνει τον κόσμο τον ασχημαίνει; Μήπως έχουμε γεμίσει με πρόσωπα που έχουν παρόμοια χαρακτηριστικά και στην πλειοψηφία τους είναι ανέκφραστα; Δεν θα διαφωνήσω ότι σε ορισμένες περιπτώσεις υπάρχει ανεξέλεγκτη χρήση διαφόρων μεθόδων στο πρόσωπο, η οποία μοιραία οδηγεί και στην αλλοίωση των χαρακτηριστικών και κατά συνέπεια, της έκφρασης. Είναι θέμα δεοντολογίας και επιλογών του κάθε γιατρού.

Έχετε αρνηθεί να προσφέρετε τις υπηρεσίες σας σε άνδρα ή γυναίκα, ακριβώς επειδή βρεθήκατε σε αυτό το δίλημμα;

Φυσικά κι έχω αρνηθεί σε μη ρεαλιστικές προσδοκίες. Για παράδειγμα τα σαρκώδη χείλη ή τα έντονα ζυγωματικά δεν »

ταιριάζουν σε όλα τα πρόσωπα. Γι' αυτό και παρατηρούμε κάποιες φορές πρόσωπα παραμορφωμένα, καθώς, φέρουν υπερβολικά τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. »

Ποια είναι τα νέα «όπλα» που έχετε σήμερα στη διάθεσή σας, ώστε να βελτιώσετε την εικόνα μιας γυναίκας;
Είναι οι ραδιοσυχνότητες «Thermage» καθώς και το «Fraxel» για σύσφιξη, δυοχρωμίες, πανάδες κ.α. Φυσικά οι ενέσιμες μεσοθεραπείες, που μπορούν να εφαρμοστούν στο πρόσωπο, τα χέρια, στο σώμα για ραγάδες, κυτταρίδα κλπ. Επίσης, το «Mesobotox», η αυτόλογη μεσοθεραπεία, τα πιλινγκ, η LED φωτοθεραπεία κ.α. Η μεσοθεραπεία προσώπου-λαιμού είναι πολύ σημαντική, καθώς αντιμετωπίζει δραστικά σημάδια γήρανος, ρυτίδες και λεπτές γραμμές και δίνει φωτεινότητα στο πρόσωπο και το λαιμό.

Απ' όυ γνωρίζουμε, είστε οπαδός των νέων μεθόδων, μεταξύ των οποίων, είναι και η LED φωτοθεραπεία. Ποια είναι τα πλεονεκτήματά της σε σχέση με άλλες μεθόδους και σε ποιες περιπτώσεις εφαρμόζεται;

Η LED φωτοθεραπεία είναι μία από τις πλέον τεκμηριωμένες -από την ίδια τη NASA- θεραπείες για την επίθεση εκφυλιστικών και γηραντικών προβλημάτων του δέρματος. Είναι μία μη επεμβατική διαδικασία, η οποία ενεργοποιεί τα κύτταρα του δέρματος χρησιμοποιώντας μια υψηλής τεχνολογίας ειδική μάσκα, που εκπέμπει χαμηλού

επιπέδου παλμούς με κόκκινο υπέρυθρο φωτισμό, προσφέροντας φως έως και τρεις φορές πιο φωτεινό από του ήλιου. Λειτουργεί σα φωτοσύνθεση για το δέρμα.

Τι είναι οι ενέσεις αυτοπεποίθησης και πόσο συχνά μπορούν να εφαρμόζονται;
Τα Fillers προσώπου ή σώματος με υαλουρονικό οξύ και οι ενέσεις Botox είναι ίσως η μεγαλύτερη τάση της αισθητικής ιατρικής, καθώς, χάρη σε αυτά ο γιατρός μπορεί να διορθώσει λεπτές και έντονες ρυτίδες, να γεμίσει ρινοχειλικές και χειλοπαραρειακές αύλακες, να δώσει όγκο στα χείλη και ζυγωματικά, να βελτιώσει την εικόνα των χεριών και να δώσει μια πιο νεανική εικόνα σε πρόσωπο και σώμα, χωρίς χειρουργεία. Στο Botox η θεραπεία γίνεται γίνεται κάθε 5-6 μήνες ενώ στα Fillers υαλουρονικού οξέος γίνεται κάθε 1 με 11/2 χρόνο.

Η μάχη της τρίχας παραμένει ένα μεγάλο πρόβλημα για τη γυναίκα, αλλά στις μέρες μας φαίνεται να απασχολεί και τον άνδρα. Τελικά τα lasers είναι αποτελεσματικά;

Πρόκειται για τη μέθοδο με την οποία αφαιρείται οριστικά η ανεπιθύμητη τριχοφυΐα από τα πόδια, το μουστάκι, το μπικίνι, την κοιλιά, την πλάτη (για τους άντρες), τις μασχάλες, αλλά, και κάθε περιοχή που εμφανίζει τρίχες, εκτός από εκείνη γύρω από τα μάτια. Η πρώτη επιλογή είναι σε laser Αλεξανδρίτου, με μόνιμα αποτελέσματα αποτίξεως σε κάθε τύπο επιδερμίδας.

Το σύστημα αποτίξεως GentleLASE του Οίκου Candela Laser Corporation είναι ένα σύγχρονης τεχνολογίας σύστημα, κατάλληλο για αποτίξεση, ευρυαγγείες κάτω άκρων χρώματος μπλε (1.0 έως 3.0 mm), και γεροντικές κηλίδες άκρας χειρός, προσώπου.

Τι συμβουλή θα δίνετε στις γυναίκες, είτε για τη σωστή φροντίδα του εαυτού τους και κατ' επέκταση, την πρόληψη κάποιων προβλημάτων, είτε σε σχέση με τη χρήση των μεθόδων βελτίωσης της εικόνας τους;

Οι κινήσεις είναι απλές: Συστηματικό και σχολαστικό πλύσιμο του προσώπου και νιμακιγιάζ, καλή ενυδάτωση πρωί - βράδυ και χρήση αντιηλιακού Καλοκαίρι - Χειμώνα! **Τ**

- ✓ Τεχνογνωσία
- ✓ Προετοιμασία
- ✓ Εκτύπωση
- ✓ Βιβλιοδεσία
- ✓ Έλεγχος ποιότητας
- ✓ Συνέπεια

Όλα αυτά,
έχουν σαν αποτέλεσμα
το περιοδικό που κρατάτε στα χέρια σας.

fortosis
printFactory

" πίσω από κάθε έντυπο "

Χριστουγεννιάτικοι Άγγελοι στη Νέα Υόρκη [Dr. Thomas A. Wong]

«Ασθενείς των Χριστουγέννων»

[από μία προσωπική ιστορία]

Κάπως απροσδόκητα και λίγο τυχαία, η αλήθεια είναι, ήρθε στα χέρια μας ένα κείμενο που έγραψε η Νινέττα Σερέτη πριν λίγες ημέρες. Είναι αρκετά προσωπικό και την ίδια στιγμή μας αφορά όλους. Την ευχαριστούμε που δέχθηκε, απόσπασμά του, να δημοσιευθεί και της ευχόμαστε Καλά Χριστούγεννα και Χρόνια Πολλά, για να συνεχίσει τη συλλογή των στιγμών!

«ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2011:

...Καταστηματαρχες νοχελικά, σχεδόν βαριεστημένα, μπροστά στα ταμεία. Μελαγχολία... Ένας μεταμφιεσμένος Άν-Βασίλης γυρνάει με μάτια απεγνωσμένου ανέργου, προκειμένου να πείσει κάθε μικρό για μια φωτογραφική πόζα μπροστά από τη Φάτνη. Αυτά τα Χριστούγεννα μοιάζουν δυοτυχώς σαν τιμωρία. Θα έλεγα, η τιμωρία που μόνοι μας επιβάλλουμε στους εαυτούς μας. Πρόσωπα χλωμά και ταλαιπωρημένα. Συζητήσεις για την κρίση, την ανασφάλεια. Ανατρέχω σε παλιές χαρούμενες Χριστουγεννιάτικες στιγμές... Κι όπως αναπολώ, μελαγχολώντας και συμπόσχοντας για την «κακή μας τύχη», το μυαλό μου πηγαίνει σε κάποια Χριστούγεννα πολύ θλιμμένα. Πραγματικά θλιμμένα. Ήταν τότε, που η μόνη μου έγνοια ήταν μια άνιση αναμέτρηση. Ένα ταξίδι μακρινό, με απελεύθετες ώρες αναμονής και άγνωστο τέλος. Ήταν τότε, που αυτό που χρειαζόμουν πραγματικά, ήταν αυτό που δεν είχα... Η υγεία.

Χριστούγεννα, σε μία χιονισμένη Νέα Υόρκη. Σε κάθε άλλη περίπτωση θα ήταν μαγικά. Να όμως, που κανένας προορισμός δεν είναι αρκετός για να κάνει ένα ταξίδι μοναδικό. Εκείνο το ταξίδι, είχε ένα και μόνο στόχο. Απλά... να ζήσω. Καθόμουν όρθια πίσω από ένα κρύο, θολό τζάμι. Το χιόνι έπεφτε και ο χρόνος σε λίγες μέρες θα άλλαζε. Άραγε, και η ζωή μου; Ο κόσμος περπατούσε γρήγορα και εγώ είχα αργήσει στο ραντεβού με το γιαιρό...

Αν δεν έχεις ζήσει τέτοια Χριστούγεννα, πρέπει να είσαι πραγματικά ευτυχισμένος. Αν πάλι, έχεις, αλλά πλέον, είναι μόνο αναμνήσεις, τότε άνθρωπε μου, πρέπει να είσαι διπλά ευτυχισμένος. Η ευτυχία είναι δίπλα μας, όχι μπροστά μας. Αποκαλύπτεται στα πιο μικρά πράγματα. Θέλω να ρίξω μια μικρή γροθιά στην απογοήτευση, τη μизέρια και την απαισιοδοξία. Θέλω πίσω την κρυμμένη ανθρώπινη πλευρά μας, αυτή που την κουκουλώσαμε σε βαριά παπλώματα κατανάλωσης και

άδειας καλοπέρασης. Κοιτάω ψηλά και κάνω μια ευχή. Ας καταλάβουμε την ευτυχία που ζούμε σήμερα, είναι η μοναδική ευκαιρία να τη ζήσουμε. Αύριο θα απολαμβάνουμε μια άλλη στιγμή. Λιγότερο ή περισσότερο καλή.

Τίποτα όμως, δεν είναι πιο σοβαρό από τον εγκαταλελειμμένο ηλικιωμένο, και από το παιδί που φορά ένα άκομψο σκουφί στο γυμνό του κεφάλι, περιμένοντας την αλλαγή του χρόνου στο κρεβάτι ενός ψυχρού νοσοκομείου.

Ας ανάψουμε ένα κερί για όλους αυτούς, ας ζετιάνουμε τις καρδιές μας με τη φλόγα αυτού του κεριού και ας πούμε ένα μεγάλο «ευχαριστώ», που μπορούμε να καθημερίζουμε τον ήλιο και τη ζωή κάθε μέρα. Κλειστέ το μάτι στη ζωή....

Καλά Χριστούγεννα και Καλή χρονιά.» **T**

ΓΑΛΟΠΟΥΛΑ

γεμιστή με κάσινα και σως ούισκι

Μερίδες **8**
 Χρόνος προετοιμασίας **20** λεπτά
 Χρόνος μαγειρέματος **2.30** ώρες
 (25 λεπτά / κιλό γαλοπούλας)

ΥΛΙΚΑ

1 Γαλοπούλα μέτρια (3-4 κιλά)
 1/2 φλιτζάνι κουκουνάρι
 300 γρ κάσινα καθαρισμένα
 3/4 φλιτζάνι ελαιόλαδο
 1/2 φλιτζάνι κρασί λευκό
 1 φλιτζάνι χυμός πορτοκαλιού
 1/3 φλιτζάνι χυμός λεμόνι
 1/2 φλιτζάνι καραμελωμένο ανανά
 1 φλιτζάνι άγριο ρύζι ή ρύζι Καρολίνα
 1 φλιτζάνι ούισκι
 1 φλιτζάνι γάλα άπαχο
 1 κουταλιά αλεύρι
 2 κουταλιές πολτός κρεμμυδιού
 1 κλωνάρι σέλερι ψιλοκομμένο
 2-3 κουταλιές μαϊντανός, φασκόμηλο, δενδρολίβανο
 θυμάρι ψιλοκομμένα
 Αλάτι, φρεσκοτριμμένο πιπέρι

ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Μερίδα **250** gr
 (150 gr γαλοπούλα + 100 gr γέμιση)
 Θερμίδες **327**
 Πρωτεΐνη **23** gr
 Λίπος **14** %
 Υδατάνθρακες **32,5** gr

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Καθαρίζετε τα κάσινα από την εξωτερική τους φλούδα και τα μισοβράζετε σε νερό με λίγο αλάτι. Τα σιραγγίζετε και τα καθαρίζετε από την εσωτερική τους φλούδα, προσέχοντας να μένουν ολόκληρα. Καθαρίζουμε πλένουμε καλά την γαλοπούλα και τη σιραγγίζουμε.

Σε μια κατσαρόλα ζεσταίνετε το 1/3 του λαδιού. Σοτάρετε ελαφρά το κρεμμύδι και ρίχνετε τα κομμένα λαχανικά. Μαγειρέψτε τα σουκοτάκια, ανακατεύοντας έως ότου ροδίσουν ομοιόμορφα. Προσθέστε το σέλινο, φασκόμηλο, δεντρολίβανο, θυμάρι και μαγειρεύετε ανακατεύοντας για 2 λεπτά ώστε να αναπυχθούν οι γεύσεις.

Όταν το μείγμα βράσει, προσθέστε το ρύζι έως ότου να μισοβράσει και να απορροφήσει τα υγρά. Αναμίξτε ψιλοκομμένο μαϊντανό, κουκουνάρι, κάσινα και κομματάκια ανανά. Καλύψτε με χυμό λεμονιού το εσωτερικό της γαλοπούλας αλατοπιπρώστε και γεμίστε την ελαφρά γιατί το μείγμα θα φουσκώσει. Ράψτε την με χοντρή βελόνα και λευκό σπάγκο και βάλτε την σε ένα ταψί. Περιχύστε με το υπόλοιπο λάδι και τον υπόλοιπο χυμό. Μαγειρέψτε καλυμμένο με αλουμινοχαρτό ή λαδόχαρτο βουτυρωμένο σε μέτριο φούρνο για 2 - 2,5 ώρες για να μην στεγνώσει η γαλοπούλα. Βγάζετε την γαλοπούλα από το φούρνο και αφήνετε για 20 λεπτά πριν την σερβίρετε.

Κόβετε τη γαλοπούλα και τη σερβίρετε ζεστή, σε στρογγυλή πιατέλα, τοποθετώντας τη γέμιση στο κέντρο και ολόγυρα τα κομμάτια της γαλοπούλας με πουρέ πατάτας, ή λαχανικά, ψητά κάσινα και σάλτσα από την ίδια την γαλοπούλα (γκρεϊβι).

ΣΑΛΤΣΑ ΟΥΙΣΚΙ

Αφαιρέστε τη γαλοπούλα από το ταψί. Πετάνε όλο το λίπος εκτός από 2 κουταλιές. Τοποθετήστε το ταψί επάνω στην εστία σε μέτρια προς δυνατή φωτιά. Στις 2 κουταλιές της σούπας υγρού ανακατεύουμε σε 1 έως 2 κουταλιές της σούπας αλεύρι. Ανακατέψτε με ένα σύρμα μέχρι το αλεύρι να πήξει και η σάλτσα να ομογενοποιηθεί. Συνεχίστε να μαγειρεύετε έως ότου το αλεύρι ψηθεί ενώ, ανακατεύουμε συνεχώς. Προσθέτουμε σιγά-σιγά ούισκι, (μπορείτε να το ανάψετε για να φύγει το αλκοόλ), νερό, ζωμό ή γάλα, ή κρέμα με το ζωμό, αρκετό ώστε να κάνει 2 φλιτζάνια. Περάστε τη σάλτσα από σουρωτήρι. Προσθέστε στη σάλτσα αλάτι, πιπέρι και ψιλοκομμένα βότανα όπως (φρέσκια ρίγανη, θυμάρι, φασκόμηλο, δενδρολίβανο κλπ).

ΚΡΑΣΙ:

Συνδυάστε ψιτά πουλερικά όπως η γαλοπούλα με λευκά ημίξηρα, ή μαλακά κόκκινα κρασι. Μπορείτε να επιλέξετε ένα αρωματικό Sauvignon Blanc, ένα λευκό Burgundy, ένα λευκό Zinfandel, ένα μπαχαράτο Gewürztraminer, ένα γλυκύτερο Riesling ή ακόμα και ένα κόκκινο Pinot Noir.

CARNA - ΜΙΧΑΛΑΚΟΣ Χ. ΚΑΙ ΣΙΑ ΕΕ

Το σύγχρονο κρεοπωλείο της CARNA δημιουργήθηκε με γνώμονα την εξυπηρέτηση του κόσμου, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην καθαριότητα και την υγιεινή. Λειτουργεί στην Πάτρα, Ελ. Βενιζέλου 227, προσφέροντας μεγάλη γκάμα κρεάτων σε εξαιρετικές τιμές και ποιότητα.

Ψητή χοιρινή ΠΑΝΣΕΤΑ με γλάσο ροδιού

Μερίδες **4**
Χρόνος προετοιμασίας **10** λεπτά
Χρόνος μαγειρέματος **2.30** ώρες

ΥΛΙΚΑ

1 κιλό πανσέτα (κοιλιά χοιρινού)
Αλάτι
Πιπέρι
Φρέσκο θυμάρι
Νιφάδες τσίλι (μπούκοβο)
1 κρεμμύδι ψιλοκομμένο
2 μεγάλα καρότα ψιλοκομμένα
Σκελίδες σκόρδο καθαρισμένο και κομμένο
Μανιτάρια ψιλοκομμένα
1 φλιτζάνι λευκό κρασί
1 κουταλάκι αλεύρι
σπορέλαιο

ΓΛΑΣΟ

4 κουταλιά σούπας Μελάσσα ροδιού
2 κουταλιά σούπας Μέλι
1 κουτάλι σούπας κόλιανδρο ξερό τριμμένο
Ξύδι λευκό **2** κουταλιές σούπας
Χυμό από **1** πορτοκάλι

ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Μερίδα **150** gr
Θερμίδες **620**
Πρωτεΐνη **16** gr
Λίπος **23** %
Υδατάνθρακες **9** gr

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Προθερμαίνουμε το φούρνο στους 250C. Ψιλοκόψτε τα καρότα το κρεμμύδι και τα μανιτάρια, και τα βάζουμε σε ένα ταψί με το σκόρδο. Ψιλοκόψτε περίπου μια κουταλιά της σούπας φρέσκα φύλλα θυμαριού και συνδυάζουμε με νιφάδες τσίλι, αλάτι και το πιπέρι σε ένα μπολ. Τοποθετήστε την πανσέτα σε ένα ξύλο κοπής με το δέρμα προς τα επάνω. Με ένα κοφτερό μαχαίρι κάνετε παράλληλες χαρακιές περίπου 1 εκ μακριά η μια από τη άλλη βαθιά μέσα στο λίπος, αλλά όχι αρκετά για να διαπεράσει το κρέας. Τρίψτε το μείγμα μπαχαρικών με σπορέλαιο και αλείψτε σε όλο το κρέας. Σε ένα ταψί με οξάρα, τοποθετήστε τα λαχανικά κάτω και επάνω στα λαχανικά την πανσέτα με το δέρμα προς τα πάνω. Βάλτε το στο ζεστό φούρνο για 30 λεπτά, και κατεβάστε τη θερμοκρασία στους 160C. Μαγειρέψτε για άλλα 30 λεπτά. Αφαιρέστε από το φούρνο και αδειάστε το πλεονάζον λίπος. Προσθέστε το κρασί και επισηρεύστε στο φούρνο για άλλη μία ώρα. Ραντίστε το χοιρινό με τους χυμούς του. Στη συνέχεια, αφαιρέστε τα λαχανικά και το κρασί σε ένα τηγάνι ή κατσαρόλα. Βάλτε πίσω το χοιρινό στο φούρνο για άλλη μισή περίπου ώρα ή μέχρι να γίνει τραγανό.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΑΛΤΣΑ:

Αφήστε τα λαχανικά με τους χυμούς από το ψήσιμο να οιγοβράσουν και να πήξουν. Προσθέστε αν χρειαστεί σε 1 κουταλάκι αλεύρι και χτυπήστε ελαφρά μαζί. Μαγειρέψτε για άλλα 15 λεπτά και στη συνέχεια σουρώστε όλα τα λαχανικά, πιέζοντας τα ώστε βγουν καθαρά όλα τα υγρά.

ΓΛΑΣΟ:

Σε ένα κατσαρόλι προσθέστε όλα τα υλικά και βράστε για 10 λεπτά. Αφήστε να αρωματιστούν για μισή ώρα. Σουρώστε και κρατήστε το παχύρευστο γλάσο. Όταν το χοιρινό είναι έτοιμο, περάστε με ένα πινέλο την μεριά της τραγανής πετσούλας με το γλάσο και ξαναβάλτε στο φούρνο για 5 λεπτά μέχρι να καραμελώσει και να γυαλίσει. Σερβίρετε το τραγανό χοιρινό με το ζουμερό κρέας, μαζί με κρεμώδη πουρέ πατάτας (αρωματισμένη με αχλάδι & σελινόριζα), ωραία φρέσκα χόρτα και σάλτσα από το κρασί και τα μυρωδικά.

ΚΡΑΣΙ:

Κόκκινα κρασιά, νέα, ελαφρά και ευκολόπινα. Μπορεί να επιλέξετε ένα φρουτώδες Αγιωργίτικο, ή ένα παλαιωμένο μαυρο, καθώς και ένα καλό Pinot noir προκειμένου να εξισορροπήσετε την πεντάγλυκη λιπαρότητα της πανσέτας αλλά και να συνοδεύσετε αρμονικά τα αρώματα του ψητού. **T**

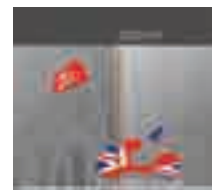
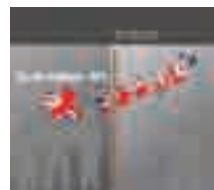
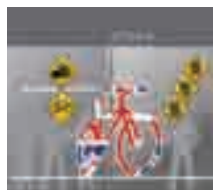
ΕΛΕΥΘ. BENIZEΛΟΥ 227
ΠΑΤΡΑ, 26441, ΑΧΑΪΑΣ
ΤΗΛ.: 2610 330 700
ΦΑΞ: 2610 330 201
info@carna.gr

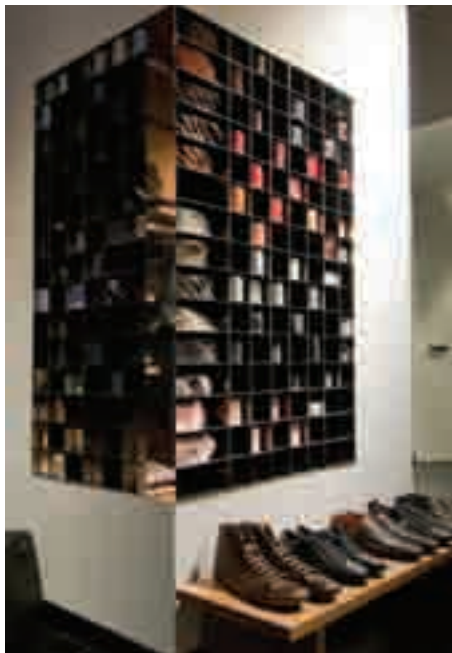

BÖSHOP

Κατάστημα ανδρικών ρούχων; Όχι μόνο!

Πάνω απ' όλα, ένας χώρος φτιαγμένος με κέφι και δημιουργική διάθεση από δυο ανθρώπους που ασχολούνται είκοσι χρόνια με τον άντρα και το στυλ του. Η Νατάσα και ο Μάριος Μπιλάλης, δεν έχουν ανάγκη από ουσιότητες:

Τι είναι αυτό που κάνει το ΒΕSHOP διαφορετικό; Ο λόγος στη Νατάσα:

«Σ' αυτό το χώρο προσπαθήσαμε να δώσουμε, σ' ένα διαφορετικό από τα συνηθισμένα περιβάλλοντα, ιδέες και προτάσεις για το πώς μπορεί να ντυθεί ένας άντρας σήμερα, κομψά και με άποψη, καλλιεργώντας το δικό του μοναδικό στυλ. Για εμάς η μόδα βγαίνει μέσα από προσωπικές επιλογές εταιρειών. Κριτήριο πάντα, η ποιότητα και η διάθεση να ικανοποιήσουμε τον άντρα για τον οποίο, η λεπτομέρεια κάνει τη διαφορά. Για πολλούς το αντρικό ντύσιμο είναι μία σύμβαση, κι όμως ένα ζευγάρι χρωματιστές κάλτσες, μία ιδιαίτερη ζώνη, ένα ψαγμένο t-shirt ή ένα ζευγάρι παπούτσια που ξεφεύγει από τα συνηθισμένα, προσθέτουν αυτό το «twist» που κάνει το ΒΕSHOP να ξεχωρίζει. Πάνω σε αυτή την ιδέα στηρίξαμε όλης

μας την επικοινωνία και την προωθητική καμπάνια τα τελευταία δυο χρόνια, σε συνεργασία με τον πολύ ταλαντούχο και δημιουργικό art director και γραφίστα, Βαγγέλη Βασιλάτο. Με μεγάλη πίστη στην ιδέα μας, ξεφεύγοντας από τα συνηθισμένα πρότυπα προσπαθήσαμε να δείξουμε αυτήν τη διαφορετικότητα του ΒΕSHOP. Κάθε εποχή έχει τις δικές της τάσεις, δημιουργώντας τα δικά της κινήματα. Το ΒΕSHOP δε μένει στις τάσεις της μόδας, αλλά, αφουγκράζεται τις ανάγκες του τώρα. Ξεκινώντας από το ζωηρό κίνημα του ποδηλάτου που έχει κατακλύσει την πόλη μας, χαρίζει 15 ποδήλατα σε 15 τυχερούς πελάτες. Αυτό είναι μόνο η αρχή στην αντίστασή μας σε αυτή τη δύσκολη περίοδο κρίσης και θα συνεχίσουμε!...»**Τ**

Από Χίσλοπ μέχρι clubbing...

Λογοτεχνία, θέατρο, εκθέσεις, επιχειρηματικές προσκλήσεις και οι μεγάλες χειμερινές γιορτές μας έφεραν και πάλι κοντά, οπότε τα φλας άστραψαν ξανά.

1. Η διάσημη συγγραφέας Βικτόρια Χίσλοπ μετά το πολύκροτο «Νησί» έγραψε το «Νήμα» με φόντο τη Θεσσαλονίκη και μας το παρουσίασε σε άπταιστα ελληνικά στο «Βυζαντινό» 2. Ανάρπαστα έγιναν τα βιβλία με autóγραφα της Χίσλοπ 3. Κοσμοσυρροή στο Ναό του Πολιούχου μας φέτος αν και οι «επίσημοι» λιγόστεψαν 4. Ο Πάνος Μουζουράκης κατέφθασε για εκδήλωση της εκπαιδευτικής κοινότητας ως γνώστης της νοηματικής γλώσσας και λάτρης των μικρών παιδιών 5. Άρης Δρουκόπουλος, Ρέα Γαλανάκη και Παύλος Μαρινάκης στην παρουσίαση του νέου αυτοβιογραφικού βιβλίου της δεύτερης στην «Πρωτοπορία» 6. Αλέξης Τσίπρας, Σοφία Σακοράφα, Μανώλης Γλέζος έσμιξαν στο Πάνθεον σε πολιτική εκδήλωση με θέμα την κρίση 7. Γιώργος Σταυρουλόπουλος, Ηλίας Γκοτσόπουλος και Πηνελόπη Παναγιωτοπούλου σε εκδήλωση του Ροταριανού Ομίλου Πάτρα - Γέφυρα 8. Στο forum του Αστέρα, στο περίπτερο της «Πελοποννήσου», οι Θόδωρος Λουλούδης, Απόστολος Κατσιφάρας, Χρήστος Μάνθος,

1. Εγκαίνια στην παιδοψυχιατρική κλινική του Καραμανδανείου. Κατερίνα Γατοπούλου, Γιάννης Γιαννακόπουλος, Βιολέτα Σιγάλα, Γεώργιος Κροκιδάς, Αθηνά Χρυσανθοπούλου, Δημήτρης Κατσικόπουλος και Πηνελόπη Παναγιωτοπούλου ήταν εκεί. **2.** Βίκυ Σταύρου, Κώστας Λογαράς, Γιάννης Μουγγολιάς μαζί στην Κινηματογραφική Λέσχη **3.** Ζέτα Ζάχου, Ασπασία Παϊζη, Ελένη Δάσσιου υποδέχονται το κοινό της Κινηματογραφικής Λέσχης στα Ster. **4.** Γιάγκος Ραυτόπουλος και Αναστασία Μανωλοπούλου σε νυχτοπερπατήματα. **5.** Μεγάλη απήχηση και στο «Ριγκολέτο» της Αθηναικής Πολυφωνίας και της Πολυφωνικής στο Δημοτικό Θέατρο. **6.** Γεωργία Παπαδοπούλου, Βασίλης Καρύδας, Γιάννης Κοψίνης και Νίκος Γερασιμόπουλος στον Παλίσσανδρο **7.** Στον Παλίσσανδρο για την έκθεση του Γιάννη Κοψίνη και ο Αντώνης Παπαντωνόπουλος με τη Μπέτυ Πέτρου **8.** Το ζεύγος Μαρλαφέκα με τον Γιάννη Μιχαηλίδη στα εγκαίνια του δεύτερου καταστήματός του στην οδό Κορίνθου **9,10.** Η κωμωδία «Ποια Ελένη;» των Υποκριτών στην Αγορά «έσκισε», πήρε παράταση και θα ξανανέβει λόγω ζήτησης **11.** Ο επιχειρηματίας Φοίβος Καρακίτσος μας συστήθηκε και ως συγγραφέας στην Πολιτεία. Εδώ με τη σύζυγό του Έλενα.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ INNER WHEEL

Με επίσημο χορό στην «Πολιτεία» ολοκληρώθηκε το 26^ο Πανελλήνιο Συνέδριο του International Inner Wheel στην πόλη μας. Το κέφι και ο χορός κράτησαν μάλιστα μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Αντιπροσωπείες από διάφορες πόλεις της Ελλάδας, αξιωματούχοι του Inner Wheel και του Rotary και πλήθος συμπολιτών με κοινωνικές ευαισθησίες ήταν εκεί .

1. Η Μαρία Ασημακοπούλου με την αντιδήμαρχο Βίβιαν Σαμούρη 2. Η Διοικήτρια της 247 Περιφέρειας Ελλάδος Σίσσυ Αυγερινού – Λιούτα με τη Σούζαν Βλάχου 3. Εφη Αυγερινού, Μαρία Ασημακοπούλου 4. Βάσω Κανάρη, Σίσσυ Αυγερινού, Ρούλα Παπαδοπούλου 5. Παναγιώτης Παπαγαβής, Ηρα Κουρή 6. Δημήτρης Δουγένης, Νίκος Αυγερινός, Σίσσυ Αυγερινού, Βίβιαν Σαμούρη 7. Νομική Ταβλά, Ασπασία Ρηγοπούλου, Μαρία Ορδίτη, Αγγελική Αναστασοπούλου 8. Η βραδιά περιλάμβανε και χορευτικό πρόγραμμα

Precious moments in time

K75688

K710135

K744125

K75380

D77985

D77675

D78976

D76085

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΑΛΑΝΗΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Ε.Π.Ε.
Π.Ε.Ο. (ΠΑΛΑΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΑΤΡΩΝ), ΕΛΜΗ 25100 - ΑΙΓΙΟ
ΤΗΛ: 26910-82716 & 82718, FAX: 26910-82718
e-mail: dissoni@hol.gr - www.dissoni.gr

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΧΑΙΝΤΙ

«Πανηγυρίζει» το ΔΗΠΕΘΕ για την ιερά-
σσια απήχηση της παιδικής παράστασης
«Χάιντι» στα σχολεία. Το πασίγνωστο πα-
ραμύθι που υμνεί την φιλία και τη φύση
σε σκηνοθεσία Λευτέρη Γιοβαννίδη, απο-
δίδουν οι ηθοποιοί Σταυρούλα Μάκτρα,
Χρήστος Πίτσας, Στέλιος Σοφός, Μάρια
Φλωράτου. Τα φωτογραφικά στιγμιότυπα
είναι από την πρεμιέρα.

1. Δημήτρης Γεωργαλάς, Στέλιος Σοφός, Ολγα Πολί-
του, Νίκος Μακρής, Γιάννης Βόγλης 2. Η πρωταγω-
νίστρια Μάρια Φλωράτου, με την μητέρα της Βούλα
3. Γέμισε το Δημοτικό Θέατρο το βράδυ της πρεμιέ-
ρας 4. Χρήστος Λέγκας, Μαριλένα Δημαρά, Αγγελική
Γιατρά - Λέγκα, Χαριτίμη Καρλαύτη 5. Ελένη Παντε-
λή, Μάρια Φλωράτου 6. Λευτέρης Γιοβαννίδης, Πέ-
τρος Ψωμάς 7. Οι ηθοποιοί Στέλιος Σοφός, Χρήστος
Πίτσας, Σταυρούλα Μάκτρα και Μάρια Φλωράτου με
μικρούς θεατρόφιλους στα παρασκήνια 8. Ο χορο-
γράφος Λουίς Μέντεζ με τον σκηνοθέτη Λευτέρη
Γιοβαννίδη 9. Η Σταυρούλα που έγινε Χάιντι 10. Παιδι-
κές φατσούλες στα θεωρεία

Δώρα
ίσης αξίας
με κάθε
αγορά σας!

since 1960
dur

Χρόνια ποηλιά!

Ο ΘΑΝΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Γνωστοί Παιρινοί αλλά κυρίως καλοί φίλοι του Θάνου Μικρούτσικου ανταποκρίθηκαν στην παρουσίαση της αυτοβιογραφίας του «Ο Θάνος και ο Μικρούτσικος» με ομιλητές τους Κώστα Λογαρά, Κωνσταντίνο Μάγνη, Γιώργο Κοζία, Οδυσσέα Ιωάννου και βέβαια τον ίδιο τον συνθέτη. Η εκδήλωση στο Δημοτικό Θέατρο περιελάμβανε και μια έκπληξη: Τον μουσουργό, ιδιαίτερα εκφραστικό και συγκινημένο να ερμηνεύει live δυο τραγούδια του με ορχηστρικό πλέι μπακ. Υπέγραψε πολλά βιβλία του στην είσοδο του θεάτρου ενώ οι αγκαλιές και τα φιλιά περίοσσαν...

1. Γιώργος Κοζίας, Θάνος Μικρούτσικος **2.** Με τον Κωνσταντίνο Μάγνη και τη Βίκυ Σταύρου **3.** Νίκος Τζανάκος, Χρήστος Πατούχας **4.** Αλέξης Σκαρμέας, Θάνος Μικρούτσικος **5.** Μαρία Παπαγιάννη, Κώστας Λογαράς **6.** Σοφία Μαυρίδη, Θάνος Μικρούτσικος **7.** Ανδρέας Βρης, Θάνος Μικρούτσικος **8.** Θάνος Μικρούτσικος, Βαγγέλης Πολίτης

MITACA
PROFESSIONAL
SYSTEM

Αποκτήστε τη νέα μηχανή **Mitaca M4 MPS ILLY**
+ 1 κιβώτιο κάψουλες MPS illy (75 κάψουλες)
+ 1 milk frother + 3 kg σοκολάτα + 2 φλιτζάνια
espresso illy + 2 φλιτζάνια cappuccino illy + 2
freddo espresso illy στην προνομιακή τιμή των

170€.

ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ Ο Φ.Π.Α.

Πληροφορίες:

ΓΑΛΟΥΣΗΣ Ι. ΕΠΕ, Παραγωγή και συσκευασία ροφημάτων,
ΒΙΛΠΕ ΠΑΤΡΩΝ Ο.Τ.18, τηλ.επικοινωνίας: 2610 647476 - 2610 647035
email:info@gialousis.gr, www.e-spresso.gr, www.gialousis.gr

«ΜΙΑ»ΚΑΙ»ΜΙΑ

Οι βενιέτες της Παιρινής νύχτας «φούισαν» την μονιτή πραγματικότητα και ήταν επώνυμες και ανώνυμες....

1. Η σέξι star του '80 Σαμάνθα Φοξ εμφανίστηκε στο Disco Room 2. Τα κορίτσια που πήγαν στη Σαμάνθα 3. Ακης Βαβαρούτας, Μαρία Βαρδαλαχάκη, Πέτρος Φυτύλας 4. Η Θωμαΐς Απέργη τραγουδάει στο W Floucafe 5. Το πιο αισθησιακό χαμόγελο στο Opal 6. Ο Χαρίλαος Σταυρόπουλος στα decks του Distinto Mall 7. Η Πάολα μας ξενύχτησε στο Villa Mercedes 8. Η Κατερίνα Σπικούδη άλωσε τη σκηνή του Fabric 9. Να πώς είναι να χορεύεις με τη Σάσα Μπάστα στο Romeo Plus 10. Η Ναταλία Γερμανού στο Villa Mercedes 11. Η Ελένη Φουρέρα μας ξεσάκωσε στο Fabric

Johnny's live

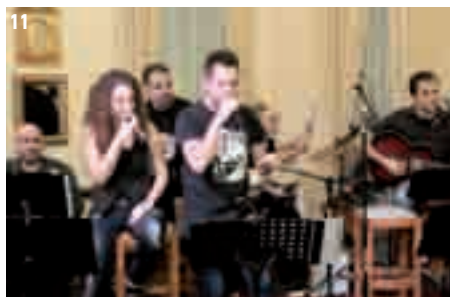
Το όνομα που συστήνεται...
ζωντανά στην καρδιά της πόλης!

CLUBBING...ΠΕΙΣΜΑΤΙΚΑ

Η νεολαία αναστατώνει ακόμα τη νύχτα και ξέρει να γοητεύει

1. Τα κορίτσια ποζάρουν στο Glamour **2.** Στην είσοδο του Fabric **3.** Επίσης αργά στο Fabric **4.** Ομορφα κορίτσια στο Bijoux **5.** Καραόκε στο Queen **6.** Μας καλεί στο Oral **7.** Οι πιο χαμογελαστές του Villa Mercedes **8.** Η Ειρήνη Παρίση στο Romeo Plus **9.** Ο Θάνος Καλλίρης τραγούδισε στο Disco Room και μας θύμισε τον παλιό μας εαυτό **10,11.** Live στο Johnny's

ΦΑΡΜΑ STORY

ΠΑΙΔΟΤΟΠΟΣ

Παιδικά Party - Διοργανώσεις εκδηλώσεων

Κάθε αστέρι που πέφτει
είναι και μία παιδική ευχή.

Φέτος ας γίνουν
όλες πραγματικότητες...

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 463 & ΣΜΥΡΝΗΣ ΠΑΤΡΑ
ΤΗΛ. 2610 362390, ΚΙΝ. 6972 661529

www.farmastory.gr

e-mail: farma_story@yahoo.gr

Με μερονόηση

ΤΑ ΝΥΦΙΚΑ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ

Ονειρεμένα νυφικά Pronovias, Elie Saab και Manuel Mota παρουσίασε το κατάστημα Άννας Μιχαλάκου στο ξενοδοχείο Porto Rio μέσα σε εκλεπτυσμένη ατμόσφαιρα και με θερμή υποδοχή από φίλους της επιχείρησης και πολλές μελλονύμφες κοπέλες. Επί της υποδοχής οι Άννα και Μαρίνα Μιχαλάκου με τους συνεργάτες τους.

1. Η Άννα Μιχαλάκου με την κόρη της Μαρίνα και ένα από τα μοντέλα της εκδήλωσης 2. Να πόσο ωραία νύφη μπορεί να είναι η Βασιλική Σταματοπούλου 3. Το επιτελείο του καταστήματος Μιχαλάκου 4. Η σάλα με τα νυφικά 5. Οι υποψήφιες νύφες διαλέγουν 6. Διάκοσμος που προδιαθέτει για τον Ησσία 7. Τα γοβάκια της νύφης 8. Από το event δεν έλειψε η οικογένεια του δικηγόρου Τάκη Μεταξά 9. Οι κομψές και γοητευτικές οικοδέσποινες 10. Αναμνηστικό στιγμιότυπο με τα μοντέλα 11. Νίκος Διαμαντόπουλος, Ιάσσανας Τσιρτσίκας, Άννα-Μαρία Ρογδάκη

Ολοκληρωμένη περιποίηση προσώπου και ντεκολτέ, BABOR Selection με μαγιά σαμπάνιας και σταφύλια για άμεση ενυδάτωση και λάμψη! Αρχική τιμή 70ευρώ, ειδική τιμή TRIP 45ευρώ. Ισχύει έως 31-01-2012.

ΚΟΥΠΟΝΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ

Δώρο για τις γιορτές!!!

health&beauty

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

ΑΘΗΝΑ ΖΩΓΟΠΟΥΛΟΥ

Αισθητικός - Κοσμητολόγος Πτυχιούχος ΑΤΕΙ Αθήνας

Diploma in Facial Treatment, Mary Rose International College, Cambridge College, Edinburgh, UK

Παντοφάνης 83, 26225 Πάτρα, 2610 221514, www.healthandbeauty.com.gr

Η «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ» ΕΥΧΗΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

Την κορούλα τους Αλεξάνδρα βάφτισαν οι δημοσιογράφοι της «Π» Νίκος Σύφαντος και Βίκυ Αθανασοπούλου. Το μυστήριο τελέστηκε στον παλαιό Ιερό Ναό Αγίου Ανδρέα με κουμπάρο τον φίλο του ζευγαριού και εκπαιδευτικό Δημήτρη Σπυρόπουλο. Τα βαπτιστικά ρούχα έφεραν την υπογραφή «Baby Dior», ενώ τις εντυπώσεις έκλεψε και το πλεκτό – με χρυσοκλωστή - χειροποίητο καπελάκι. Ακολούθησε τραπέζι στο «Central» του Παναγιώτη Τενιόπουλου στη Veso Mare με νόστιμα εδέσματα και γλυκούς πειρασμούς. Τα παιδιά αφέθηκαν σε παιχνίδια και των διασκεδαστικές δράσεις, με τη πολύτιμη βοήθεια της «πριγκίπισσας» Μαρίας από την ομάδα της Χαράς Τρόντοα. Στις ιδέες που αφορούσαν τις χειροποίητες μπομπονιέρες, τις καταισκευές και τη διακόσμηση και το βιβλίο ευχών, βοήθησε ο Γιάννης Τόλιος.

1. Οι ευτυχείς γονείς Νίκος Σύφαντος και Βίκυ Αθανασοπούλου με τον νονό Δημήτρη Σπυρόπουλο και τη σύζυγό του Αφροδίτη Τσικριτζή **2.** Η μικρή Αλεξάνδρα με τους νονούς της **3.** Στο Central βρέθηκαν οι άνθρωποι της «Π» με τις οικογένειές τους.

PAUL TAYLOR ΣΤΗΝ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Με live μουσική και ... κάσινα στον πεζόδρομο της Αγίου Νικολάου εγκαινιάστηκε το νέο κατάστημα ανδρικής ένδυσης Paul Taylor του Θόδωρου Δούρου. Οι εγκάρδιες ευχές περίσσεψαν ενώ όλοι εγκωμίασαν το στυλ και την ποιότητα της ιταλικής φίρμας που υποκλίνεται στο φινό casual και business look

christian tete

SALON DE COIFFURE

Merry Christmas

*Το κομμωτήριο Christian Tete
σας εύχεται*

Καλά Χριστούγεννα!

ΑΣ. ΦΩΤΗΛΑ 33 & ΠΑΝΑΧΑΪΚΟΥ, ΠΑΤΡΑ, ΤΗΛ.: 2610 316.330

ΠΟΛΥ ΠΑΤΡΑ ΣΤΗ ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΑΘΗΝΑ
Η Πάτρα δίνει το δικό της παρόν στην Αθήνα με τους ανθρώπους της

1. Με τα πιο περιζήτητα κορίτσια της αθηναϊκής πίστας σμίγει φέτος ο Πατρινός λαϊκός τραγουδιστής Νίκος Οικονομόπουλος στο Fever 2. Η Δέσποινα Βανδή και η φόρμα Balmain 3. Επιμένει στο μίνι η Ελλη Κοκκίνου 4. Ο Πατρινός σχεδιαστής και στυλίστας Δημήτρης Στρέπκος με τη Δέσποινα 5. Φοίβος και Ηλίας Ψινάκης 6. Και ο Ορφέας Αυγουστήδης στο Νίκο Οικονομόπουλο 7. Κλέων Γρηγοριάδης μετά της συζύγου και Ντέμης Νικολαΐδης στο Fever 8. Ο Αχαιός μετρ των δημοσίων σχέσεων Γιώργος Ντάβλας με τους σχεδιαστές Mi-Ro στην Athens Fashion Week 9. Η πρώην βασίλισσα του Πατρινού Καρναβαλιού Νικολέτα Ράλλη σε event των πολυκαταστημάτων H&M 10. Η Μπέτυ Μαγγίρα, σύζυγος του Πατρινού πολίστα Δημήτρη Μάζη, σε αθηναϊκή ημερίδα

ΜΙΧΑΛΑΚΟΥ

ΓΑΜΟΣ / ΒΑΠΤΙΣΗ

ΚΡΙΕ

Αν έχεις γεννηθεί τις πρώτες 2-3 μέρες του ζωδίου, γύρω στις 24 Δεκεμβρίου θα πιστέψεις ότι η ζωή σου θα μπορούσε να είναι το πρώτο θέμα του CNN. Με νέα σελήνη στον 10° σε τετράγωνο με Ουρανό και συγκλίνουσα σύνοδο με Πλούτωνα, η ζωή σε ρωτάει αν έχεις το θάρρος να κάνεις ΤΩΡΑ τα νέα ξεκινήματα που θα σε μεταμορφώσουν αιφνιδιαστικά. Απάντα, μπορείς;

ΤΑΥΡΕ

Επιτέλους ο Δεκέμβριος είναι ο μήνας που περιμένες από το Σεπτέμβριο όταν αυτός ο ερωτύλος Δίας, σε άφησε σύζυλο και άρχισε να γυρνάει ανάδρομος, άρχισε δηλαδή απεργία διαρκείας. Μετά τις 25 Δεκεμβρίου η απεργία τελειώνει, ο Δίας ξαναπιάνει δουλειά στο ζώδιό σου και αν περίμενες κάποια απάντηση θετική από δουλειά, κάποια επισημοποίηση στη σχέση σου, ακόμα κι ένα παιδί βρε αδερφέ, έχει να σου στείλει απαντήσεις καλές μέχρι τα μέσα Ιουνίου. (Κι ο χωρισμός καμιά φορά για καλό είναι.)

ΔΙΔΥΜΕ

Αρκετά συνταράχθηκες με τις εκλείψεις πάνω σου κι απέναντί σου τον προηγούμενο μήνα, ήρθε τώρα, κι απόλαυσε τον Ερμή απέναντί σου να γυρνάει ορθός κι επιτέλους ν' αποκαθίσταται η τάξη στην επικοινωνία σου με τον κόσμο. Ο Ερμής βέβαια γυρνάει ορθός στις 14, αλλά εσύ περίμενε μέχρι το τέλος του έτους, για την πλήρη αποκατάσταση του χάους.

ΚΑΡΚΙΝΕ

Αν έκανες καλά τη διαίτα σου τον προηγούμενο μήνα, όπως άλλωστε σου είχα τονίσει, να ξέρεις ότι η περίοδος 15.1.2011 έως 14.2.2012 θα σε ανταμείψει φέρνοντάς σε στο κοινωνικό σου προσκήνιο με μία νέα σελήνη στις 24.12 απέναντί σου και μία πανσέληνο στις 9.1 στον άξονά σου. Να ρωτήσω απλά: παίζει κανένα αίσθημα; Γιατί κάτι βλέπω.

ΛΕΟΝΤΑ

Από τις 21.12 η Αφροδίτη θα βρίσκεται απέναντί σου, δηλαδή στον Υδροχόο, οπότε η θέση της αυτή σου δίνει μία ευκαιρία να θυμηθείς —όχι ότι ξέχασες ποτέ—, πόσο όμορφος/η και λαμπερός/η είσαι. Ο Δίας από τις 25.12 σε ορθή πορεία επιτέλους θα σε κάνει σε επαγγελματικό επίπεδο να νιώσεις τι πάει να πει να ποντάρεις στο κόκκινο και να κάθεται η μπίλια στο κόκκινο.

ΠΑΡΘΕΝΕ

Δικαιούσαι κι εσύ λίγο σασπένς στην ερωτική και κοινωνική σου ζωή, κι επειδή συμβαίνει σπάνια, με την πανσέληνο και την νέα σελήνη στον άξονα του φλέρτ και των φίλων, απόλαυσέ το. Επίσης η Αφροδίτη θα βρίσκεται στον 6ο σου οίκο από τις 21.12 και μετά, οπότε το να ασχοληθείς με το σώμα σου και τη διατροφή σου, δεν θα είναι καθόλου κακή ιδέα.

ΖΥΓΕ

Με ενεργοποιημένο από πανσέληνο και νέα σελήνη τον άξονα καριέρας/οικογένειας, το ενδιαφέρον σου αυτήν την περίοδο θα εστιαστεί στα θέματα αυτά, στα οποία δεν αποκλείεται να συμβούν εξελίξεις. Πάντως, η Αφροδίτη στον 5ο σου οίκο από τις 21.12 και μετά θα σου χαρίσει μία ευχάριστη χριστουγεννιάτικη περίοδο με αρκετές εξόδους και νέες γνωριμίες.

ΣΚΟΡΠΙΕ

Η ασυνεννοησία και οι καθυστερήσεις στα οικονομικά σου θα αρχίσουν σιγά σιγά να εξομαλύνονται ήδη από τις πρώτες ημέρες του νέου έτους, οπότε αν περίμενες χρήματα που δεν έρχονταν, ο Ερμής, που θα μπει σε ορθή πορεία από τις 14.12 και μετά θα φροντίζει να βάλει σε τάξη ότι σου αναστάτωσε τον τελευταίο μήνα. Επίσης ο Δίας σε ορθή πορεία από τις 25.12 και μετά απέναντί σου, θα σε κάνει να ξαναθυμηθείς την επιρροή που ασκείς στον ερωτικό σου τομέα, φέρνοντας ευκαιρίες για σχέσεις που σου στέρησε τόσο καιρό.

ΤΟΞΟΤΗ

Η περίοδος των Χριστουγέννων είναι για σένα συνήθως μία περίοδος οικονομικών εξελίξεων και φέτος με τη νέα σελήνη στις 24.12 σε σύνοδο με Πλούτωνα και τετράγωνο με Ουρανό, θα βρεθείς προ απρόσμενων οικονομικών εξελίξεων, και μάλλον θετικών. Κατά τ' άλλα η επάνοδος του Ερμή σε ορθή φορά στο ζώδιό σου, θα επαναφέρει στην τάξη κάθε ηλεκτρονική σου συσκευή.

ΑΙΓΟΚΕΡΕ

Η χριστουγεννιάτικη νέα σελήνη σε σύνοδο με Πλούτωνα και τετράγωνο με Ουρανό αποκλείεται να μην σου φέρει απρόοπτα νέα ξεκινήματα σε όλα τα επίπεδα της ζωής σου, ειδικά αν είσαι γεννημένος τις πρώτες 2-3 μέρες του ζωδίου. Η παρουσία της Αφροδίτης στον 2ο σου οίκο επίσης θα ευνοήσει αρκετά τα οικονομικά σου και θα σου ανεβάσει την αυτοπεποίθησή.

ΥΔΡΟΧΟΕ

Η δραστηριότητα στον άξονα 6-12 θα επικεντρώσει το ενδιαφέρον της περιόδου αυτής σε ζητήματα εργασιακής ρουτίνας και αποφάσεων για την οργάνωση της ζωής και του σώματός σου. Βέβαια, δεν αποκλείεται, εσύ ο πειθαρχημένος και cool εν πολλοίς Υδροχόος, να αναστατωθείς αυτές τις μέρες από το άγχος. Η Αφροδίτη πάνω σου από 21.12 θα σε κάνει να λάμπεις φέτος τα Χριστούγεννα.

ΨΑΡΑΚΙΑ

Οι γιορτές των Χριστουγέννων θα σας βρουν με πολλούς φίλους σε πολλά πάρτυ και μάλλον με μία νέα ερωτική γνωριμία. Η Αφροδίτη όμως στον 12ο οίκο σας λέει ότι αυτήν την νέα γνωριμία θα θελήσετε να την κρατήσετε για κάποιες εβδομάδες στο παρασκήνιο. Γιατί; Μήπως γιατί ήδη βρίσκεστε σε σχέση; Πρόσεξτε γιατί από τα μέσα Ιανουαρίου θα αναγκαστείτε να το αποκαλύψετε.

Just Be Yourself

Ερμού 11 - Πάτρα

[αντώνης κυριακούλης, 2009]

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΟΓΙΑ ► Με τα ορθογραφικά κάπως το σώσαμε... Ή πλέον, δε βλέπουμε τι διαβάζουμε;... ► Βασίλη ευχαριστούμε και επισήμως. ► Όσο για τον άλλο Βασίλη, τον Άγιο, γράφεται Αϊ-Βασίλης. Ούτε «Άη», ούτε «Αι». Ευχαριστούμε για τη φιλολογική ανάλυση Λ.Μ. ► Ο τρίτος Βασίλης, ο Χαραλαμπίδης, δεν είναι τόσο κοντός όσο λένε. Και το γελάκι που βάζει στις ατάκες του, είναι το φυσικό του. Τα τροχόσπιτα, κι όλα αυτά που βλέπουμε στην τηλεόραση δεν είναι ντεκόρ, αλλά, υπαρκτό μέρος κάπου στη Μάνδρα, όπου και πήγαμε με GPS ;) ► Πάλι δεν μπήκε το όνομα του Βασίλη Φορτώση για την εκτύπωση, στην ταυτότητα του περιοδικού μπροστά. Λες, και το κάνουμε επίτηδες κάθε φορά. Τα 'πε μόνος του στο τέλος και ψύχασε. Ευχαριστούμε Βασίλη. ► Κι εδώ τελειώσαμε με τους Βασίληδες. Αϊ και μη. ► Η Τζούλια, από κοντά είναι σαν ψεύτικη. Όπως και από μακριά δηλαδή. Για τα παιρεταίρω; No comment. ► Ευχαριστούμε τα παιδιά από το Moulin Rouge. Ευγένεια και επαγγελματισμός. ► Ευχαριστούμε επίσης, τους Γιάννη Μουγγολιά και Γιάννη Πικραμένο για το υλικό του «σινεμά». ► Δείτε την παράσταση του ΔΗΠΕΘΕ (και τη «Χαϊντί»). Και το «Φιλί», που ανέβηκε ξανά στο ACT έως, 6 Γενάρη. ► Στη Γερμανού, μην ξεχάσετε να δοκιμάσετε και το εκμέκ. Αφρός. ► Τέλος, ευχαριστούμε τους διαφημιζόμενούς μας. Χωρίς αυτούς θα το γυρίσουμε στο trip... hop. ► Χρόνια πολλά με υγεία (τι άλλο;) και ευτυχία. Καλά Χριστούγεννα και καλή χρονιά σε όλους (και... καλή Ανάσταση επίσης). **Τ**

η μπηλε γεύση των γιορτών

Merry Christmas

AJ | GIVANT
JEANS

MOSCHINO
JEANS

MISSONI

IceJeans
ICEBERG

D&G

VERSACE
COUTURE

BOSS
HUGO BOSS

• FERRE

TRUSSARDI
JEANS

έως -70%

outlet fashion
grand firme

ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 82 ΑΓΥΙΑ, ΠΑΤΡΑ, 2610 436450